

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK

Új Komló

Tervteljesítésünk alapvető feltétele a szocialista munkafegyelem. Ujabb felajánlásokkal készülj a koreai dekádra „Termelj ma többet mint tegnap“

AZ MDP KOMLÓ VÁROSI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

II. ÉVFOLYAM, 27. SZÁM

ÁRA: 30 FILLÉR

PÉNTEK, 1952. JULIUS 4.

Győzött a francia nép hősi harca, a nemzetközi szolidaritás ereje

A párisi vádтанács semmisnek mondta ki Jacques Duclos ellen indított eljárást, valamint az ellene kiadott elfogató parancsot és elrendelte szabadonbocsátását.

A vádтанács döntése kimondja: Nem forog fenn a tettenérés esete és a francia alkotmány 22. cikkelye értelmében képviselőt — mentelmi joga felfüggesztése nélkül — csak tettenérés esetén lehet letartóztatni. A vádтанács ezért elrendeli Jacques Duclos azonnali szabadonbocsátását.

A vádтанács elrendelte Duclos so-

A béke győzött a háború felett

A francia nép ellenállási mozgalma a Pinay kormány reakciós terrorhadjárata dacára Franciaország, amerikai szoldán álló gauzeiterei ellenére kicsikarta Jacques Duclos elvtárs szabadlábra helyezését. Ezt a győzelmet, amelynek ma százmillió és százmillió ember örül az egész világon, arának tudhatjuk be — Jaurest idézve, — maga Duclos elvtárs mondta: „A vizsgálóbíró előtt: „A büszke és függő kényszerű vágyó hazafiak felkeltek, hogy tiltakozzanak a jog megsértése ellen és ez a legnagyobb szolgálat, amit a hazának „ehetnek.“ Duclos elvtárs szabadonbocsátása a francia hazafiak hősi harca eredménye és ez a győzelem egyszersmind a legnagyobb szolgálat, amit a hazának tehetünk.“ A francia nép győzelmét jelentősen elősegítette, hogy ott állt mellette az egész békeszerető világ,

amelynek tiltakozó szava minden rendőrkordonon és provokáción keresztül behatolt Franciaországba és egyesítette hangjait a francia hazafiak tiltakozó szavával.

A Pinay-kormány vereséget szenvedett a francia hazafiak ellenállásától. A Pinay-kormány vereséget szenvedett a francia nép igazától.

A Pinay-kormány vereséget szenvedett a nemzetközi béke ábrától.

Millió és millió dolgozó ember, becsületes békeharcos és haladó ember őszinte öröme száll a nagy francia hazafi, Duclos elvtárs felé. A harc azonban nem állt meg, hanem tovább folyik a demokratikus szabad és független Franciaországért és olyan francia külpolitikáért, amely biztosítja a francia népnek a legdrágábbat: a békét és a függetlenséget.

Segítsük a koreai nép hősi harca!

— ezzel kezdj levelét Pozsgai Agostonné levelezőnk, majd így folytatja: Amikor Koreát segítjük és a koreai nép szabadságharcának támogatásáról van szó, a szeretet és jóérzés kell, hogy áthasson bennünket. Akaratlanul is arra kell gondolnunk, hogy még nem is olyan régen gyilkoltak, romboltak, fosztogattak nálunk is a hitleri fasizták és ebből a háborúból a Szovjetunió hatalmas hadserege mentett ki bennünket és adta kezünkbe a szabadságot.

Már megtanultunk élni szabadságunkkal, jogainkkal azonban nem szabad megelégedni azáltal, hogy mi már szabadon, vidáman építjük országunkban a szocializmust, amikor még vannak országok, ahol a dolgozók milliói vágyakoznak a szabadság után.

Gondolnunk kell most arra, hogy Kocsedo szigetén az amerikai fasizták halálra kínozzák a hős koreai hazafiakat. Gondolnunk kell arra, hogy a koreai gyermekek otthonai, bölcsődéi szerte az egész országban

az amerikai bombáktól feldúltan állnak.

Mind ezért van szükség arra, hogy most megindult koreai nép segítségére szánt gyűjtés hatalmas eredményével siessünk az amerikai imperialisták ellen harcoló hős koreai nép segítségére. Most a koreai műszak alkalmazásával a koreai bélyegeket megvásárlása mellett olyan felajánlásokkal kell készülni, amilyenek Szakács Mihály sztáhanovista vajú elvtárs hívta versenyre Kossuth-akna valamennyi termelő csapatát azzal a jelzővel, hogy melyikük termel több szentet a koreai dekádban és hol lesz eredményesebb a gyűjtés. Kezdeményezésére több fejtes dolgozó vállalták, hogy egy napi keresetüket ajánlják fel a koreai népnek, a termelésnek emelését vállalta a 20-as csapaton most alakult Béke-brigád valamennyi dolgozója is.

Kimagasló eredményeinkkel, forró szeretetünkkel mutatjuk meg, hogy együtt harcolunk a hős koreai néppel a szilárd béke megteremtéséért. POZSGAI AGOSTONNE.

A Feltáró Vállalat dolgozóinak távirata az Országos Béketanácsához

Mi, a Komló Feltáró Vállalat dolgozói tiltakozó szavunkat emeljük fel azok ellen a gazdaságok ellen, amit az amerikai imperialisták a koreai ha-

difoglyok és a koreai nép ellen elkövetnek.

Tiltakozunk a gazdaságok ellen és követeljük a koreai háború azonnali befejezését.

A Szerelőipari Vállalat dolgozóinak távirata Duclos elvtárs kiszabadulása alkalmából

Mi, a Komló Szerelőipari Vállalat dolgozói örömmel értesültünk a béketáboriak az imperialisták felett aratott újabb győzelméről, Duclos elvtárs kiszabadulásáról. Tegnapi délután a vállalat valamennyi munkahelyén röpgyűlést tartottunk, ahol elhatároztuk, hogy a számunkra oly örömteli és rendkívül fontos esemény alkalmából a következő szövegű táviratot küldjük az Országos Béketanácsához:

„Mi, a Komló Szerelőipari Vállalat dolgozói határtalan lelkesedéssel és örömmel vettük tudomásul, hogy Duclos elvtárs kiszabadult a francia fasizták börtönéből. Büszkék vagyunk arra, hogy a béketábor harcosainak sorában a mi vállalatunk is hozzájárult az igazság kiharcolásához, mert ezzel újra bebizonyítottuk, hogy a béketábor erős és legyőzhetetlen.

A KOMLÓI SZERELŐIPARI VÁLLALAT DOLGOZÓI.”

A 100 méteres mozgalom hatalmas sikere jelentősen további erőt III. negyedévi tervünk telteljesítéséhez

A komló bányászok sok vagon szénrel adószai hazánkknak. A bányá öntudatos dolgozói azonban nem akarnak beletörődni ebbe és harcot indítottak az adósság törlesztésére.

Ezt a harcot támogatta és lendítette előre Molnár István sztáhanovista vajú elvtárs május hóban elindult kezdeményezése, a 100 méteres mozgalom. Kemény küzdelem után az egy hónap teltével az eddig el nem ért eredménnyel a 123 folyóméter kihajtásával bizonyította be a Molnár brigád, hogy az ifjúság lelkesedése mire képes.

Ha valaki azelőtt a 100 méter feltérását emlegette, bizonyára kinevették volna s amikor a mozgalom megindult is, sokan voltak olyanok, akik kételkedtek Molnár István vállalkásának sikerében és a mozgalom beindulásának hírére csak egyszerűen legyintett. Akadtak olyanok is, akik le akarták beszélni Molnár elvtársat azaz, hogy esetleg „szégyenbe talál maradni.“

Molnár elvtárs és brigádja éppen ettől a szavaktól kaptak még nagyobb erőt és bizonyították be, hogy a műszaki hibák ellenére, amelyek géphiba, kompresszorhiba miatt mintegy 132 órát raboltak el a brigádtól, telteljesítetnek ígértük.

— Pedig — mondja Molnár elvtárs, — ha a 132 óra termelőmunkával telt volna el, mintegy 150—160 folyóméter kihajtására lettünk volna képesek.

A Molnár-brigád tagjai kiváló teljesítményük után jó fizetést is vittek haza a családjuknak. A vajúri kereset elérte az 5000 forintot, a csillési kereset pedig a 4250 forintot.

Az Aknamélyítő Vállalat többi brigádjai is jól harcoltak vállalkásuk teljesítéséért és így érték el azt, hogy a vállalat 106.4 százalékra teljesítette júniusi tervét. A Pizster brigád 152 százalékos teljesítményt ért el, a Horváth brigád 124, Papp Imre és Bíró brigád 112 százalékot, a Jazbinsek-brigád és Sára brigád 104 százalékot, a II. számú időknán dolgozó Hartung brigád 122 százalékot, a Tóbiás-brigád 135 százalékot teljesített. A Salós-brigád és a Bocz brigád nem érte el a 100 százalékot.

A Feltáró Vállalat Csaplár brigádja

262 százalékra teljesítette tervét. A 100 méteres mozgalomnál tett vállalkását 100 százalékig teljesíteni nem tudta azért, mert a műszaki körülmények ezt részére nem tették lehetővé. A nehéz körülmények dacára az igen sok munkaórakiesés ellenére is a 100 méteres mozgalomban 92 folyóméter tudott kihajtani. Kemény munkát végeztek, jól harcoltak az eredményekért, ugyanígy harcolt a Novotni brigád is a 14.3 százalékos eredménynek az eléréséért.

A 100 méteres mozgalom eredménye kell, legyen a további lendítőerő a mozgalom kiszélesítéséhez, s a még nagyobb eredmények elérésére. Molnár elvtárs volt brigádja, akik most Tóbiás József elvtárs, az Aknamélyítő Vállalat sztáhanovista vajúra vezet újabb felajánlással az e havi 130 folyóméter kihajtásával készül a koreai műszakokra, tervük még nagyobb mérvű teljesítésére, illetve túl teljesítéséért.

A Feltáró Vállalat Csaplár brigádja ugyancsak megtette vállalkását és 130 folyómétert akar e hónapban kihajtani.

Az eredmények és kezdeményezéseknek kell a műszaki vezetőket az eddigieknél nagyobb támogatásra, a műszaki feltételek megadására készítenie. Feltétlenül szükséges az, hogy az eddigi hibákból okulva Kossuth

aknán a szénbányánál is elinduljon és tért hódítson a 100 méteres mozgalom. Feltétlenül szükséges az, hogy az eddigi eredményekből leszűrve a tapasztalatokat megszünjön az az állapot a Feltáró Vállaltnál, hogy az

ott dolgozó, mintegy 20 brigád közül csak 9 teljesítse tervét. A műszaki vezetőségnek meg kell szüntetnie a dolgozók kezdeményezését és javaslatát és sokkal nagyobb támogatással kell azokat segíteni.

Szeptember 24-re befejezzük III. negyedévi tervünket

A 20-as csapat Béke brigádja 1952. augusztus 20. Alkotmányunk ünnepe nék tiszteletére, valamint szeptember első vasárnapja, az Országos II. Bányásznap tiszteletére vállalja a következőket:

1. A brigád tagjai egyöntetűen az Alkotmány ünnepe tiszteletére kérik a Béke brigád elnevezést, ehhez a szakszervezet teljes mértékben hozzájárul.
2. Vállaljuk, hogy a 4.5 csillés napi előirányzat helyett — ami egy főre eső termelés — 5 csillét fogunk termelni.
3. A brigád tagjai valamennyien csatlakoznak az ezerórás mozgalomhoz, ami azt jelenti, hogy kb 5 hónapra a brigádon belül nem lesz igazodlatlan műszakmunkaszítás.
4. Vállaljuk, hogy a 480 percel teljesen kihasználjuk és a melegcsákányváltást 100 százalékgig betartjuk.
5. Vállaljuk, hogy Alkotmányunk ünnepe tiszteletére, augusztus 20-án, a csapaton belül egyetlen egy dolgozó sem lesz, aki a szakszervezetnek tagja ne legyen.
6. Vállaljuk, hogy a harmadik negyedévi tervünket 5 nappal előbb, azaz szeptember 24-re befejezzük.
7. A fenti versenyszempontok alapján kihívjuk versenyre a vállalat összes csapatát.

FORIS ISTVÁN csapatvezető HORVATH FERENC csapatvezető BISCHOF JÓZSEF csapatvezető

A harmadik negyedévben 647.200 forint többletmunkát végzünk el

A Feltáró Vállalat dolgozói a második negyedévi tervüket június 27-én sikeresen befejezték. Tervteljesítésük három havi átlaga 103.9 százalékos. Ezek után lelkesen készülnek a harmadik negyedévi tervük előléti megvalósítására.

Július 1-én III. negyedéves tervünk első napján a vállalat dolgozói táviratot küldtek Rákosi Mátyás elvtársnak, melyben megfogadták:

1. A III. negyedéves tervünket szeptember 25-re befejezzük.
2. Terven felül 130 folyóméter vágatkihajtást adunk át, 289.900 forint többletmunka értékben.
3. Az eddigi csapatonként 18 méter mojl kihajtást 25 méterre emeljük és

így 126 méterrel több mojl kihajtást adunk át 230.100 forint értékben.

4. Vállaljuk továbbá, hogy az eddigi 0.4 köbméter műszakialadási teljesítményünket 0.6 köbméter műszak teljesítményre emeljük és terven felül 300 köbméter falkitörést adunk át, ami forintértékben 124.200 forintot tesz ki.

5. Így tehát a III. negyedévben 647 ezer 200 forint többletmunkát végzünk el.

6. Ezenkívül vállaljuk, hogy a munkahelyeinket úgy a szintes, mint a lejtős vágatokban a legszabályszerűbben biztosítjuk és a 100.000 műszakra eső balesetek számát 100 alá csökkentjük. SCHMIDT TIBOR

Kenyeres elvtárs teljesítette vállalkását

Büszke örömmel tekintenek az üzem dolgozói Kenyeres elvtársra, mert eddigi munkájával, magtartásával kiválta a dolgozók szeretetét és megbecsülését. Becsületesen, kommunista módra teljesíti minden ígéretét és így az e napon megrendezett ünnepséget teljes mértékben kiérdemelte.

Kenyeres elvtársat a vállalkásának teljesítésekor a párt, szakszervezet, MNSZ, DISZ, az utörök és munkatársai köszöntik, virágcsokrot ajándékozva neki munkájáért. Az ünnepség alkalmával Kenyeres elvtárs ezeket mondta:

— A vállalkásomat elsősorban akartam teljesíteni, s hogy ez lehetővé vált, azt a most alkalmazott újításom a párt iránt érzett kötelességem és szeretetem tette lehetővé. Nem kis mértékben hozzájárultak vállalkásom teljesítéséhez munkatársaim is. Eppen ezért már most ígéretet teszek arra, hogy a koreai béke dekád alkalmával újabb eredményekkel harcolok a béke megszilárdításáért.

Június 27-én délután 12 óra 30 perckor a Bányagépjavitó Vállalat valamennyi dolgozóját, de különösen a forgaszólo üzemi kettő nagy öröm fogta el, mert erre az időpontra a vállalat határidő előtt 2 nappal íj. Kenyeres Imre elvtárs teljesítette vállalkását.

Kenyeres elvtárs teljesítette ígéretét és határidő előtt legyártotta az 50 darab vízöblítőfejet.

Tervünk túlteljesítésével, megtakarított forintjainkkal segítjük a hős koreai népet

A Bányagépjavitó Vállalat

Valamennyi dolgozója résztvett az újonként megtartott röpgyűléseken. Egy dolgozó sem jegyzett kevesebbet, egy műszakra eső kereseténél a koreai dolgozók megsegítésére indított gyűjtési ívre. Az áldozatvállalás terén példát mutattak a forgácsoló műhely dolgozói: Kovács Lajos művezető havi fizetésének két és fél százalékáért vásárolt koreai bélyeget, ill. Kenyeres Imre vassztergályos legeredményesebb műszakja munkabéréért vásárolt. Sajtó Lajos esztergályos ugyancsak ilyen összegért.

A bányagépjavitó dolgozói együttesen fizetésük 2 és fél százalékát fordították a koreai nép szabadságharcának támogatására. Ugyanekkor komoly formában tették meg az előkészületeket a 10 napos koreai műszak sikerre vitele érdekében. A tervet pontosan felbontották és a 10 napos tervfelbon-

tás ismeretében az anyagraktárból a munkához szükséges anyagokat átvitették a kézi raktárba, ahonnan a belső anyagszállítók a munkapadok mellé hordják.

A dolgozók a tervfelbontási lapokból a legapróbb részletekig megismerhetik a 10 napos feladatukat és ez egyik előfeltétele a koreai műszak sikerének.

A július 1-i műszakkezdéskor már minden gép megjavítva várta a koreai műszak kezdetét. Sőt egy 3000-es esztávolságú új esztergapadot is munkába állítottak.

A Bányagépjavitó Vállalat dolgozói eredményes gyűjtéssel és jó előkészítő munkával kezdtek hozzá a harkhoz, hogy minden eddigi eredményüket túl szárnyalva soraköthessék fel a hazájukat és a mi békénket is védő koreai szabadságharcosok mellé.

A Szerelőipari Vállalat

dolgozói segéd munkások, szakmunkások technikusok, mérnökök és adminisztratív dolgozók átérezve a koreai nép hős harcának és hatalmas áldozatának nagyságát, elhatározták, hogy az országos béketanács felhívása alapján koreai testvéreik meg-

segítésére 10.000 forintot ajánlanak fel. Egyben csatlakoztak a Duclos bányagépgyár dolgozóinak 10 napos koreai műszak felhívásához azáltal, hogy ezen műszak ideje alatt a vállalat tervteljesítése 110 százalék lesz. VACZ GEZA

Az Uj Komló cikkei nyomán:

Megjavult a MÁVAUT-forgalom

Június 15-i számunkban írt bíráló cikk nyomán megjavult a munka Komló-Pécs között közlekedő autóbussz forgalomban. Elmaradtak az indokolatlan cigarettaszünetek az Árpád-tetőn és Hosszúhéten.

A kocsik indítási ideje menetrendszerű lett, ugyanígy az érkezési idő is. A gépkocsivezetők most már pontosan betartják a menet sebességét. A kálašzok pedig udvariasabbak lettek.

A bírálattal kapcsolatosan június hó 17-én a MÁVAUT Pécsi Kirendeltségének vezetője és Tóth Mihály elvtárs a MÁVAUT Forg. és Menetrendi osztályának vezetője felkeresték a szerkesztőséget és megvitatták a fennálló hiányosságok kiküszöbölési lehetőségét. Ezzel kapcsolatosan Tóth Mihály elvtárs a szerkesztőséghez az alábbi levelet küldte.

*

„A MÁVAUT autóbussz közlekedési vállalat dolgozói átérik azt a nagy megtisztelő feladatot, amelyet népgazdaságunk a szocializmus építésével kapcsolatban a vállalatra ró és igyekszik is ezeknek a feladatoknak teljes mértékben eleget tenni. A

gyors fejlődés következtében azonban egyes újonnan, vállalatunk szolgálatába lépő forgalmi dolgozók még nem értik el a szocialista munkafegyelmet által előírt, megkövetelt mértéket.

Tapasztalatserénk és személyes meggyőződésünk eredményeként megkezdjük a szükséges intézkedéseket, hogy ezeket a dolgozó társakat úgy politikai, mint szakmai felvilágosító munkával mielőbb megneveljük.

A MÁVAUT autóbussz közlekedési vállalat igazgatósága szemlélte tartja a komlói dolgozók érdekeit és megállapítható abból, hogy pártunk és kormányunk intézkedései alapján a 5 év előtti 6 járáttal szemben jelenleg az járat bonyolítja le a Pécs-Komló közti autóbussz forgalmat.

Ami az elavult kocsikra megállapított menetidőket illeti, megjegyeznünk kívánjuk, hogy a jelenlegi menetidő nem az elavult kocsik motorikus gyengesége miatt 60 perc, hanem ezt az időtartamot: a) kedvezőtlen terepviszonyok, b) az áttekinthetetlen útszakaszok, c) az egymást követő S kanyarok, d) az egy nyomvonalra épített másodrendű mak-

Az új szénosztályozó

egyik termében június 30-án röpgyűlésre jöttek össze azok a dolgozók, akik ezt az épületet 27 méter magasra emelték, építették és építik az új szénosztályozót.

Vass Istvánné a műhelybizottság titkára ismertette a koreai nép javára indított gyűjtés célját. Az ismeret után sorra emelkedtek hozzájárulásra a dolgozók és valamennyien egytől-egyig kettős felajánlást tettek, mert jól tudják, hogy kétféle segítségről van itt szó: A munkában elért sikerek fokozásáról és a közvetlen anyagi megsegítésről Horváth János ácsbrigád vezető bejelentette, hogy július havi tervüket nem a vállalt 115 százalékra, de 125 százalékra teljesítik, és fizetésüknek másfél százalékáért vásárolnak koreai bélyeget. Miltner Antal kőműves brigádvezető bejelentette, hogy júniusi tervüket 136 százalékra teljesítik és munkahelyükön a legnagyobb rendet, tisztaságot teremtik meg, valamint fizetésük 1 százalékát a koreai szabadságharcosok megsegítésére fordítják.

PÁRT ÉS PÁRTEPÍTÉS

A nehézségek legyőzésére, a III. negyedévi terv teljesítésére nevelje a bányász-fiatalokat a Kossuth-aknai DISZ-bizottság

A Kossuth-aknai DISZ-bizottság munkájában az utóbbi időben javulás mutatkozik. Kiegészítették az alapszervezeti vezetőséget, rendszeresen tartanak taggyűléseket, az alapszervezeteken belül mind jobban kezdik a vezetőség tagjai kiépíteni a DISZ csoportokat, egy-egyével az eddigieknél sokkal többet foglalnak az alapszervezetek szervezeti megerősítésével. Ezt mutatja az is, hogy a 2/2 számú alapszervezet titkára Rétyi elvtárs a csoportvezetőkkel együtt 20 nap alatt 25 tagot szervezett be a DISZ-be. Egyénileg jó munkát végzett Szibele János, aki kilenc tagot és Tóth Gyula, aki hét tagot szervezett be. A 2/2 számú alapszervezet vezetősége vállalta azt, hogy az Alkotmány ünnepére

szítsa a DISZ-bizottság az olyan bányászfiatalokat, mint Bekker Antal, aki állandóan 120 százalékot teljesít. A DISZ-bizottságnak el kell érnie, hogy minden egyes fiatal lendítője legyen a termelésnek, hogy minden DISZ fiatal 100 százalékon felül teljesítsen, kövesse a Molnár DISZ-brigád tagjainak példáját.

Ezt az eredményt azonban a Kossuth-aknai DISZ bizottság csak akkor tudja elérni, ha az aknai pártbizottság ezután is mindenben megadja a segítséget. Papp elvtárs foglalkozik a DISZ-titkárral. Együtt szállnak le a bányába és konkrét segítséget is nyújt Fock elvtársnak. Továbbiakban is az lenne a feladata a párttitkár elvtársnak, hogy naponta figyelje a DISZ munkáját, kérdezze meg milyen nehézséggel küzd, mondja el azt, hogyan lehet azokat megszüntetni.

Látogasson el a pártbizottság valamelyik tagja a DISZ bizottsági ülésekre. Hogy érezzék a fiatalok a párt mindennapi segítségét, hogy bátran kérjenek segítséget feladataik megvalósításához.

Nagy szerepe van az ifjúsági szervezetnek a párt mellett, különösen akkor, ha az ifjúsági szervezet betölti a hivatását. Olyan ifjúsági szervezetet kell Kossuth-aknán is teremteni, amely bizik erejében, amely céltudatosan, magabiztosan dolgozik, lendülettel, áldozatkészséggel magával ragadja az idősebb dolgozókat is. A DISZ brigádokban olyan vezetőket kell nevelni, akik nem ijednek meg a kezdeti nehézségektől, akik bátran kezdeményezik az újat és követik az élenjáró Molnár DISZ brigád példáját. Ez nem könnyű feladat és nem megy márról-holnapra, de megoldható akkor, ha a párt szervezetek — Kossuth-aknán is —

felelősnek érzik magukat a fiatalok munkájáért.

Fock elvtársnak, hogy munkáját még jobban tudja ellátni, még sokat kell fejlődni. Örüljön a fiatalokkal együtt az eredményeknek, de együtt menjen harcba is velük a feladatok megvalósítására. Ha Fock elvtárs a munkájához nap nap után úgy fog hozzá, hogy ezt pedig ma megvalósítom, akkor egész biztos, még szebb eredményeket tud felmutatni a Kossuth-aknai DISZ bizottság is az Alkotmány ünnepére. Tiszteletére kibontakozó szocialista versenyállások teljesítésében. — Ehhez természetesen még az is szükséges, hogy Papp elvtárs, de az egész pártbizottság még az eddigieknél is sokkal jobban segítsék a fiatalok lelkes harcát, melyet nap mint nap vívnak a több szénért, az új szocialista bányaváros felépítéséért.

80 taggal növelik a DISZ létszámát.

Az aknai DISZ-bizottság titkára, Fock elvtárs nap-nap után lenn jár a bányában, figyeli a fiatalok munkáját. De nemcsak a bányába, hanem a szállásokra is el szokott menni, hogy megnézzék, mivel töltik el a bányászfiatalok szabad idejüket. A 2/2 számú alapszervezet titkára, Rétyi elvtárs minden nap korábban jön műszakra. Már fél egykor déután félmegey Fock elvtárshoz, hogy elmondja az elmúlt nap tapasztalatait.

Széknek ezek az eredmények a DISZ-bizottság munkájában, de még sokkal szebbeket érhetnek el akkor, ha Fock elvtárs tervszerűbben végez munkáját, ha megnézné azt, hogy a fiatalok közt miért van bumlizás és főleg akkor, ha maga Fock elvtárs is betartaná a határozatokat. Tervet kellene készítenie és be kellene ütemeznie, hogy melyik DISZ-brigádhoz megy ki, milyenek a brigádok az eredmények és, hogyan érték el azokat, mik a hiányosságok.

Helyes lenne, ha nap-nap után figyelné, melyik brigádnál voltak bumlizások és a bumlizók névsorát átadná az alapszervezetek titkárainak.

De maga Fock elvtárs is elbeszélgethetne velük.

Ötéves tervünk döntő évében különösen nagy feladat hárul a bányász ifjúságra. Egyre több és több fiatal kell mozgósítani, hogy növekvő feladatainknak eleget tudják tenni. Eppen ezért helyes volna, ha maga Fock elvtárs is a szervezetet kívülről több, mint 400 fiatal beszerzésével még sokkal többet törődne. Meg kell bízni az alapszervezeteket, hogy szervezzenek a csoportok között versenyt azért, hogy csapatjukon, vagy munkahelyükön egyetlen egy DISZ-en kívüli fiatal se legyen. Népszerű-

LEVÉL A BUMLIZÓK CSALÁDJAIHOZ

Kedves Pfeifer munkatársnő!

Szeretnénk tudatni a munkatársnővel, hogy férje Pfeifer Alajos v. járási munkatárs április hónapban 2-szer, május hónapban 1-szer és június hónapban hatszor mulasztott igazolatlanul. Ezen alkalommal a családját 626 forinttal károsította meg azért, mert ezekre a napokra nem kapott fizetést. Ugyanakkor büntetést kellett fizetnie a 9 igazolatlan műszakért, ami újabb 360 forint károsodást jelent a család részére.

A kilenc igazolatlan műszakjával a fizetett szabadság idejét ebben az évben 9 nappal rövidítette meg. Meg kell térítene a bányászok részére kiadott munkaruhát, amely újabb felesleges kiadást ró a családra 496,26 forint erejéig. Gondatlan, igazolatlan mulasztásával elesett ezévi hűségjutalmától, ami körülbelül 1200 forintot tesz ki. Ugyanakkor nem részesülhet mintegy háromnegyed éven keresztül a bányászoknak járó szénjárandóságban sem.

Mindezeket összegezve közöljük Pfeifer munkatársnővel, hogy a férje ezzel a 9 igazolatlan műszakmulasztással 2682 forinttal károsította meg a családját.

Ezen túlmenően megkárosította a nép államát, mintegy 90 szilve szénrel. Ezzel a szénmennyiséggel hízenhat irányvonatot lehet indítani Komló és Budapest között. Ezzel a szénmennyiséggel 16 másik bányász-társának egy évi szén szükségletét lehetne biztosítani. Magartartásával és bumlizásával férje rontotta a mun-

kafelegyelmet és nagyban hozzájárult ahhoz, hogy Kossuth-akna nem tudta teljesíteni II. negyedévi tervét.

Mindezt június 30-án megtartott nyilvános tárgyaláson a pécsi járásbíróság 5 társával együtt javító-nevelő munkára ítélte. Férje 4 hónap javító-nevelő munkát kapott, 20 százalékos bércsökkentéssel, ezzel a bércsökkentéssel újból csak a család rövidítette meg és mindezt azért, mert felelőtlenül mulasztott műszakokat, nem gondolva arra, hogy ezzel elsősorban családját, de nem utolsósorban a nép államát, a tervfegyelmet és a munkafegyelmet sérti meg és szegényt hoz, mint ahogy hozott Kossuth-akna becsületes, békeharcos bányászára.

Kedves munkatársnő! A nép állama alkotmányunkban biztosította, a dolgozók jogait. Pártunk és szeretett Rákosi elvtársunk, amit eddig megígért a bányászoknak, meg is adta és mindezekért csak egyet kér a bányászoktól, azt, hogy becsületesen állják meg a helyüket a termelés frontján és fegyelmetlenül harcoljanak a terv teljesítéséért, a szocializmus építéséért. Ezt kívánja az ön férjétől is, hogy soha ne feledkezzen meg a kötelességéről.

Kedves Somfai munkatársnő!

Az ön férje is ugyanúgy, mint Pfeifer Alajos s a többiek, igazolatlan mulasztásával megkárosította a nép államát, szegényt hozott munkatár-

saira és megkárosította családját is. Férje, Somfai Gyula mozdonyvezető áprilisban egyszer, májusban kétszer, júniusban egyszer mulasztott igazolatlanul s ezzel mintegy 747 forinttal károsította meg a családját. Mindezek után a pécsi járásbíróság férjét 3 hónapi javító-nevelő munkára és 10 százalékos bércsökkentésre ítélte. A becsületes bányászok ezrei harcolnak ma terv teljesítéséért és azon keresztül a koreai nép szabadságharcának megsegítéséért.

Ez az, amiről az ön férje megfélemedezett és jogtalanul, igazolatlan távolmaradásával gátolta Kossuth-akna terv teljesítését és akadályozta hős bányászaink munkáját. A bumlizás a becsületes dolgozóknál szegény és gyalázat, ezt tudja az ön férje is, mégis lelkiismeretlenül nem törődöm módon követte el műszakmulasztásait.

A fenti igazolatlanul mulasztókkal egyidőben ítélkezett a pécsi járásbíróság. Dömötör Sándor v. járási, Csernusz József csillás, Lengyel Dénes csillás és Balogh Sándor V. napszinti dolgozó felett. Dömötör Sándor februárban egyszer, márciusban háromszor, áprilisban ötször, májusban egyszer, júniusban tízszer mulasztott igazolatlanul. Csernusz József nyolc ízben, Lengyel József 18-szor, Balogh Sándor V. pedig 9-szer mulasztott igazolatlanul.

Eppen ezért lehet ezekről a kérdésekről a férjeikkel önkönnel elbeszélgetni.

REIN JÁNOS

Büki József nem akar tovább kétlaki életet élni

1952. január 18-án nyolc notórius műszakmulasztó v. járási ügyét tárgyalta a pécsi járásbíróság. A nyolc bányászt a tervgazdálkodás büntetőjogi védelméről szóló törvény alapján vonták felelősségre. Ez a nyolc műszakmulasztó a komlói bánya legfegyelmetlenebb munkása volt, akik a legtöbbet vétettek a fegyelmetlen, akik miatt vagy egyáltalán nem, vagy csak az önköltség jelentős növelésével tudták a baranyai bányák tervüket teljesíteni.

Büki József komlói csillás is a többi hét társával együtt ott ült a vádlottak padján.

Eltelt a vád így hangzott: „Büki József, csillás 1951. november óta 12 műszakot mulasztott igazolatlanul.

Munkahelyét többször önkényesen elhagyta,

s ezt vagy utólag szóban „igazolta”, vagy úgy sem. A saját beismerése szerint is tudatában volt tettének következményeivel, hiszen a röpgyűléseken, a népnevelők tanításából sokszor hallotta, hogy milyen károkat jelent a mulasztás a dolgozóra magára, családjára és az üzemre egyaránt. Sorozatos mulasztásai miatt pénzbüntetést szült a üzem, mégsem akart a helyes útra térni.

A tárgyalás során elmondta, hogy kénytelen volt igazolatlanul mulasztani, mert otthon rá várt a hét hold földnek a megművelése is. De ezen-

kívül a bányában sem tudott teljes értékű munkát végezni. Sokkal kevesebb volt a teljesítménye azokénál, akik nem éltek kétlaki életet. Kétlakiságának köszönhetően 12 mulasztást, amiért a bíróság négyhónapi, 15 százalékkal csökkentett bérű, munkahelyén elvégzendő javító-nevelő munkára ítélte. Büki József igazságosnak és méltányosnak találta az ítéletet. Rádöbent arra, hogy a szocializmus építése egyre több szénrel vár a komlói bányászoktól. De csak úgy tudják kötelezettségüket teljesíteni, ha minden bányász becsületesen kiveszi részét a termelésből.

Ma már több mint öt hónap telt el a bírósági ítélet óta. Büki Józsefnek is lejárt a büntetése. Nagy teher esett le a válláról. Újra szabad embernek érzi magát. Igyekszik helyrehozni a nép államával szemben elkövetett hibáit.

Büki József rátért a helyes útra. A bírósági ítélet óta nem mulasztott igazolatlanul műszakot. Azonban a föld még mindig súlyos teher reája nézve. Igyekszik is minél hamarabb megszabadulni tőle. Már alig várja azt a napot, amikor a tanács átveszi tőle a hét hold földjét. Továbbra is bányász akar maradni, mégpedig nem is akármilyen.

Vidám opera- és operettest a szabadtéri színpadon

Június 21-én az Országos Filharmonia rendezésében vidám opera és operettest volt a szabadtéri színpadon. Közreműködött Gyurkovics Mária Kossuth-díjas, Sárdi János, Remsey Győző, Kövesdi Pál a m. áll. operaház tagjai, Kálmán Etelek és Sallay Zoltán az áll. operaház szólótáncosai, Pataki Ferenc fejszámoló, valamint a debreceni MÁV 80 tagú szimfonikus zenekara Rubányi Vilmos karnagy vezetésével. Az összekötő szöveget Márton József az áll. faluszínház igazgatója mondta.

E száraz tudósítással azonban nem elégedhetünk meg egy olyan jólsikerült, mondhatni nagy ünnepszámba menő hangversenyyal szemben. Amikor szombat este fél 8 után valami végigsétált a fölé és a szabadtéri színpad közötti úton, láthatta a nagy tömeget, amit csillogó nagy események várakozásával szemében öntött a hangverseny színhelyére.

Közel 3000 ember tapsolta végig a jólsikerült előadást. Ez nem csoda, hisz Európa egyik legszebb, legképzettebb hangú énekesnője, valamint a magyar filmek legkedveltebb énekes művésze mellett a legtehetségesebb énekes generáció képviseltette magát. S nem utolsósorban még a balettel két oly kiváló művészt, aki operaházunk legnagyobb szabású előadásainak: mint a Diótörő, Hattyúk tava, Bahcsiszériji szökőkút főszerepeit táncolták, s olyan ember tette még kissé titokzatosan csodálkozóba a nézők arcát, mint egy szellemi olimpiás győztes, ördögös fejszámoló. S legelőször egy 80 tagú nagyszerű szimfonikus zenekar művészi játékát élvezhette Komló új szocialista bányászváros kultúraéhes közönsége. S mindezek egy nagyszerű műsorral által összefűzött előadás keretében kaptuk.

Az előadást meleghangú fogadásoszerű megnyitóböszéd vezette be, amiben Pekarek Géza előtárs szí-

vélyes hangon üdvözölte a közreműködő művészeket, s a megjelent dolgozókat. Beszédében kihangsúlyozta: „művészeink ma már igenis megértik bányászainkat, bányászaink munkáját és azt tettekkel be is bizonyítják...”

Az előadás nívója és közönségnevelés szempontjából való súlyosságának legfőbb bizonyítéka volt a műsor megvalósítása, amikor a legkiválóbb művészeink is főleg a könnyű muzsika útján igyekeztek a közönség szívéhez férközni. Ez teljes mértékben sikerült.

Műsor után a dolgozók nevében díszes bányászlámpát nyújtott át Jauch György sztáhanovista vajúr a rendező Filharmonianak és a közreműködő művészeknek.

A hangverseny szereplőitől sokat várt a közönség és ezt meg is kapta. Gyurkovics Mariát úgy a rádió, mint a Déryné című filmből, Sárdi Jánost filmjeiből már rég szívőbe zárt Komló dolgozó népe. Nem csoda, hogy minden számuk előtt is, után is fergeteges taps ünnepelte őket. Remsey Győzőt és Kövesdi Pált operaházunk a két tehetségesebb fiatal énekesét pedig bemutatta saját művészeink. Kálmán Etelek és Sallay Zoltán eddig csak hírből, újságokból ismertük, most gyönyörködhetünk művészetükben is. Pataki Ferenc fejszámoló villámgyors szorzó és határozatos megoldásai nagyon változatosá tették az amúgy tiszta zenei műsort. Ugyanez vonatkozik a műsoroközlekre is, aki nagyon ügyesen fonta egybe az amúgy is nagy terjedelmű előadást. Külön meg kell emlékeznünk a 80 tagú zenekarról, a Debreceni MÁV szimfonikusokról és kitűnő művészi vezetőjükről Rubányi Vilmosról, akik az egész est kíséretét látták el, sőt jól összeválogatott szólószámaikkal az est egyik fénypontja voltak. Különösen lestezt nekünk Weber: Búvós vadász nyitánya.

Voltak azonban az előadásnak árnyoldalai

is, főleg a rendezés körül. Első sorban: a szereplők mintegy 40 percig nem jutottak öltözőkhöz, mert a kijelölt nádfedeles hely, öltözőnek nem nevezhető, nyirkos helyiség, ami mellette még sáros is volt, így ez erre a célra nem alkalmas. Nem megoldás az sem, hogy Kovács vezérigazgató elvtárs szíveségből mindig rendelkezésre bocsátja a célra lakását.

Másodsorban: a hang, a mikrofon, valamint hangszórók nem voltak teljesen kielégítőek. A szólisták szempontjából a mikrofonnak jobboldalon kellett állnia és ennek következtében a zenekarból főleg a prim- és kontrabasszókat hallottuk. Hangos híradónk minden lehetőt megtett az előadás érdekében, azonban sajnálatos, hogy egy ilyen tökéletesen felszerelt han-

gos híradó nem rendelkezik egy komoly felszereléssel, hogy egyszerre 3-4 mikrofonnal dolgozhatna, ami egy ilyen nagy zenekárnál feltétlenül szükséges lett volna.

Kár, hogy az idő egész előadás alatt meglehetősen hűvös volt, s így művészeink sem tudták azt nyújtani egészen, amit szerettek volna, s a hallgatóságot is mostohább körülmények közé szorította.

Mindezek egybevetésével egy nagyon szép estében volt részünk. Így a továbbiakban is nagy reményekkel tekintünk az Országos Filharmonia működése felé, amely mint tapasztaltuk, legkomolyabb ígéreteit is beöltötte.

CSERHÁTI GYULA

SPORTBECSÜLET

Új színes szovjet játékfilm

Co... ö... ö... ö...
Egyesre csattan fel sok tízezer torokból a mindezt eszprő, dübörgő lelkesedés. A két legjobb szovjet labdarúgó csapat nagy-szerű küzdelem vív a híres moszkvai Dinamo-stadion zöld gyepén. A mérkőzés hőse: Vitalij Grinyko, a Turbina csapatának középcsatája. Mesterien játsszik ma ez a fiú. Az imént is az ő lábáról ivelt kapuba a labda.
Miért nézi még bosszus arccal Dobrovolcskij, a Turbina edzője csapata játéka? Talán nem a Turbina győzelemért izgul? De igen, csak hogy ennél is többre értekel az igazi sportot. Grinyko főlényes, csillogó játékában azt látja, — baj van a dédelgetett középcsatár nevelése körül. Únó, csak a maga népszerűségét tartja fontosnak, nem törődik azzal, hogy a csapat kollektív összefogását erősítse. Így pedig nem lehet tartós a csapat elsősege.
A film lüktető lendülettel eszikönyv fordulatok jelenetekben ábrázolja Vitalij Grinyko megváltozását. Nem egykönnyen megy ez!
Először nem hat rá sem bírálat, sem meg-leckéztetés. Csinos festőművésznővendék hűga, Tonja nyíltan megmondja róla véleményét. Játéktársai is sokat figyelmeztetik hibáira. Önteltetésében mégis cserben hagyja csapatát, mert veszélyes vetélytársának hiszi a Turbina-hoz került új labdarúgó to-

hetséget, Kolja Vetlugint. Egy öngól árdekes körülmények, alaptalan vádaskodásának leleplezése, s egy sor más esemény segít hozzá Vitalijt, hogy végül felismerje, — mi is a szovjet sportoló igazi hivatása: sportművelésével népet szolgálnia.

Sokán nem felejtik el a filmnek azt a részét, amely a Turbina-val együtt a nézőt is elviszi az egyik nyugati tőkésországba, ahol a szovjet csapat a burzsoá Shoryi csapatával mérí össze erejét. A nagy nemzetközi mérkőzés lélekteljesítő jelenetekben meggyőző, éles képet nyújt a szovjet sport erkölcsi főlényéről. A kapitalista sport minden becselenségre kész szemlelelt. A szereplők sorában sok fiatal szívesebben ebben a filmben tesz először tanúságot kiváló művészi képességeiről. A Vitalij Grinykot játsszó Engel Szergejev, a Kolja Vetlugint alakító Lev Frijaszin, az szerelmese Tonja szerepében Margerita Lifanova mind fiatal színészek. A főszereplők között látjuk a megnagyobb és határozott edző szerepében az ismert Sztálin-díjas szimfionézist, Nyikolaj Krjusakov-ot. A filmet Vlagyimir Petrov rendezte, zenéjét Matvej Blanter szerezte.

A nagy, új színes szovjet film bemutatása elé nagy várakozással tekintenek a sportkedvelő dolgozók, de általában mind-azok, akik szeretik az izgalmas, fordulatos, derűs filmeket.

TELL VILMOS

A világhírű német drámaíró, Friedrich Schiller drámájában dolgozza fel Tell Vilmos, a bator svájci vadász történetét. Ennek a drámának az alapján készült a „Tell Vilmos” című olasz film, Pastina rendezésében.
A film eseményei a XIII. században játszódik Svájcban, ahol a három tagománya népe kegyetlenül szenvedett. Gessler, a hűbértől eszszári helytartó zsarnokságától. A falvak lakóinak élete állandó rettegés, sosem tudják, mit eszzenek ki Gessler és katonái, sanyargatásukra. Az elkészítés előtt, ón- és akkor éri el csúspontját, amikor Gessler féktelen uralomvágyában megköveteli, hogy a térre kitűzött kalapja

előtt alattvalói térdet hajtsanak. Tell Vilmos nem teljesíti a parancsot és Gessler pokoli büntetést talál ki számára: „Ládd le harminc lépés távolságról fiad fejéről az almát, Lóji, vagy meghalsz...”, mondja neki ördögí mosollyal. A lóvés megtörténik és a kisfiú sértetlenül szalad apja karjaiba. Tell Vilmos azonban nem elégszik meg ezzel az egyéni győzelemmel, hanem a forrongó nép élére áll és győzelmes fölkelést szervez, a zsarnok életével fizet gazságaiért.

A film két fiatal hőst Bertát és Rudyt Gessler elszakította egymástól, a helytartó pusztulása egyben az ő boldogságukat is jelenti.

A Szerkesztőség postájából

Válasz Hohn Jánosnak

A június 20-i számban ifj. Hohn János a KBSK elnöke bírálatot írt a szurkolótábor felé, amelyben megbírálja a pályán nem szocialista sportemberhez méltóan viselkedő szurkolókat. Többek között megbíráta Hoffmann Miklós szurkolót is, aki ezzel kapcsolatosan a bírálat alaptalansága ellen szerkesztőségünkbe az alábbi levelet írta:

„A heti nehéz munkám után vasárnaponként a sporttelepre szoktam menni szórakozni, így minden mérkőzésnek a Komló Bányász-Tatabánya mérkőzésnek is szemtanúja voltam. A mérkőzést sportemberhez méltóan néztem végig. A sportszerű viselkedés sem ellenére mégis kaptam egy olyan alaptalan bírálatot, amelyet nemcsak hogy nem fogadok el, hanem vissza is utasítom.

En magam is sportoltam, így tudom, hogy mit jelent az, ha a pályán játszó játékosokat rágalmaznak és durva szavakkal illetik és éppen ezért mindig elitélem azokat, akik a mér-

kőzés alatt nem sportszerűen viselkednek. Egyáltalán nem tartozom azok közé, akik még mindig abban a világban élnek, ahol a sportember ki-tenyésztési profil volt, akiknek a közönség pénzéért mindent el kellett tennie.

Arra hívom fel Hohn János figyelmét, hogy máskor győződjön meg a bírálat jogosságáról és csak azután bíráljon, akkor nem lesz alaptalan a bírálata, hanem építő hatású lesz, amivel fontos ahhoz, hogy szocialis-

ta sportunk fejlesztésében jó munkát tudjon végezni.”

HOFFMANN MIKLÓS
Vájár.

Megvizsgáltuk Hoffmann Miklós vájár munkatárs bírálatának jogosságát és megállapítottuk, hogy a sportvezetőség elnöke, Hohn János elvtárs, Hoffmann Ádám helytelenül viselkedő szurkoló helyett összetévesztés folytán Hoffmann Miklós munkatársat bírálta meg jogtalanul. Eppen ezért felhívjuk figyelmét, hogy az ilyen hibák elkövetéséért tartózkodjék.

Pártunk és demokráciánk szerető gondoskodása

nyilvánul meg a Feltároló és az Aknamélyítő Vállalat balatoni kirándulásából is.

Az elmúlt héten felejtethetetlen szép kirándulásban volt részünk, amikor részt vehettünk a balatoni kirándulásban. Külön kellemes megemlíteni azt a bőséges ellátást, amelyben részünk volt oly nagy mértékben, hogy még a legnagyobb evők is próbára voltak téve. Ezúton mondok köszönetet pártunk-

nak és államunknak, hogy a balatoni vállalat jó munkánk után rendelkezésünkre bocsátották és itt hívom fel figyelmét az eddigieknél több és jobb munkája a Feltároló és Aknamélyítő Vállalat dolgozóit és kérem, hogy hassa őket át az a tudat, hogy pártunk és népi államunk megbecsülte a dolgozókat és hogy ami ebben az országban van, az mind a dolgozó népe.

Kismándor Béláné

Vörös Lobogó Sortex—Komló Bányász 1:0 (0:0)

Komló, 3000 néző, vezette: Harangózó. — Sertex: Zsikla, Szamosi, Solti, Lugosi, Pákozdi, Siklósi, Kárpáti, Hontvári, Galgóczi, Sarvári, Övári. — Komló: Magyar, Daum, Orósz, Kripl, Károlyi, Fáskert, Pólinger, Szám, Schmelez, Kanizsai, Huszti.

Hatalmas küzdelemben szenvedett vereséget a Komló Bányász. Már a mérkőzés első percében látszott, hogy a komló csapatok nagyon idegesek és ezt a kezdeti nehézséget sajnos a mérkőzés folyamán nem tudták elhagyni, ami döntően befolyásolta a mérkőzés eredményét.

A nagy szél ellen játszó bányászcsapat sok veszélyes támadást vezetett a Sertex kapuja ellen. A 14. percben Szám II. elszáttatott labdája az 5-ösön álló Schmelez elé került, aki elhárítvánk edzőnyán mellé. A budapestiek ellentámadását a bányászvédelem biztosan hátrította el.

A II. félidőben a közönség lelkes biztatlása mellett támad a bányászcsapat. Remek helyzete adódik Pólingernek, de ő nem tudja a helyzetet jól kihasználni. A Sertex ellentámadásánál Daum fejese rosszul sikerült és pontosan a 16-oson álló Sarvárhoz jutott, aki a jobb felső sarokba küldi.

A keményen és jól játszó Sertex védelemnek sikerült visszavernie az elkecserezett bányász támadásokat és így az eredmény nem változott. A mérkőzés végéig nagyiramú, kemény küzdelem folyt a pályán. Ez alkalommal meg kell dicséreni a szurkolótáborot, amely ezen a mérkőzésen nem fukarkodott a biztatással. A játékosok szívelelkel való játékkal halláltak ezt meg. Sajnos a csatársor kapu előtti tehetetlensége ezen a mérkőzésen sem tört meg. A mérkőzést a remekül védő Magyar vezetésével harcoló védelemnek csatája volt a góllétkülli döntetlen.

Bírálat: Magyar bravooson védett, teljesítménye kiváló, nagyvonalú. Mindent látunk tőle, amit egy nagy tudású kapus nyújt tud. A küzdelem védelme a tőle megszokott keménységgel, jól harcolt. Orósz az első félidőben zavarta a szél és a nap, de akkor is jól tartotta a Sertex centert, a második félidőben ismét a régi hibáit idézte föl. A két félidő játéka az önfeladás mintaképe volt. Kripl rúgását jól sikerült, Daum is jól harcolt, kár, hogy az utolsó percben elhamarkodta fejését. Fáskeri és Károlyi szintén a jó, megszokott játékkal küzdtek ki. Károlyi az első félidőben, Fáskeri a második félidőben volt jobb.

Csatársorunk csalódást keltett. Bár lelkes harcalka de hiányzott belőlük a kapu előtti határozottság. Schmelez első nagy helyzetét kihagyása után még idegesebb lett, de ismét csak meg kell dicséreni, nagy kényeskedéssel. Huszti a csatársor sorhajba volt, a mezőnyben is sokat dolgozott

NB. II. állása:

1. Sortex	19 17 1 1 47: 8 35
2. Tatabányai B.	19 11 6 2 50:18 24
3. Váralpola	19 10 4 5 20:18 24
4. Szombath. VI.	19 10 3 6 53:36 25
5. Györi Lok.	19 10 2 7 35:28 22
6. Pápai VL.	18 9 3 6 35:27 21
7. N.-kanizsai B.	18 9 3 7 32:27 21
8. Kaposvár	17 9 3 7 35:36 21
9. Pécsújhegy	17 7 4 6 34:25 19
10. Komló	18 8 1 9 34:33 17
11. Pécsi VL.	19 7 2 10 36:39 16
12. Veszprém	19 6 4 9 25:29 16
13. Szekesfehérvár	19 6 3 10 33:40 15
14. Tatabányai Ép.	19 6 3 10 30:28 15
15. Zalaegerszeg	19 5 4 10 30:32 14
16. Pécsbányatelep	18 5 3 11 30:47 15
17. Soproni Lok.	18 5 3 11 21:40 9
18. N.-kanizsai Lok.	18 1 6 11 16:44 9

Elmaradt mérkőzések: Soproni Lokomotív—Pécsújhegyi Bányász (júl. 6), Pápai Vörös Lobogó—Komló Bányász (júl. 6), Pécsújhegyi Bányász—Nagykanizsai Lokomotív (júl. 13).

MOZI

Július 3—9-ig: SPORTBECSÜLET.
Színes szovjet film.

Július 11—16-ig: TELL VILMOS.
Olasz film.

Július 18—20-ig: UTAZÁS A MÉSÉK BIRODALMÁBAN. Színes szovjet rajzfilm.

Július 21—23-ig: TALALKOZÁS AZ ELBAN. Szovjet film.

Július 25—28-ig: TÜZKERESZTÉS.
Magyar film.

tőle szokatlan keménységgel játszott. Kár, hogy a Kanizsaitól kapott jó labdákat nem igénykezett egyénileg megajtsani, hanem meg mindig sokszor hamar szabadult el a labdától. Kanizsai leadása dícsérik, minden labdáját igénykezett a lehető legjobb helyre jutatni. Hiányossága, néha emegeti a labdát, Szám II. egészen jól kezdett, szép keresztlabdát látunk tőle, később fokozatosan visszasett. A gyorsaságával még baj van. Pólinger erőteljű, pongyolán játszott, a mezőny leggyönyörűbb játékosa volt. A kapott jó labdákat egyáltalán nem játszotta meg. Teljesen szívtelenül harcolt. Kiss ismét jó formáról tett tanubizonyoságot. Frissen és energikusan játszott.

VIZILABDA

Pécsi Dózsa—Komló Bányász 3:2

A fiatal, most alakult, új szakosztály csapata a múlt évi bajnokkal, a Pécsi Dózsa-val játszott és nagy küzdelem után szorosan vedett vereséget. Az eredmény a további munkájában igen biztató, éppen ezért kíváncsian várjuk a július 5-1 visszavágót.

Megindult az úszócsapat városunkban.

Szocialista testkultúránk fejlődésének újabb útjelzője az is, hogy megindult a vízisport városunkban. A Sztálin Vasművet tápláló bányavárosunk dolgozóit nap, mint nap üdülhetnek fel a város központjában lévő strandon. Itt, ahol teljesen szabályos versenymedence áll rendelkezésre, tanyázik a bányász sportkör új szakosztálya, az úszószakosztály. Már is dolgozóik tömege áll a kapunál, a kerítés mögött és érdeklődve nézi a vízben simán előresikló úszókat, s az ezek karok nyomán zúgva repülő vízilabdát. Az érdeklődés ösztönözte a bányász sportkör vezetőségét arra, hogy július 5-én, szombaton versenyel kedveskedjék a dolgozóknak. Az este 8 órakor kezdődő villanyfény melett megrendezett verseny már maga is látványosságámba megy. Erre az alkalomra Pécs város reprezentatív úszó- és vízilabdacsapata, a Pécsi Dózsa látogat le hozzánk. Uzemünk máris annyi sportembert tudnak ebben a sportágban is néni, hogy néhány úszószámában a pécsi úszók mellett a bányász sportkör versenyzői is indulnak. Az úszás után pedig barátságos vízilabdamezőkzés lesz a Pécsi Dózsa és a bányász sportkör csapatai között. A mi csapatunk meg edzőinek lelegején tart, de ismerve a játékosok képességeit és küzdenitüdszát, komoly, izgalmas mérkőzésre van kilátásunk.

Azt a célt szolgálja ez a verseny, hogy a komlófi fiatalokkal megkedveltesse a vízi sportot, hogy szakszerű irányítás és oktatás mellett egyre több fiatal zúgasse ezt a rendkívül egészséges és szép sportágot. Ezért július 7-től kezdve minden úszni kívánó fiatal jelentkezhet próbászámra, mindennap az edzőknek, a szakosztály vezetőjénél, vagy edzőjénél. Az első korhatár 8 év.

Értesülésünk szerint kelő érdeklődés esetén a városi TSB úszó- és vízilabda segédedzői, valamint vízilabda játékezői tanfolyamot is szervez, hogy a vízisportnak kedvelői minél szélesebb körben kapcsolódhassanak be városunk úszó életének fejlesztésébe.

Ismerv városunk sportszerető dolgozóit, minden reményünk meg van arra, hogy ez ez a szépen megindult szakosztály is a továbbiakban jól működjék, még sok jó versenyzőt ad a magyar sportnak és a főmegsport kifejlesztésével még sokkal több edzett, küzdőképes dolgozó a nép államának.

Dr. Halász László

SAKK

Komló B.—Pécsújhegyi B. 7:5

Nyertek: Dr. Vass, Faludi, Knoll, Kripl, Hézős, Lantos és Horvát Lajos. Vesztettek: Veres, Véber, Benzo, Kovács Attila és Czelter.

A pécsi játékosokkal felerősített pécsújhegyi csapatot szívós küzdelemmel győzte maga alá sakksapatunk. A győzelem mellett még mindig megmutatkoznak azonban azok a hiányosságok, amelyek miatt valósággal küzdeni kell minden pontért. A könnyelműen leadott gyalogokhoz nehéz a játék folyamán pótolni egy-egy jó kombiációval. Öröndetes az, hogy ezúttal a küzdelemmel nem volt hiba. Faludi, Knoll és Hézős a szokott megbízható játékokat nyújtották. Kripl, Horvát és Lantos kiképzésük eddigi gyengébb szereplésüket. Veres nincs formában és Benzoének a közeptáblás ellenfelek nehéznek bizonyultak.

Július 6-án a Bányászkapu utolsó mérkőzését Pécsbányatelepen játszta a sakksapat. Reméljük, hogy küzdőszellem és szívó tekintetben nem lesz hiába.

Július 6-án kirándulás Fonyódra

A városi DISZ bizottság értesíti a város fiatalosságát és dolgozóit, hogy július hó 6-án kirándulást szervez a Balaton mellé, Fonyódra.

Indulás július 6-án reggel 5 órakor induló gyorsvonattal. Érkezés Fonyódra reggel 9 órakor, visszaindulás Fonyódról este 9 órakor.

Részvételi díj személyenként 22 forint. Jelentkezni lehet a városi DISZ-bizottságon és a városi pártbizottság telefonközpontjában Puskás Rozália elvtársnőnél.

VÁROSI DISZ BIZOTTSÁG.

Ne dobd el a barack magját, pénzt kapsz érte!

Eljött a nyár...

Az üzletek kirakatai roskodoznak a gyümölcs hegyek alatt és a nagyszemű cseresznye, a spanyol meggy után már a korai barack is rámosolyog a bevásárló háziasszonyokra.

De ez még csak a kezdet, mert pár nap múlva megjelenik már a kitűnő gyümölcs minden fajtája, a kajszli, az ananász és a rózsabarack is.

A bőséges termésű következtében hatalmas mennyiségű barack kerül piacra, hogy vilámlindús húsvál izes táplálékot nyújtson a dolgozóknak.

A barack azonban még egy értéket rejt magában: a magot. A mag érték és nagy hasznát veszi az ipar is. Száritott állapotban 1 forint 44 fillért fizet érte a Melléktermék és Hulladékgyűjtő Vállalat. Városokban a Lim-Lom Boltok és a MEH átvételhelyek, falun pedig a Földművelésügyi üzemek veszik át az összegyűjtött barackmagot.

Ne dobd el tehát a barack magját. Gyűjtsd össze, mert pénzt kapsz érte és ezzel is segíted az ipart.

MOLNAR MIKLÓS

Népevelő
NÉPEVELEK ÉS PARTIZANLIAK SZÁMÁRA
nélküldözhetően az agitációs munkában

ÚJ KOMLÓ

Felelős szerkesztő:

REIN JANOS

Felelős lapkiadó:

AMBRUS JENO

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Komló, Városi Pártbizottság
Előfizetési díj: 1.20 forint.
Telefonszáma: Komló, 58.

Baranyamegyei Szikra Nyomda
Nyomdáiért felel: Melles Rezső.

VILÁG PROLETARJAI EGYESÜLJETEK

Új Komló

AZ MDP KOMLÓ VÁROSI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

II. ÉVFOLYAM, 28. SZÁM

ÁRA: 30 FILLER

PÉNTEK, 1952 JULIUS 11

Jobb felvilágosító munkát és szilárdabb munkafegyelmet Kossuth-aknán
A pribami gyorsvájárok nagyszerű rekordja
Kimagasló teljesítményekkel készülj Alkotmányunk ünnepére

A Bányász Szakszervezetek feladata a szocialista fogadalmak teljesítésének ellenőrzése

Abban a felvilágosító munkában, melyet pártunk a bányászok között végez, rendkívül fontos feladatok hárulnak a szakszervezetekre. Pártunk fontos segítő társának tekintjük a bányászszakszervezetet, amely nagyfokosságú hajószíj az élcspat és a bányászok tömegei között.

A bányászszakszervezet nagy hivatása, hogy pártunk útmutatásait, Rákosi elvtárs szavait terjessze a bányák munkásai memőkei és technikusai közt.

A mi bányászaink között is vannak olyanok, akik komoly eredményeket érnek el. De bármily nagyok is az eredmények, a fejlődés egyre többet követel, azt követeli tőlünk Sztálin Vasmű gyors fejlődése, hogy tegyük gyorsabbá mi is a bányánk fejlesztését, hogy terveinket nemcsak, hogy teljesítjük, hanem túl is teljesítjük. A párt és a kormány, maga Rákosi elvtárs ismételtén figyelemztetett a szentterme és fokozásának jelentőségére. Eppen ezért igen nagy felelősség nyugszik a bányászszakszervezeteken.

Szakszervezeti bizottságaink nem lehetnek előadások munkáikkal mindaddig, amíg a szenttermes és hűlő ármák, visszasszik, amíg a gépek nem használják ki eléggé, amíg igen sok a fém a tereltesítés előtt.

A feladatok sokrétűek és igen nagyok, ezek közül egyik a legfontosabb a szocialista fogadalmak teljesítésének ellenőrzése. A Központi Vezetőség ülésén Horváth Márton elvtárs megállapította: „Agtációk fő céljává a felajánlások válogatás nélküli gyűjtését helyett a vállalások teljesítését kell tenni.”

A jó versenyszerű munka sokoldalú tevékenység, — de a sokféle feladat közül ebben a pillanatban ez a „fő láncszem”. Igen sok még ma a Kossuth aknán, a feltárásnál, az aknamélyítésnél, a mélyfúrásnál az ígérlet — de ez az ígérlet csupán szép szó marad például a feltárásnál, ahol mintegy 20 brigád közül csak kétfő teljesítette ígérletét. Sokan vannak olyanok, akik csak vállalnak, és könnyelműen megelégednek az ígérlettel és a bizonyos versenyszakszakiértékelés után — misem törődve előbbi vállalásuk teljesítésével — nyugodtan új ígérleteket tesznek. Sokan vannak olyanok, akik nem teljesítik a tervet, pedig arra ígérteket tettek.

A verseny cikénti formalitásáért elsősorban a szakszervezetek a felelősök. A mi viszonylatunkban Molnár István, Csaplár János, Novotni Károly, Tóbiás Ferenc (1) és még sokan mások nagyszerű teljesítményeikkel bizonyítják be, hogy milyen nagy lehetőségek állnak a verseny fellendítése előtt. De az, hogy mennyire valószínű általánosság a kiváló dolgozók példája, mindennek előtt a fogadalmak ellenőrzésén, a szakszervezeti bizalmi, funkcionáriusok munkájának múlik. Bányászszakszervezeteként ezt az igen fontos feladatot bízzák elsősorban a szakszervezetekre.

Mit jelent a harc a fogadalmak teljesítéséért?

1. **Állandó éber ellenőrzést:** a szakszervezet vegye észre azonnal, ha valahol lemaradás mutatkozik, de azt is, ha kiváló eredmények születtek: nyilvánosan bírálja és dicséreljen.
2. **Állandó politikai támogatást:** a szakszervezet nap, mint nap felvilágosító szóval ösztönözze a dolgozókat a felajánlás valóra váltására.
3. **Állandó tevékeny segítséget:** a szakszervezet adjon támogatást az elmaradt dolgozóknak, a nehézségek leküzdéséhez, vonja be a műszaki értelmiséget is a szocialista versenybe.
4. **Állandó nevelőmunkát:** a szakszervezet arra nevelje a bányászokat, hogy az ígérlet a pártnak, Rákosi elvtársnak: a legszentebb szó.
5. **Felajánlások teljesítéséért vívott következetes harc a biztostételre annak, hogy bányászaink hazaszervezetel-**

ből, lelkesedéséből az országépítés nagyszerű erőforrásává válik.

A szakszervezeteink tevékenységének egy másik központi kérdése — amelyre a Központi Vezetőség ülése külön felhívta a figyelmet — a munkavédelem.

Kormányunk hatalmas összegeket fordít a bányászlatásokra, kultúrthorokra, munkaruhákra, munkavédelmi berendezésekre. De kormányunk törekvéseinek párosulniuk kell azzal a szentítő figyelmességgel, amellyel jenn a bányában gondoskodnak a bányászok munkájának, életének megkönnyítéséről. Amikor például nem egy ízben mondanak a bányászok bírálatot a bánya rossz szellőztetése, a munkavédelem elhanyagolása miatt.

Szakszervezeti funkcionáriusaink egy része azonban elhanyagolja ezt az igen fontos feladatot, közömbösen nézi, hogy helyenként elemi munkavédelmi intézkedések sértenek meg. Így a bányabeli öltözködés kérdéseben, teljesí bejratok rendbentartásának kérdésében. A szakszervezeti funkcionáriusok a dolgozók bizalmából kapták meg a megbízást, hogy a dolgozók teljes joggal várják el tőlük a nagyobb gondoskodást. A szakszervezeti vezetőknek csak akkor van igazi tekintélye, a dolgozók között, ha szívvel-lelkkel a dolgozó ember iránti mély szeretettel törődnek a bányászok gondjával, bajával.

Mik a hiányosságok ezen a területen?

Legtöbb részük abból ered, hogy vannak szakszervezeti funkcionáriusok, akikre mintha ráragadt volna valami a régi szakszervezeti vezetők — enyhén szólva — bürokratikus magatartásából. Az előesség azáltal próbálkozik a bányászok között, hogy lazítja a munkafegyelmet, bér- és normacsatlásokat szervez, szit a verseny és a Sztálin-nov-mozgalom ellen, a gépek, az új munkamódszerek ellen, az új térhódításával szemben a maradi-ságot igyekszik erősíteni. Próbálkozásai során igyekszik a lustákra a lógószókra, az elmaradottakra támaszkodni. A szakszervezeti funkcionáriusok nagyrésze pedig emulástja, hogy határozatlan küzdjön az előesség ilyen fajta megnyilvánulásai ellen.

Mi tehát a feladat?

A vezetés színvonaának az emelése — ez a legfontosabb feladata a bányászszakszervezeteknek. Ehhez pedig az szükséges, hogy a szakszervezet vezetői és aktívai az eddiginél sokkal emélyültebben tanulmányozzák a következőkben: érvényesítsék a párt határozatait és útmutatásait.

Döntő feladat, a tömegek — elsősorban az új munkások — nevelése. A fiatal munkások nevelése terén az elsősépes: beszervezésük a szakszervezetbe. A szakszervezetbe való felvételnek komoly nevelő jelentőséget kell adni. Tudatosítani kell a dolgozóknak, hogy mit jelent a munkásszocializmus legnagyobb tömegszervezetének tagjává lenni. Még kell érteni, hogy amikor a munkás a szakszervezet tagjainak sorába lép, nem csak jogokat kap, hanem komoly kötelezettséget is vállal. Kötelezi magát, hogy szigorúan betartja az általam fejelet, szitárdítja a munkafegyelmet, óvja és erősíti a szocialista tulajdönt és fejleszti szakmai tudását. Mindezt meg kell világítani a fiatal munkások előtt, amikor felveszik a szakszervezetbe.

A nevelés formáinak és eszközeinek egész sora áll a szakszervezet rendelkezésére. Az üzemi bizottság egyéni és csoportos megbeszéléseket kell, hogy tartson a fiatal munkásokkal, meg kell rendezze találkozásukat az idősebb dolgozókkal és útitókkal, meg kell, hogy ismeresse őket az üzemi hagyományival.

A szakszervezet tekintse központi feladatának a versenyszerű munkájában, hogy a Loy-mozgalom — amely magában foglalja a mul hóben

A koreai műszak újabb eredményeivel, a versenyvállalások kiszélesítésével készülnek üzemeink a III. negyedévi terv túlteljesítésére

Kossuth-akna bányászai azzal ünneplik a koreai műszakot, hogy nap, mint nap jelentősen túlteljesítik a tervük előirányzatát. Kedden, július 8-án, a 25-ös csapattal Czeimer brigádjával 150,7 százalékra teljesítette napi tervét. A Hermann Antal brigád 133,5 százalékra, az igen ügyesek küzdő, nehéz munkahelyen dolgozó Vékó-lu-re brigád 120,4 százalékos teljesítményt ért el a 8-i műszakon.

Az egyéni dolgozók is valamennyien nap, mint nap túlteljesítik vállalásukat. Reinhardt Péter, Jordán Antal vájárok a 8-i műszakon 380 százalékos teljesítményt értek el. Kakas László vájár elvtárs 288 százalékos, Hermes János vájár pedig 211 százalékosra teljesítette napi tervét.

A Kossuth-aknai bányászok 27-es csapata lelkes kezdeményezése újult erővel, lendülettel indította el a 100 méteres kihajtási mozgalmat és vállalta 2 hónap alatt 200 méteres nagyméretű szelvény kihajtását. Egyre több brigád csatlakozik a szénbányánál Alkotmányunk ünnepére és a bányásznap tiszteletére indított versenymozgalomhoz. Egyre többen tesznek ígérletet a munkafegyelem teljes megszilárdítására, a 480 perc kihasználására, a terv időelőtti teljesítésére.

A Szakács Mihályok, Baranyák Andrások példájára az eddigieknél keményebben harcolnak a Kossuth-akna többi csapatai is, hogy a koreai műszak végeztével a ki termelt szén sokszáz tonnáival nyilvánítsák szeretetüket a koreai testvérek iránt.

terez tervükkel szemben több, mint 60 métert vájnak ki, most a ciklus bevezetésével és segítségével 70 méter kihajtást vállalnak. A koreai műszak első napján 108 százalékos tervteljesítést értek el.

Az egymással versenyző brigádok a koreai műszakban újabb eredményeket érnek el az egész feltárási üzemen. A Csapár brigád július első hetében már 9,5 méteres feltárással harcol az elsőségért. Tatal Imre brigád leküzdötte nehézségeit a műszaki vezetőséggel karöltve és a koreai műszak hetedik napján 172 százalékos

havi átlagukkal az étre törtek. Jól dolgoznak a fiatalok is, Gastelger Antal DISZ brigádjára a hétfői műszakon a 133 cm-es egész napi előirányzatával szemben csupán délelőtti 75 cm-t adott előre.

Az élenjáró szovjet tapasztalatok átvételével, a műszaki és fizikai dolgozók együttműködésével, a 10.000 folyóméteres feltárást, szocialista városunk jövőjéért harcolnak a feltárárok, a koreai műszak végére ismét elérjük, hogy július első 10 napjára eső előirányzatukat is túlszárnyalják.

Rein János

A feltárási dolgozók is segítik a koreai népet

A koreai hónap tiszteletére vállaljuk!

A 3-as csapat Szabadság brigádjára augusztus 20-ra, Alkotmányunk tiszteletére és az Országos Bányásznap II. évfordulójának tiszteletére a következőket vállaltuk:

1. Vállaljuk, hogy az előírt 29 csillé helyett 35 csillé termelünk, vagyis 1,3 csillé fejteljesítmény helyett 1,5 csillé teljesítünk.
2. Vállaljuk, hogy a csapat minden egyes tagja csatlakozik az 1000 órás mozgalomhoz, vagyis a csapaton belül egyetlen egy igazolatlan mulasztás nem lesz. Teljes egészében be-

tartjuk a 480 perces munkaidőt, a munkafegyelmet 100 százalékgig megszt árdítjuk.

3. A 20-as és 10-es csapat kihívást elfogadjuk.
4. A melegsákváltást 100 százalékgig betartjuk és bekapcsolódunk a 100 méteres mozgalomba. Egyben vállaljuk, hogy a Loy-mozgalmat és a Gazda-mozgalmat a legszélesebb körben kiszélesítjük.
5. A csapat kér új dolgozókat és vállalja, hogy a legmesszebbmenően, a legjobb tudással őket tanítják —

úgy politikailag, mint szakmailag.

6. Vállaljuk hogy a III. negyedévi tervünket 5 nappal előbb, azaz szeptember 24-re befejezzük.

SZAKÁCS MIHÁLY
csapatvezető,
DOSZPOD FERENC
pártbizalmi,
JEREZÁNOVICS FERENC
szakszervező, bizalmi,
ERDEI KÁROLY
körletaknász.

Vállaljuk, hogy szeptember 1-ig 200 folyóméter nagyszelvényű folyosót hajtunk ki

A 27-es elővájási csapat dolgozói Alkotmányunk évfordulójára és a bányásznap tiszteletére a következő vállalást teszik:

1. A szelvény elővájási csapatoknak a 100 méteres mozgalomba való bevonása érdekében vállaljuk, hogy a hátralévő két hónap alatt 200 folyóméter nagyszelvényű folyosót hajtunk ki.
2. Vállaljuk, hogy a kihajtást az előírt minőségben pótlószalaggal és keresztácsolattal szabályszerűen biztosítjuk.

BÁNVÖLGYI FERENC
harmadvezető vájár

DOBOS JÓZSEF
harmadvezető vájár

A műszaki vezetőség a fenti vállalás teljesítése érdekében a következőket vállalja:

1. A csapat üreside és anyagellátását zavartalanul biztosítja.
2. A szállítás lebonyolítására a csapásban dolgozó 4 főn kívül 1 főt a gurító alatti töltéshez és fabeadásra, 1-1 főt (urasági) villa és kaparószalag kezelésre telepíti.
3. Biztosítja, hogy az elővájás ütemének megfelelően a szállító kaparószalagot meghosszabbítja.

A fenti vállalások kölesönös teljesítése révén elindítjuk üzemiinkben a 100 méteres mozgalom és mozgalom fejlesztésével is elősegítjük az előkészítési munka meggyorsítását és a tervteljesítéshez szükséges munkahelyek biztosítását.

HARTMANN ALADÁR
aknász

NOTHIESZ ANTAL
aknász

MATRAI ÁRPÁD
üzemvezető főmérnök

SOMOGYVÁRI JENŐ
harmadvezető vájár

THIANYI DEZSŐ
aknász

SZILCZL IGNÁC
üzemvezető bányamester

Az Alkotmány ünnepére és az országos bányásznap tiszteletére vállaljuk

A 10-es csapat III. harmad vállaljuk, hogy a koreai hónap, valamint az Alkotmány és az országos bányásznap tiszteletére a következőket:

1. A 20-as csapat versenykihívását elfogadjuk.
2. Vállaljuk, hogy az előírt 12 csillé helyett 14 csillé teljesítünk, vagyis a 3 csillé fejteljesítmény helyett, 3,5 csillé szén termelünk.
3. Vállaljuk, hogy a csapaton belül igazolatlan műszakmulasztó nem lesz, A 480 perc munkaidőt teljesen kihasználjuk.
4. Vállaljuk, hogy a biztonságos munkafeltételeket 100 százalékgig betartjuk.

Györek Lipót
csapatvezető vájár,

Schögh Imre
vájár

Benedek János
csillés

Benedek Péter
csillés

Gábor Balázs

megindult 100 méteres mozgalom lehetőségét is. — Továbbfejlesztésével fokozottabban vonja be a versenybe a szélen dolgozókat mellett a műszaki értelmiséget, a szitárdókat, a fenntartókat és az elővájások dolgozóit is, a

szelvény csapatok jobb termelési teljesítményeinek, folyamatos munkájának biztosítása érdekében.

A szenttermelés fokozásának másik döntő feltétele, hogy a szakszervezet szilárdabban, díhatatosabban küzdjön

a fegyelmet további megszilárdításáért. Ismerje fel végre a szakszervezet: a szitárd szocialista fegyelmet csak állandó, mindennapi nevelőmunkával lehet teremteni.

Befejezte tanácskozásait a Bányaiipari Dolgozók Szakszervezetének XV. országos küldöttközgyűlése

A Bányaiipari Dolgozók Szakszervezetének XV. országos küldöttközgyűlése vasárnap folytatta tanácskozásait. Első felszólalóként Letki József sztahanovista vajúró számolt be a várpalotai szakszervezeti bizottság versenyszervező munkájának eredményeiről és hibáiról. Dr. Szalkai Géza, nórádmegyei orvos, felszólalása után Káldi István, a tatabányai VI-os akna főaknásza hangsúlyozta, hogy a versenyben több segítséget kell adni a 100 százalék körül teljesítőknek. A bányakeretleji olajfűrészek nevében Hermán István telt ígéretet: arra törekszenek, hogy a harmadik negyedévesben is több olajat adjanak a hazának.

Loy Árpád a Bertlelepi Kossuth-díjas, sztahanovista frontmester elmondotta, hogy a „Termelj ma többet, mint tegnap”-mozgalom segítségével üzem 106,5 százalékra teljesítette első félévi terét.

Oravecz József, a nórádmegyei Szurdok-üzem sztahanovista vajúrója, Hujber Gyula nagykanizsai olajmunkás és Bognár Sándorné tatabányai küldött felszólalása után Havrán István elvtárs, a bánya- és energiaügyi miniszter első helyettese a szakszervezetnek a műszaki vezetők között végzett munkájáról beszélt. Rámutatott arra, hogy

műszaki értelmiségünk többsége becsülettel helytáll a szocializmus építésében, bátran kezdeményez újít. De további jó munkájuknak elengedhetetlen feltétele, hogy a szakszervezettől megkapják az őket megillető támogatást.

Havrán elvtárs ezután hangsúlyozta, hogy szigorú ellenőrzést kell meghonosítani a munkavédelemben. Arra kell nevelni a dolgozókat, hogy használják a munkavédelmi berendezéseket és szigorúan felelősségre kell vonni minden olyan vezetőt és dolgozót, aki megsérti a biztonsági előírásokat.

Havrán elvtárs felszólalása után bányász-sportolók köszöntötték a küldöttközgyűlést, majd a résztvevők lelkes tapsa közepette Grigorij Novozsilo, a szovjet bányászok szövetségének elnöke beszélt. „A szovjet bányászok — mondotta — figyelemmel kísérik az élenjáró magyar bányászok munkáját. Mi ismerjük Loy Árpád Kossuth-díjas, sztahanovista frontmestert, Kossuth Géza, Tajkov András, Oravecz József és mások nevét, akik rendszeresen túlteljesítik normájukat, sikeresen sajátítják el a bányagépek kezelését és a ciklusos munkaszervezés módszereit.

A ti munkátok, amellyel a magyar szénbányászatot fejlesztétek, elszakíthatatlan kapcsolatban áll az egész ország előrehaladásával. Munkátok célja a népi demokratikus Magyarország és a világ bé-

keláborá erejének növelése. Szívvel örülünk sikereiteknek.

Novozsilo elvtárs ezután arról beszélt: hogyan gondoskodik a Bolsevik Párt és a szovjet kormány a bányászokról.

— A szovjet kormány igen nagy gondot fordít a bányászok egészségének védelmére. Eredményes harc folyik a porképződés, valamint a gáz- és a porrobbanás veszélye ellen. A bányákban nagyteljesítményű szellőztető berendezések biztosítják a jó levegőt. A szakszervezet nagy figyelmet szentel a bányászok kulturális igényeinek kielégítésére. Több, mint 2000 kultúrház, klub és könyvtár áll a bányászok rendelkezésére.

Hangsúlyozta ezután, hogy **a világ bányászai közötti egység megszilárdításában igen nagy szerepe van a Bányaiipari Dolgozók Szakszervezeti Nemzetközi Szövetségének.**

Ez a szövetség segítséget nyújt a bányászoknak szociális és gazdasági követeléseikért, demokratikus szabadságjogaikért s a békéért vívott harcukban. Segíti a bányászokat a háborús gyújtogatásokat kiszolgáló jobboldali szociáldemokraták leleplezésében és küzd a világ valamennyi bányászának egységéért.

Grigorij Novozsilo elvtárs felszólalása után a küldöttek hosszan éltették a magyar-szovjet barátságot.

A tatabányai IX-es akna sztahanovista vajúrója, Németh Imre felszólalása után Martin Ferenc, a SZOT országos titkára a bányászok feladatairól beszélt. A csehszlovák bányászok nevében Jan Teper elvtárs, a csehszlovák bányászszakszervezet elnöke üdvözölte a közgyűlést. „A jövőben még szorosabbra kell tenni kapcsolatainkat, gyakrabban kell kicserélnünk tapasztalatainkat — mondotta — Barátságunk erősítése, tapasztalataink átadása eredményeként a csehszlovák és a magyar bányászok is még nagyobb sikereket érnek el a több szénérett folytatott harcban, a béke védelmében, a szocializmus építésében. Közös barátságunk elmélyítése segítséget ad ahhoz is, hogy minél jobban megközelítsük példaképeink, a hős szovjet bányászok eredményeit.”

Ezútan Ajtay Zoltán, Kossuth-díjas mérnök, a bánya- és energiaügyi minisztérium szénbányászati osztályának vezetője számolt be a minisztérium munkájáról, majd Bozso Mihály petőfibányai sztahanovista vajúró szólalt fel. A hozzászólásokra Baha Béla főtákar választott.

A küldöttközgyűlés ezután elfogadta az ellenőrző bizottság jelentését, megválasztotta az új központi vezetőséget és a központi ellenőrző bizottságot. A határozati javaslat elfogadása után a közgyűlés véget ért.

Komoly hiányosságok az Altáró üzemi étkezdében

Az ott fennálló hiányosságokkal szemben, azok kijavítására Nusszer Péter levelezőnk, a konyhabizottság tagja az alábbiakat írja:

„Több ízben hívtam fel a figyelmet az ételfelelősnek és az ételosztóknak, hogy az étkezdé helyiségében idegenek ellenőrzést nélkülözve mászkálják meg, különösen akkor ebédoztás van. De egyébként is, mint erre már utasított is kaptak ebben a helyiségben az étkezési időn kívül csak az étkezdé dolgozóit tartózkodhatnak és ott másnak tartózkodni és átjárkálni tilos. Az ellenőrzésem során mégis azt tapasztaltam, hogy az étkezdé dolgozói ezeket a szabályokat nem tartják be. Most újlag felhívom az ételfelelős és ételosztók figyelmét, hogy a rendelkezéseket mindenkor tartsák be. Igen, sokszor tapasztaltam azt, hogy a későn jövő ebédelők csak levest és főzeléket kapnak, a húsreszűket pedig nem kapják meg. Minden dolgozó szaktársat, aki résztvesz az üzemi

étkezésben, ha később is tud menni étkezni, meg kell kapja a teljes étkezési adagját és teljesen helytelenül, jogtalanul hivalkoznak az ételosztók arra, hogy az ebéddő csak fél ótig van. Jogtalanul azért, mert igen messze dolgoznak és nem tudnak előbb beérni az ebédet elfogyasztani, mint háromnegyed 5 órakor és ha háromnegyed 5 kor a leves és főzelék megvan jogosan teszük fel a kérdést, hogy a hozzájáró húst vajjon ki ette meg?

Felhívom az ételfelelős és ételosztó munkatársak figyelmét, hogy javítsák meg munkájukat, küszöböljék ki ezeket a hiányosságokat. Ugyancsak felhívom a figyelmüket arra is, hogy az üzemi étkezdét ne hagyják nyitva, mint ahogy ezt június 14-én délelőtt fél 11 órakor tették. Az ment be az étterembe, aki akart és azt vitt el onnan, amit csak éppen akart. Legyenek sokkal éberebbek, s ha máshol vannak elfoglalva, akkor az étkezdé ajtókat ne felejtsek el lezárni.

NUSSZER PÉTER.

Feledékenység, vagy hanyagság

Intább az utóbbi. Egy tekeres gumiszalag áll úrván és elhagyva az I-es számú keresztvágatban a gumiszállító szalag mellett. Erre már nem volt szükség, mert a vágat hosszú ezt a mennyiséget már nem kívánta meg. Ellenben Kossuth-akná a szénbánya vállalatnak, a nép államának még erre szüksége van, mégis a gépüzem őrizetlenül, felelőtlenül otthagya az

egy tekeres gumiszalagot. Ahogy megnéztük a gumiszalagot, bizony már hiányzott belőle, a bieska farigesálásának nyoma látszott rajta. Gyimesi munkatárs! Ezért kit terhel a felelősség? Reméljük, hogy akit terhel, aki azt otthagya, és ki nem szállította a bányából, elverni méltó büntetését.

Alkotmány biztosította jogokkal megváltozott az életem

Gyermekkorom óta itt éltem és nevelődtem a mecsekszabolcsi bányatelepen, 6 éves koromban édesanyám a sok nélkülözéstől.

Gyámszülők neveltek. Nagyapám Hegyi Lipót volt. 1921-ben Somogybarnócán voltam Horváth József parádéskoscsinán, ahol több verést kaptam, mint enni, rossz helyzetem volt, számtalan éjszakát töltöttem a szabad ég alatt. Később 5 évig voltam szobafestő és mázoló tanonc, teljes ellátással, ami annyit jelentett, hogy 5 évi munkámért egy öltöny ruhát kaptam. 1929. decemberében lettem segéd és abban a pillanatban munkanélküli. Két évre rá 1931. június 16-án sikerült bejutnom a pécsi bányák Széchenyi aknájába.

Munkám most már volt, de ahhoz, hogy emberi módon tudjak élni, a kereset a heti három napos munka bizony kevés volt. Bérharcot folytattunk. Fényes Pál és Echter Pál főle bitangok az 1934-es októberi éhségstrájk után áthelyeztek bennünket Pécsbányatelepről Mecsekszabolcsra, a Ferenc aknára azért, mint ahogy ők mondták, „hogy piszkos kommuniszták meg ne fertőzzék Pécsbányatelepet.”

1936-ban leszámoltam. Ugyanebben az évben nősültem Kaposváron és ezután nem egyedül, hanem kettesben, majd később hármashban jártam a munkanélküliek útját a kapitalisták Magyarországon.

Ezért nem felejttem el soha a csendőrsortüzeket, a megpróbáltatást, nehézséget, amelyet sok társammal együtt átéltem a Horty fasizta rendszerben. 1939—40. év tétén 8 hónapot itt Komlón is dolgoztam a Bence József csapatán. Az akkori

életem és több társamé is abból állt, hogy napi 16 km utat kellett megtennünk műszak előtt és műszak után. Nem volt hiányzásom, mert nem

A felszabadulás, a párt meghozta a jobb életet

A felszabadulás után, amikor a di-esőséges Szovjet Hadsereg a hősi harcok után kezünkbe adta a szabadságot és a hatalmat, pártunk szeretett Rákosi elvtársunk vezetésével győzelmessé váltak harcaink, megszületett Alkotmányunk és megváltozott az életünk.

Egykönnyen talán nem is tudnám kifejezni mily sokat adott nekem, 5 gyermekes családapának az Alkotmány. A régi rossz emlékü gyaloglások helyett ma munkásszállító autók állnak rendelkezésére a bejáró bányászoknak. Gyönyörű lakások biztosítják nyugodt pihenésünket, olyanok, amelyekről a multban még álmodni sem mertünk.

Joggal vetem fel dolgozó társaim felé és különösen azok felé, akik még nem szivelték meg a szocialista munkafegyelmet, hogy gondolnak-e arra, hogy mi volt a multban és mi van ma.

is mertem hiányozni, nem azért, mert három hiány után azonnal kiadták az utat, nem törődtek a bányabárok azal, hogy miből fogunk tovább élni. Tudunk kell valamennyiünknek azt, hogy ma minden perc, minden másodperc helyes kihasználása, minden mézsa szén az imperialisták elleni harc sikerét jelenti.

A mi Alkotmányunk biztosítja a dolgozóknak a munkához való jogot, de ugyanakkor kötelességeket is ró rá az állami terv, az ötéves tervnek teljesítésében és ez a terv törvény. Ez az, amiről sokan közülünk igen könnyen megfeledkeznek. A jogok mellett egy pillanatra sem feledkezünk meg a kötelességeinkről.

A mi kötelességünk pedig az, ami minden becsületes dolgozóé, hogy az eddigieknél fokozottabban harcoljunk a terv maradéktalan teljesítéséért, teljesítéséért, a szocialista munkafegyelmet megeremtéséért, a béke megvédéséért, a hatalmas Szovjetunió, pártunk, szeretett Rákosi elvtársunk útmutatása alapján.

GYÖRÉK LIPÓT vajúró

Csatlakozunk a Loy-mozgalomhoz

A 10-es csapat I. harmad Petőfi-brigád 1952 augusztus 20. Alkotmányunk tiszteletére, valamint szeptember első vasárnapja, az országos bányásznap tiszteletére vállaltuk és egyben a 20-as csapat felhívását elfogadjuk a következő feltételekkel.

A 12 csillés előírányzat helyett vállaltuk, hogy 16 csillés termelünk, vagy is 3 csillés fejtelési eredményt 4 csillés teljesítünk.

2. Vállaltuk, hogy a csapat minden egyes tagja csatlakozik az 1900 órás mozgalomhoz, vagyis a csapaton belül nem lesz egyetlen egy igazolatlan mulasztó sem, teljes mértékben betartjuk a 480 perces munkaidőt, a munkafegyelmet 100 százalékig betartjuk.

3. A melegsákányváltás 100 százalékos betartásával bekapcsolódunk a 100 méteres mozgalomba.

4. A velünk egyforma elővájási csapatokat verseny hívjuk és csatlakozunk a Loy- és Röder-mozgalomhoz.

5. A csapaton belül egyetlen egy dolgozó nem lesz, aki ne lenne szervezett dolgozó.

Baranyák András

csapatvezető

Tőlesér István

pártbizalmi

Erdei Károly

körlelaknász.

A pribrami gyorsvájárok nagyszerű rekordja

A pribrami ércbányák dolgozóinak majdnem 60 tagú kollektívája, Loginov mérnök, Kadlecsek, Szoszna, Majer és Duchon előmunkások vezetésével sikeresen teljesítette azt az ünnepélyes fogadalmát, hogy egy hónap alatt 600 méter vajatot tár fel. A Rudé Právo, a Csehszlovák Kommunista Párt központi lapja beszámol arról, hogy a pribrami bányák gyorsvájárai ezt a merész ígéretet is túlszárnyalva, 693,1 méteres vajatot tártak fel egy hónap alatt.

Zápotocky elvtárs, a Csehszlovák Köztársaság minisztere nőke a nagy fogadalmat teljesítéskor a kollektíva négy legjobb bányászát, a „Kiváló munkáért” érdemrenddel tüntette ki.

A gyorsvájás kezdeményezői — és az egész csoport — messzenemően alkalmazták a szovjet tapasztalatokat, eredményeiket kemény harcban vívták ki. 1950 júniusa óta kísérleteztek már és egyre lökéletesítették módszereiket. Először 200 méter, majd 235, később 325, ebben az évben pedig 524 méter hosszú vajatot tártak fel egy hónap alatt. A rekordot májusban érték el, amikor 693,1 méter hosszú, 2,85 méter magas és 3,1 méter széles folyósót törték át. Ezzel bebizonyították, hogy a feltárás ütemét állandóan lehet fokozni, ha a munkát jól megszervezik, gondosan előkészítik és valamennyi műszakban szigorúan betartják a ciklusos grafikon diagramjait.

A pribrami rekord — amely az ország valamennyi bányászát csodálatba ejtette — azért született meg, mert

a bányászok és technikusok példásan együttműködnek

a munka előkészítésében és a kivájás egész ideje alatt. A technikusok gondosan kidolgozták a ciklusos grafikon, amely előírta valamennyi munka pontos menetét, s az egész kollektíva számára valóságos törvénnyé vált. Készítésénél felhasználták a szovjet mérnökök tapasztalatait, továbbá számos kiváló bányászcsoporth tapasztalatát, különösen azokat, amelyeket az utolsó előtti vajúrók szereztek. A feltárás vezetője, Loginov mérnök, biztosította a technikai feltételeket és az anyagellátást, ami a ciklusos grafikon betartásához elengedhetetlenül szükséges. Állandóan a bányászok között volt lelkesítő, a nagy felada-

tok megoldására buzdította őket. A rekord elérésében nagy szerepük volt az ácsolóknak, villanyszerelőknak és mechanikusoknak, jó munkájukat elősegítette a grafikon iramatos betartása.

A bányászok négy csoportban végezték a feltárást. Minden csoportban hat vajúró és lejtő (közülük az egyik a fejítő rakodógépet kezelte), továbbá két lakatos és három csillés volt. Négy másik lakatos a felszerelést és a gépeket javította. Három műszakban dolgoztak — egy csoport 8 órát dolgozott, a negyedik csoport szabadnapos volt. Minden csoportnak volt külön aknaielügyelője. Az eddigi Eimco márkájú rakodógép helyett PML 5-ös jelzésű, 0,2 köbméter ürméretű, szovjet vedres rakodót szereltek fel. Az új gép segítségével az egy ciklusban kivált közet felrakási idejét a régi 72 percről 54 percre csökkentették. A rakodási idő csökkentése, Kadlecsek, Szoszna, Majer és Tomsicsik hagerkezelték jó munkájukat elősegítette: mestersen irányították a szovjet rakodógépet.

Szovjet típusú, akkumulátoros mozdonyok alkalmazásával megrövidítették a csillés tolatási idejét, s kiküszöbölték azt a jelentős idővesztést, amit a csillékre való várakozás okozott. A bányászok áttértek a hosszabb robbantóllyukak társára, a régebbi 25 méter helyett átlag 3,2 méteres lyukakat fúrtak, ezáltal a vajúrási sebesség minden komplex csoportban munkanélkül 61 centiméterrel nőtt. A földalatti folyosókon lakatosműhelyt rendeztek be, hogy időben kijavíthassák a fúrószárakat, fúrófejeket, s gyorsan elvégezhesse a koronák csiszolását. Ezt a műhelyt egyáltalán átmeneti anyagraktárnak is használták. A munkahelyről a lakatosműhelybe és a raktárba telefonon vezettek, s így minden segítséget a lehető leggyorsabban megkaptak.

A munkafeltételeket megjavították

Régebben a szellőztetők 150 méteres távolságban álltak egymástól, most 40—50 méterenként szerelték fel a szellőztetőket. A szellőztetők gyorsan eltávolították a robbanás után visszamaradt gázokat és a dolgozók számára elengedő friss levegőt biztosítottak. A fejteshez 100 wattos villanyvilágot

táskát vezettek be. A munkahelyen két reflektor világított, az egyik előre a bányászoknak, a másik a mögöttük dolgozó ácsolóknak. Az egyidőben működő fúrók számát — hogy a fúrást meggyorsítsák —, hatról nyolcra emelték s az utolsó napokban az eredetileg nyolc fúró számára készült csövezetekre 9 fúróalapláncot kapcsoláltak rá.

Mielőtt a vajúrást megkezdették, részletes jegyzéket állítottak össze minden szükséges anyagról — a részelőgéptől a vasszegig. Mindennap ellenőrzik, hogy készenlében van-e minden alkatrész. Munkahelyen váltottak így kihasználták a munkaidőt minden percet. A gyors feltárást megkezdése előtti hozzáfogtak az új munkások betanításához, mert a csoport tagjainak 50 százaléka eddig még nem dolgozott gyorsított vajúrást. Az előkészítő oktatás eredményes volt, a csoport új tagjai a betanítás ideje alatt elsajátították a gyakorolt vajúrók munkamódszereit. A munka megkezdése előtt a vezető technikusok részletesen megbeszéltek a munka megszervezését a munkásokkal. Az egyes csoportok tagjai a legnagyobb tempójú munka idején is állandóan kicserélték tapasztalataikat, megvitatták a technikusokkal az újítási javaslatokat.

Az új feltárást „Május 1” vajúrnak nevezték el

A bánya valamennyi dolgozója résztvevő a versenyben s nemcsak a feltáráson dolgozók, hanem a technikusok és a külszíni munkások is mindennap tudták, hogy az egyes csoportok hogyan teljesítették a ciklusos grafikon diagramjait, milyen sikereket értek el. Az egész bánya a „Május 1” vajúrást lelkesedéssel, izgalommal figyelte, hogyan érnek el ezen a vajúron a bányászok és technikusok olyan kiváló eredményeket, amelyekről a multban még álmodni sem mertek. A bánya minden részlege jóval túlteljesítette a tervet.

A pribrami gyorsvájárok példája — írja a Rudé Právo — megmutatta, hogyan lehet a mindennapi életben, a hétköznapi munkában, meggyorsítani a szocializmus építését, megszilárdítani a hazai védelmi erejét; megmutatta, hogyan felelnek az öntudatos munkások az imperialista háborús uszításra.

BÉKEMŰSZAK

T. Kerzsenko, Vorosilovgrád-területi bányász békeműszakot vállal. Részlegé-
pével a békeműszak elnevezést új rekordot állított fel. Egy hónap alatt 15
ezer tonna szenet adott a hazának. Képünkön virágcsokorral köszöntik T.
Kerzsenkot kiváló teljesítménye alkalmából.

KÖNYVISMERTETÉS

Zalka Máté válogatott elbeszélései

Most jelen meg a Szépirodalmi Könyvkiadónál Zalka Máté elbeszéléseinek válogatott gyűjteménye. A kötet elé Illés Béa ír szép tanulmányt, amelyben méltatja Zalka írói és emberi nagyságát. Az elmúlt napokban volt 15 esztendeje annak, hogy a spanyol polgárháború harcainak és az első világháború harcaiban részt vevő Zalka Máté, a legendás hírszerző és katonatiszt, a Nemzetközi Brigád vezetője. Régi adósságát törleszli le ezzel a kötetrel a magyar könyvkiadás amikor Zalka írói munkásságát ismerteti meg az olvasóközönseggel.

A kötet 17 írását tartalmazza Zalka Máténak. Közül 1928-ban írott rövid életrajzát, legrövidebb elbeszéléseit, amelyeket az első világháborúról, a nemzetközi munkások mozgalomáról, a Horthy iga alatt szenvedő magyar népetől és végül, de nem utolsósorban a Szovjetunió népeinek békés építőmunkájáról, a szovjet hadsereg védő hős katonák életéről, a nép kulturális tevékenységéről szólnak.

Elmélyítik ezek az írások az olvasóban a párt, a haza, a Szovjetunió iránti szeretetet, a nemzetközi proletár, szolidaritás érzését. A kommunista harcoss optimizmusa, a munkásszolgálat győzelmebe vetett hit jellemzi ezeket az írásokat. Az átélés, a torradalom harcossá váló személyes együttérzés ereje sugárzik Zalka minden írásából. A novellák szereplői élő típusok, harcosok, torradalmárok, illegális kommunista, elnyomott, térsé-
zetett milliók legtipikusabb alakjai, akik lelismerik minden körülmény során a harc fontosságát, elnyomók ellen.

A szépirodalmi kötet másik részében „Zalka Máté — Lukács tábornok” címmel Zalka író és harcos társainak emlékeztetéseit találja az olvasó. — Szimonov verse a hős tábornokról szól. A vers és prózái megemlékezések hosszú sora bemutatják Zalkát, az embert, az írókat, a katonát, a tollal és kardjával egyaránt odaadóan, az emberiség szabadságáért öntelődő, zóran harcoló kommunistát. A könyv anyagát fényképek és dokumentális felvételek egészítik ki.

Ez a válogatott gyűjtemény és a kötetben szereplő megemlékezések, Zalka levelei és meglehangú, igaz szívből jövő írásai nevelik az olvasót. Nevelik áldozatosságára, nevelik szeretetre a Szovjetunió iránt, az egész emberiség ügye, a béke ügye iránti odaadó harca, munkára. Az olvasó a kemény, igaz, vérig katona, megerőztető szívű ember minden sorából az elnyomottak ügyének bátor harcosát, az ellenség elleni gyűlöletet lenyomatja bajnokát ismeri meg. Zalka Máté írásai és a róla szóló írások egy nagy szabadságharcos teljes emberi portréját mutatják be az olvasóknak. S így Zalka Máté példája követendő példaként áll dolgozó népünk, néphadseregünk minden katonája és ifjúságunk előtt.

(Szépirodalmi Könyvkiadó)

Kósa László:
Pintér András öregvájár
A most megjelent kisregény a kislelkű öregvájár példamutató életéről írja le.

Pintér András 10 éves korában került a bányába, mint apja, öregapja ikapja. Pályafutását mint „ajós-gyerekek” kezdte. Ez létszámra nem valami nagy megbízás, ám mégis komoly felelősséggel jár egy kislány számára. Az ő kötelessége volt gondoskodni arról, hogy a bégajtó minél csukvagyegyen. Az ajtós gyerekek 45 fillér volt a keresete muszájként, de még ezekből a nyomorúságos fillérekből is levonták bizonyos összeget büntetés címen és egyéb járandóságokra. A 10 éves gyerek hamar megismerkedett a pofonokkal és a bánya kizsákmányoló uraival.

Ahogy múltak az évek, nyitni kezdett a szemé, az öntudata az évek kezdett. Tudatára ébredt, hogy egy dűl szenvedni sokkal nehezebb, mint megosztani a közös sorsát a többiekkel. És a fiatal Pintér András felvette a harcot a kizsákmányoló ellen. A Tanácsközösség idején Rákosi elvtárs vezetésével legyőzte, küzdött a szolgatartó harokban — Horthyék üldözése elő kufárdírt menekül a világ minden táján fette a szent. 1932-ben hozták vissza elvtársait.

A felszabadulás után ott látjuk Pintér elvtársat a szencsata hősei között. Az első országos bányász-tanácskozáson egy havasfejtő, de keményvágási vájár. Pintér András az első között vette át a kiskő elvtárs kezéből a Kőzetársasági Erlaudium aranyfokozatú kitüntetését.

A rékötvetköz tavasszal a part második kongresszusán részt vett büszkén a dolgozók legjobbjai között. Utdatósan küldöttek között. Utdatósan keményen csegett a hangja, amikor megszólalt.

— Mi bányászok, tudjuk, neve tartozunk a pártnak. En már övvenhat éves vagyok, de igérem, hogy az öt-éves tervet végig szénfal mellett fogom ledolgozni.

Pintér András mindmáig megtartotta az ígértét. Termelt a szent és napról-napra többet ad be az építő haza-
knak. Sok fiatalon teljesít a munkában. Az első vonalban harcol a jövőért: a szocializmus megvalósulásáért.
(Népszava kiadta)

A szovjet nép békét akar Amerikával

John Foster Dulles nemrégiben ezt a kijelentést tette: A kommunista el akarják pusztítani az Egyesült Államokat. A szovjet propagandisták állandóan és nyilvánosan hirdetik, hogy minden bajnok Amerika a forrása és ezért gyűlölni kell az Egyesült Államokat. Nevezik az amerikai újságok, hanem olyan televíziós személyiségek is mint Truman elnök, naponta ismételtetik, hogy a Szovjetunió az „amerikai életforma” felszámolására törekszik.

— A szavakat általában sokféleképpen lehet értelmezni, de alig van kifejezés, amelyet többféleképpen lehetne értelmezni, mint az „életformát”. Truman elnök számára az amerikai életforma a kormánypolitika és a washingtoni hadügyminisztérium mesterkedéseit jelenti. Az Egyesült Államok egyszerű polgára számára azonban az amerikai életforma az életmód, amelyet becsül és szeret: munka, család, azután labdarúgás, dzsessz izgalmas kalendárium, teretere a klubban, hárszónoklat a templomban, röviden: a vasárnapi öröme és a kőznapi gondok összessége.

— Mindenkinél elvitathatatlan joga, hogy ezt az életmódot szeresse, vagy ne szeresse, magarendűnek, vagy acsonyrendűnek tartsa. Ha ez az életmód tetszik az amerikaiaknak, senkinek nincs joga ezt az életformát megátámadni. Nem is támadja senki.

— Az egyszerű amerikaiak meg kell végre értenie, hogy igen sok függ tőle: elősegítheti a háborút, de elősegítheti a békét is. Senki nem akadályozza abban, hogy úgy éljen, ahogy kedve tartja, de ha egy maroknyi gonosztevő az „amerikai életformát” fegyveres erőszakkal akarja a világ különböző tájain bevezetni, akkor ez az életforma összeomlik, mint a hátyavár.

IIJA FRENBURG felszólalása a Béke Világtanács berlini ülésén.

A versenymozgalom kiszélesítésével harcolunk a III. negyedévi terv sikeréért

A Szállási Vállalat dolgozóinak munkájáról eddig még nem igen hallottak szocialista bányavárosunk építői. A fiatal vállalat ez év március hó Lén alakult. Eleinte kezdeti nehézségekkel küzdött. A párt útmutatása alapján, dolgozóink bírálatát felhasználva a vezetés a hibák nagyrésztét kijavította és keményen folytatta a harcot az ellenség ellen. Az ellenség minden területen, ahol gyengeségük érzékelt, rögtön támadásba lendültek. Több esetben a gépkocsik kiesésénél, vagy a javak megbetegedésénél a hibák mögött az ellenség kezét láttuk. Az ellenség elleni harcunk eredményét az mutatja, hogy a vállalat a III. negyedévi tervét június hó 26-án befejezte Komoly eredménye van a vállalatnál a felvíágosító munkának is. Ezt bizonyítja, hogy ma már olyan dolgozóink vannak, akik tervüket 120-150 százalékra teljesítik, mint például Makra István kocsis, Pápai Ferenc és László János kocsiskok. Bubi András, Horváth József, Balogh József, T. Nagy Károly gépkocsivezetők, Mé-

száros József, Vaigert György és Déltári József szerelők.

A koreai műszakra gépkocsivezetők vállalták, hogy napi három fordulónál többet teljesítsenek. Ez a vállalatuk azonban bünös mulasztás miatt már az első nap akadályba ütközött. Június 2-án reggel rakodójánál miatt 10 darab gépkocsi esett ki a termelésből, mintegy egy órára Ennél a hiányosságnál súlyos hibát követett el az Építési Vállalat iuvarelosztója, valamint az Építési Vállalat lakónyosai építkezésnek vezetője azért, mert nem biztosították kellően a rakodás gyorsaságát.

A III. negyedévi terv sikeres teljesítése érdekében a vállalat látogatóüzemének dolgozóit hosszútávú párosversenyre hívta ki az ország valamennyi céltuvarozási vállalatát. A kocsiskok vállalták, hogy tervüket 24 százalékkal, a kordélyosok pedig 20 százalékkal túlteljesítik. Június havi kiértékelés eredményeképpen megindított párosversenyt a látogató üzem dolgozói nyerték.

GOBATH JÁNOS

Komló Bányász—Pápai Vörös Lobogó 2:1 (2:1)

Pápa, 1500 néző, vezette: Dankó. — Komló: Magyar, Daum, Orosz, Kripl, Károlyi, Faskerti, Pólinger, Kanizsai, Szant, Kiss (Kóth), Huszti. — Pápa: Fendrik, Kaszai, Simon, Eisenbeck, Csor (Perjesi), Orbán, Besenyey, Vámos, Rancsa, Nagy Molnár.

Az óriási hőség ellenére mintegy 1500 néző volt kíváncsi a mérkőzésre. Az érdeklődésre jellemző, hogy még veszprémből is jöttek a szurkolók, mert a Komló Bányász veszprémi játékaival nagyon meggyerte fel a szívüket. A fiúk ezen a mérkőzésen is bebizonyították jó formájukat és küzdőmunkájukat.

Az első félidő 3. percében Besenyey fejével sarokrugást és ezzel Pápa szerzi meg a vezetést. A komlóiak lendületesen támadnak. Szám II. kiugratja Kanizsait, Kanizsai a kifutó kapus lábába rugja a labdát, a nagy erővel visszatartatja a labdát a mentén akaró Orbánról a hátára perdül. A megelőző és okos játékos csatár a két szülő haláltól Károlyitól és Faskertitől támogatott veszélyes helyzetet dolgozott ki a pápaiak kapuja előtt, de a lövés vagy kapula volt, vagy nem sikerült. Egy kavardásnál az előrehüzdött Károlyi szerzi meg a labdát és ügyes esél után a sarokba lövi 2:1.

A második félidőben két összekötő már nem bírja az iramot és így a védelem is könnyebben zavarba jön. A II. félidő 25. percéig erős nyomás nehezíti emiatt a komló kapura, de a védőknek sikerül a gölöröset megakadályozni. Később Szám II. megsértél, helyére Zsoltér jön be. Ismét nagy iramot diktálnak a komló fiúk, előbb Kiss fejjel kaputál, majd pár perc múlva Pólinger találja el a kaput, de az eredmény változatlanul 2:1 marad.

Az első percekben vezetést szerző Pápa győzelmet már mindenki biztosra vette, csak a komló csapat nem Nyugodtan, szép átgondolt támadásokat vezetve közelítették meg a pápai kaput, s bizony ismét csak a már sokat emlegetett balszerencsén múlt, hogy a győzelem nagyobb arányú nem lett. A II. félidő eleji pillanatnyi megingástól eltekintve végig a komló csapat volt az irányító. Ez a szép teljesítmény reméljük arra fogja ösztökélni a komló csapatot, hogy az elkövetkezendő három hetes szezont is az egészseges, komoly felkészülésre fogják felhasználni és egy pillanatra sem felejtik el, hogy igen nehéz észi forduló előtt állnak, melynek minden egyes mérkőzése döntő fontosságú lesz.

Bírálat: Magyar ismét bebizonyította remek formáját s a győzelem egy-komoly öncinyója volt. A közretlen védelemben a rangsor: Orosz, Kripl, Daum, Orosz keményseggel, határozottsággal sokszor tisztázták, Kripl is jól játszott, ráadásul azonban gyakran befordultak, Daum néha könnyelműsködött és mintha egy kicsit elbizakodott tette volna a többszöri jó játéka. A kellő pillan-

nathban azonban mindig a helyén volt.

A két harmadik jót játszott, Károlyi jól helyezkedett, jól vitte el a labdát, azonban túl sokat reszkirozott. Faskerti megbízhatóan játszott, Lunck a két jókéspezzú játékosnak mindent el kell követnie, hogy tudásukkal ugyanolyan hasznára legyenek a csapatnak, mint az utolsó 3 mérkőzésen voltak.

SAKK
Pécsbánya—Komló 6:5:3

Négy tartalékkal felálló csapatunk szoros eredményben veszített. A mérkőzés kis szerencsével megnyerhetett volna.

Nyert: Faludi, Kripl, Hézős, Horváth L., Nagy I. — Döntetlenért el: Knoll. — Vesztett: dr. Vass, Benzec, Klesch, Kovács A., Párkányi és Czeller.

Bírálat: Dr. Vass kapitánus érdeklődésében huszart áldozott. Ellenfele az 5. lépésben meletlen tudta a mattot, s így a tiszt hátránytal veszítette mellett. Knoll nyerő állásban tempó veszített, s így egyszerre kapott vezért ellenfeleivel együtt, amely a nyert játszmát döntetlene rontotta. Benzec esztényen vezetett el. Kovács és Czeller erősebb ellenfelel küzdött, Párkányi könnyűen és gyorsan megadta magát.

A nyertőknél Faludi nagy értéke a csapatnak, minden eddigi mérkőzését megnyerte. Kripl javuló és egyre bizatobbb formát mutat. Hézős egyre erősödik, ő is végig nyert. Nagy Imrenek és Horváth Lajosnak könnyű ellenfele volt.

Ezután minden csütörtökön és pénteken délután 17 órakor a háziverseny befejezéséért lesz a küzdelem. Két hét múlva a Kaposszabóti Közkörorház, utána az Állami Biztosító elleni küzdelem a program. Sakkozónk nyáron sem pihennek. Szívesen vennénk, ha Komló új dolgozóit közül a sakk iránt érdeklődők fenti időpontokban, mind többen keresnek fel a sakkört, mely az l-es számú legénylakás társalgójában működik.

Jól mutatkozott be a vízilabda csapatunk, 6:1 arányban legyőzte a Pécsi Dózsa csapatát.

Július hó 5-én este 8 órakor pompásan kivülígított uszodában tartották meg a Komló Bányász—Pécsi Dózsa közötti barátságos úszó- és vízilabdamezőküzést.

A Bányász Sportkörnek még kevés úszója van, s így az úszószerenget javarészt a pécsiek nyerték. Bár, amely számban a mi színeink indultak, jó helyezéseket értek el. Így Gyimes Zsolt megnyerte a 66:2:3 m. serdüő gyorsúszást. Balog Ilona az ifi női hátszást. Az edzéskezzel merően jó időt úszott meg Pálfai, a 100 méteres mellyben Balog, mindkettő a második helyezést érték el erős ellenfelekkel szemben. Biztatón mozogtak az újone 5:1:5 útt-ó mellyszásban a fiúk közül Döme és Merkel, a

leányok közül Jeszenszky és Kelenföldi.

Az ősömérközés után került sor a vízilabdamezőküzésre, ahol a komló csapat Csapó, Márkus I., Pozsgai, Berkovics, Pálfai, Bauer, Márkus II. összedőlésben állt fel és igazlmas, heves küzdelemben 6:1 arányban győzte le a Pécsi Dózsa csapatát. A félidő eredménye 3:0 volt. A hazai csapat biztatón mozogott, mozzékonyan játszottak és gyors, helyeres támadások, hosszú passzok mellett közelítették meg a Dózsa kapuját és támadásokat rendszerint jó lövészekkel fejezték be. A csapat erőltette azonban sok kívánnivalót jelez maga után. A játékosok labdakezelése is még erős javulásra szorul. Jelenleg ez a két dolog okozza a csapat edzőjének a fő gondot, azonban remélhetőleg a teljesen felöltött uszodában naponta erős edzésben lévő csapat e tekintetben is javulni fog. Persze vigyáznai kell arra, hogy a csapat ne bízakodják el a nagy arányú győzelemről, mert abban jelentős része volt a fiúk jó játéka mellett az ellenfél hibás taktikájának és annak, hogy keveset törődtek az emberfogyással.

A versenyzők egyelőnként állandó mérkőzésekkel készülnek a július hó 20-án meginduló őszerenget megveő bajnokságra, amelynek részletes ismertetére még visszatérünk.

Szombaton, július hó 12-én este 7 órakor vízilabdacsapatunk a Pécsi Honvéd csapatával játszik barátságos mérkőzést.

Halász László

Utazás a mesék birodalmában

Színes szovjet rajztársaság az

Kislány a cirkszban.
Egy lusta kislányról szól a mese, aki nem szeretett tanulni, elaludt a leckéje mellett. Úres tintatartójába beheragadtak a legyek. Kis veréb nézett be az ablakon. Nagyon megharagudott a kislányra. Elhatározta: jól megleckézteti.

Délután tanulás helyett a cirkszba ment a kislány. Itt lepott fel a büvésszel a kis veréb is. A büvész egyik mutatványa: eszlógó betűkből álló szavak jelentése. Az egyikben hibába volt. A büvész megkérdezte a gyerekeket, hol a hiba. Míndegyik tudta a választ. Ekkor a kis veréb a lusta kislány vállára szállt. Ó persze nem tudott megfélemleni, mert nem tanult. El is szégyellte magát és megfogadta: étlanul lesz. Szavait be is tartotta s azonnal a kis veréb minálgy vigán csipogott be a kislány ablakán.

Mese a bátorszívű vadászról
A mári nép egyik ősi meséjéből készült a film. Két testvérrel: Indigáról és Szoludiráról szól, akik együtt indultak vadászatra. Egyszer azonban tigris rontott rájuk. Szoludigra egy magas sziklára menekül, Indig pedig ahelyett, hogy megmentette volna bátyját, hazaszaladt. Anyja megcsapta: „gyáva voltál, magára hagyadt testvéredet a veszélyben. Jóvá kell tenned a hibádat, győzz le minden akadályt és hozd haza a bányadát!” És Indigát bátorsága átszettegette minden akadályon. Legyőzte a mocsár féltelmes cserjait, a hatalmas köcsberket, átkelt az égő folyón. És egyszerre csak előtte termelt a tigris. Indiga bátran kirántotta a lőrét, megéfté a vadállatot és megmentette bátyját.

Magas dombocsk
Uj lakásba költözött az öntelt kis veréb és vidám kis felesége. Egy madárijesztő kalapjába felepettek, de a macska elkergette őket. Ujabb helyre költöztek hát: egy kis ház cseréptetőjére. A macska itt sem hagyta őket békében. Végül is a feeskékhez esattakoztak, akik egy magas dombocskra tejetlen útrötök szállást. Amikor a macska ide is utának jött, a feeskék összefogtak ellenük, rárepültek és a tóba kergették.

Igy tanulta meg a kis veréb, hogy egyedül nem tud boldogulni, — csak ha a közösséggel tart.

Mese a halászlóról és az aranyhalaszkáról
Csodálatos aranyhalaszkát fogott öregapó a halascska megéfté: ha visszamegy a vízbe, minden kívánságát teljesíti. Hazatérve felesége porólin kezdett vele: miért nem kért

oeska tekőné helyett egy újat. Az öreg elment hát a tóhoz és a halascska teljes tette az asszony kívánságát. De alighogy hazatért, az asszony megint visszaküldte és rozoga viskönyk helyébe esimos kis hízót kért. Amikor ez megvolt: még mindig nem volt elég. Nemisi kastélyra vágott. Ez is beteljesült és az öregasszony pompában, gazdagságban élt. De a jölet most már teljesen elvette az eszt: mindenható carno akart lenni. Mostmár még nagyobb pompában élt, de még mindig nem nyugodott. A tenger királynője akart lenni. Sírva ment az apó a partra és panaszolta a halcskának felesége örültl kívánságát. A halascska mostmár meglegeelte az asszony nagyvágyását — s mire az öreg hazatért, a fényes palota helyén ismét az ütt-kopott viskó állott, s asszonya a lyukas tokóben mosott. Ismét szerényebb lettek, így büntette meg az aranyhalascska a nagyvágyzó asszonyt.

A halászlóról és az aranyhalaszkáról szóló mesefilm Puskín hírs meséjéből készült és egyik a szovjet rajztársaság legeszebb alkotásainak.

KULTÚRHIREK
A kultúrörthön vezetősége értesít a dolgozókat, hogy vasárnap este (július 12-én) 8 órai kezdettel zenekari hangversenyt rendez a szabadtéri színpadon. A belépődíj 4, 3, és 2 forint.

Július hó 20-án este 8 órai kezdettel nagyszabású kultúrest lesz a szabadtéri színpadon a hős korcai harcok megsegítésére.

Szocialista városunk üzemének kultúrbrigádjai pécsi kultúrbrigádok szerelésére, lelkészi kórusokhoz 29:1 kultúrestre.

PÁRTÉPÍTÉS
Útmutatást nyújt a mindennapi pártmunkában

Az aknabizottság figyelmébe
Győrök Lipót vájár elvtárs a hozzánk írvetett levelében többek között ezeket írja:
„Ma egy hónapja, hogy megérkeztem Komlóra. Ez idő alatt már több ízben kértém az üzem pártbizottságtól, hogy adjanak

vaami munkát. Lehet az oktatás, vagy előadás, vagy pedig a járás területén bármilyen agítációs munka. Ezt csináltam a felszabadulás óta, kértém és kérlek benneteket is, ne hagyjatok ellaposodni.”
PAPP ELVTARSI Milyen intézkedés történt ebben az ügyben?

- MOZI**
- Július 11—16-ig: TELL VILMOS. Olasz film.
 - Július 18—20-ig: UTAZÁS A MESÉK BIRODALMÁBAN. Színes szovjet rajzfilm.
 - Július 21—23-ig: TALÁLKOZÁS AZ ELBAN. Szovjet film.
 - Július 25—28-ig: TÜZKERESZTÉG. Magyar film.
 - ÜGYELETES ORVOS**
július hó 22-ától július 24-ig dr. Szu nyoghly Bertalan. Lakcím: Kökönyös 12-es épület.
 - ÚJ KOMLO**
Felelős szerkesztő:
REIN JANOS
Felelős lapkiadó:
AMERUS JENŐ
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Komló, Városi Pártbizottság
Előfizetési díj: 1.20 forint.
Telefonszám: Komló, 58.
 - Baranyamegyei Szikra Nyomda
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

VILÁG PROLETARJAI EGYESÜLTETEK

Új Komló

AZ MDP KOMLÓ VÁROSI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

II. EVFOLYAM, 29. SZÁM

ÁRA: 30 FILLER

PENTEK, 1952 JULIUS 18

December 5-én kezdődik Bécsben a népek békekongresszusa

A Béke Világtanács berlini rendkívüli ülészakán egyhangúlag elfogadták a népek békekongresszusának összehívására szóló következő felhívást:

A koreai háború elhúzódása, tömeggyilkos fegyverek alkalmazása, a militarizmus újjászületése, Nyugat-Németországban és Japánban, a népek függetlenségét veszélyeztető erőszakos módszerek nyugtalansággal töltenek el minden embert — azokat is, akik eddig nem ébredtek a háborús veszély tudatára. — A népek sok országban megismerik azt a veszélyt, hogy akarattal ellenére lépésről-lépésre általános háborúba vonják be őket. A férfiak és nők százmilliói követelik a tömeggyilkos fegyverek betiltását, a fegyverkezés csökkentésének szigorú ellenőrzését és a békeszerződés megkötését.

1952. december 5-én kezdődik Bécsben a népek békekongresszusa. A nép véleménye és akarata készítse elő minden országban

széleskörű mozgalomban a kongresszust.

Különböző világnézetű és felfogású férfiak és nők fogjatok össze! Beszéljétek egymással! Keressetek megoldásokat! Nevezétek meg képviselőiteket erre a nagy találkozóra!

Békeakaratóknak kifejezésre kell jutnia! A népek békekongresszusa közös célkitűzésével egyesíti majd a legkülönbözőbb felfogású embereket, szervezeteket és mozgalmakat, akik illetve, amelyek a leszerelést, a nemzeti biztonságot és függetlenséget, életmódjuk szabad megválasztását és a nemzetközi helyzet enyhülését akarják.

A népek békekongresszusa összefogja mindazokat, akik arra törekcsenek, hogy e megegyezés akaratát érvényesítsék az erőszak politikájával szemben.

A békét meg lehet menteni! A békét meg kell menteni! — fejeződik be a felhívás.

A koreai dekád kiváló eredményei után még szebb és magasabb eredményekkel készüljenek üzemünk dolgozói alkotmányunk ünnepére

Folytatódik a DISZ fiatalok harca a száz méteres mozgalom sikeréért

Állg egy hónapja mult, hogy Molnár István sztáhanovista vajúrt elvtárs, a Városi DISZ-bizottság szervező titkára elindította Komlón első-sorban az Aknamélyítésnél, a Feltárásnál a harcot az addigi előhajtási módszerek meggyorsításáért. Kezdeményezésében kiadta a jelszót: a havi 100 folyóméter kihajtásáért. Molnár elvtárs tudta, hogy az elmaradott előhajtási módszereket új kezdeményezésekkel, gyorsított előhajtással lehet megnövelni és ezzel lehet valóra váltani a 10.000 folyó-

méter kihajtásáért indított harcot.

Molnár elvtárs 125 folyóméterrel hajtott ki brigádjával, de ugyanakkor gondoskodott arról is, hogy a mozgalom ne álljon le, hanem méltó utódok álljanak helyére és folytassák a megkezdett harcot. Utódja Tóbiás Ferenc II. sztáhanovista vajúrt elvtárs ismét kimagasló teljesítménnyel bizonyította be, hogy jól vezeti a harcot a vállalt feladatok teljesítésére.

munkájától is függ a koreai harcosek eredményes harca és győzelme, a baktérium gyilkosok ellen. A kezdeményezés, melyet júniusban indítottak el, sikeresen halad azon az úton, hogy minél nagyobb szélességben tért hódítson valamennyi feltárolt és elővájó brigádnál.

Bódis Péter csillás ugyanczen dolgozik és harcol a szocializmus mielőbbi felépítéséért. Ezek az eredmények, melyeket a brigád eddig el-

A brigádon belül dolgozik

Sigray Péter elvtárs csapata. Koményen harcolnak a vállalt folyóméterek kihajtásáért, illetve túlteljesítéséért és ez tette lehetővé azt is, hogy július

Bagó Miklós elvtárs, a Sigray csapat segédvájára, aki kemény, példamutató munkájával a csapat egyik büszkesége. Tudja, hogy a

ért a mult havi 125 méter és a mostan felhavi 50 méter csak a kezdete. Tudják az ifik azt, hogy I. Sz. Golovinszovjet sztáhanovista elő-

ho 15-ig 204 százalékra teljesítették tervelőirányzatukat, az egy hónapra kitűzött tervüket pedig már július 12-én befejezték. Jelenleg a brigád szeptember 17-i tervén dolgozik. A brigád e hónapban vállalta, hogy a koreai dekád kimagasló teljesítményével, alkotmányunk méltó megünneplésére eddigi eredményét túlszárnyalva egy hónap alatt 150 folyómétert hajt ki.

Hogy adott szavuknak eleget tehetnek, nagyban hozzájárult Tóbiás József sztáhanovista vajúrt elvtárs jó munkája is, aki ugyanczen a csapaton, ugyanczen a brigádban harcolt a magasabb teljesítmények eléréseivel, szocialista öt éves tervünk teljesítéséért. Molnár István, Tóbiás Ferenc és brigádjai legyenek példák az ifjúság előtt és példájukat követve mutassák meg, hogy hogyan lehet és hogyan kell dolgozni ahhoz, hogy öt éves tervünket idő előtt befeje-

Novotni, Schiff, Tatai és Szedényi brigádjai is tudják ezt és ezért sikerült 15-ig a Novotni brigádnak 126.4 százalékot, a Schiff brigádnak 256 százalékot és a Tatai brigádnak 185 százalékot elérni.

vájó vajúrt is a nagy cél vezérelte, az elavult norma megdöntése és az elővájás meggyorsítása. Ő is 100 méterrel indult el és már háromszorosát túlszárnyalta.

A Feltároló Vállalat

Ez a tudat él a Mélyfúró Vállalat 28-as, 8-as, 51-es és 56-os fúrótornyainál dolgozó brigádoknál is, amikor az eddigieknél keményebben harcolnak, a 100 folyóméter eléréseért, a fúrási sebesség meggyorsításáért.

Ez a tudat él a Mélyfúró Vállalat 28-as, 8-as, 51-es és 56-os fúrótornyainál dolgozó brigádoknál is, amikor az eddigieknél keményebben harcolnak, a 100 folyóméter eléréseért, a fúrási sebesség meggyorsításáért.

Kossuth-aknán

ugyancsak tért hódított a 100 méteres mozgalom a 27-es csapat brigádjai Bánvölgyi Ferenc, Dobos József, Somogyvári Jenő csapatvezetők vezetésével július hó 4-én indult el a harc a 100 folyóméter kihajtásáért. Keményen harcolnak a brigád tagjai a vállalkásuk teljesítéséért és ezért tudták elérni a mintegy 24 órás motoros ellenére 15-ig a 40 folyóméter kihajtást. Igen hátráltatja őket munkájukban, mint ahogy ezt Dobos József brigádvezető elmondotta, a napokénti üres csillehiány. Tan rá eset, így például 14-én is, amikor

délelőtti egynegyed 10-kor kaptak először üres csillét. Ez persze nagyon visszatartja a brigádokat a feladat teljesítésében.

Hogy harcuk eredményes lehessen és végre is tudják hajtani a vállalkást, sőt túl is teljesíthessék azt és minél előbb egy új, nagy teljesítményű fejtés álljon a szénbánya rendelkezésére, sokkal jobban kell foglalkozzanak az üzemek vezetőségei a dolgozók kezdeményezéseinek felkarolásával és azok maradéktalan támogatásával.

Gábor Balázs

Segítsük a szabadságáért harcoló Koreát

A koreai nép két éve vívja ádáz harcát az emberiség legaljasabb elensége, az amerikai imperialisták és lakájai, Li Szin Man ellen.

Két éve, hogy embertelenül gyilkolják Korea védtelen asszonyait, gyermekeit s hogy borzalmasan pusztítják Korea városait, falvait az amerikai haderő tengeri, szárazföldi és legi banditái.

Az elszántan harcoló nép hősiessége és szabadságvágya felperzselt falvainak és városainak világító fénye, a baktériumbombáktól sújtott nép roppant szenvedése az egész világ népeit, így bennünket is a testvériség, az összetartozás forró érzésével tölti el. Mi, magyarok valamennyien át tudjuk érezni a koreai nép szenvedéseit, hiszen alig múlt még két éve, hogy nekünk is meghozta a dicsőséges Szovjet Hadsereg a szabadságot. Alig múltolt hét éve, hogy előbujtunk sőtét óvóhelyeinkről azért, hogy lerombolt hazánk üszkös romjait eltakarítsuk és megkezdjük lerakni alapjait új életünknek: a szocializmusnak.

Eddigi nagy munkánkban, harcainkban nem voltunk egyedül. Mindig és mindenütt éreztük a Szovjetunió támogatását. A Szovjetunió támogatásának, Pártunknak köszönhetjük azt is, hogy felszabadulásunk

után hét éve már ott tartunk, hogy hatalmas békeműveket, Sztálinvárost, Sztálin Vasművet, Komlót, Inotát, Kazincbarcikát és Tiszalóki Víztoronyt építünk.

A Szovjetunió támogatásának, Pártunknak köszönhetjük, hogy felszabadulásunk után hét éve mi, átképzősök olyan kereset mellett tanulhatunk szakmát, amilyennel a multban képzett szakmunkások sem ücskedhettek. Mi, dolgozók tudjuk, hogy ez a sok segítség, támogatás kötelességeket is ró ránk. Kötelességeket a még elnyomott, szabadságukért harcoló népek iránt, így a hős koreai nép iránt is. Ahogy mi a Szovjetunió segítségével nélkül egyáltalán nem tudtuk volna lerakni a szocializmus alapjait, úgy a harcoló koreai testvéreink is a Szovjetunió népei és a népi demokráciák népei, a mi segítségünk nélkül sokkal nehezebben vívhatnák élet-halál harcaikat a kolerát és pestist terjesztő amerikai imperialisták és azok lakájai ellen.

Mind ezért csatlakoztunk mi is az Országos Béketanács felhívásához és a még jobb munkánkon kívül forintjainkkal is igyekszünk hozzájárulni a koreai nép szabadságharcához.

MEDGYESI SANDOR
átképzős.

Minél erősebb a háború veszélye, annál erősebbek a kommunista pártok

Szemünk éberem tekinti a távo'ba. A kapitalizmus pusztulásra van ítélve, de még él. A fejlett technika és a fejletlen kultúra, a rövid történelem és a rövid emlékeztel országában, az Egyesült Államokban, a kapitalizmus még élénk üzletmenettel hoves sürgés lördással lépzezi magát. Kevesek a romokat, kevesek a vért. Aki akarja, hogy a népek eltelejtsék a második világháborút, — nem azért, mert a népek békére, munkára, boldogságra vágyanak, nem, hanem, hogy megkezdhesse a harmadik világháborút. Abban reménykedik, hogy pusztulását késleltetheti nemcsak az emberek millióinak, hanem az egész kutyának elpusztításával.

Ha a távo'ba nézünk, eszüket vesztett üzereket látunk, akik atombombával hadonásznak. De látjuk barátainkat is. Látjuk a népeket, látjuk a leg tisztább, legállhatatosabb, legbátrabb embereket — a kommunistákat. Minél erősebb a háború veszélye, annál erősebbek a kommunista pártok. Ezeket a pártokat az emberi szolidaritás nagy elvei kapcsolják össze.

Semlőre sem akariuk ráerőszakolni igazságunkat, életünket. A kapitalizmus hódításra és leigázásra törekszik. A mi igényeink sokkal kisebbek és sokkal nagyobbak. Mi lelkesítünk. A népek maguk választják meg a maguk útját. S ha a multra gondolunk, nem kétséges, melyik utat választják.

Bányagépjavitó Vállalat fogadalma

Drága Rákosi Elvtárs! Alkotmányunk ünnepére, aug. 20-ra, mi a Bányagépjavitó Vállalat dolgozói szeretett Pártunknak és Önnek, Rákosi elvtárs, megfogadjuk, hogy öt éves tervünk sikeres befejezése érdekében és szocialista hazánk mielőbbi felépítéséért a következőket hajtjuk végre:

1. Befejezzük a III. negyedévi tervünket négy nappal a határidő előtt.
 2. Üzemünkben teljes erővel kiszélesítjük a „Termelj ma többet, mint tegnap!” mozgalmat.
 3. A hulladékanyagok fokozottabb mértékben történő felhasználásával 15.000 Ft. megtakarítást érünk el.
 4. A norma alatt teljesítő dolgozók számát 20 százalékkal csökkentjük, a munkamódszerátadás helyes megszervezésének segítségével.
 5. Gépeinket a megelőző karbantartás segítségével úgy fogjuk kihasználni, hogy azok a kapacitásnak 95 százalékát ériék el.
- A 2-3-4-5. pontban foglalt vállalásokból épül fel a III. negyedévi tervünk határidő előtti teljesítése, mellyel 120.000 Ft. tervtúlteljesítést vállalunk.
- Fogadalmunk teljesítésében segít bennünket az a hála és szeretet, melyet minden becsületes és hazáját szerető dolgozó érez a Párt és Ön iránt, drága Rákosi elvtárs.
- Fokozza munkalendületünket a dicső Szovjetunió iránti forró szeretet, mellyel tudjuk, hogy bizosan elérjük fogadalmunk teljesítését.

ILJA ERENBURG

KEFFEL ROBERT

IFJ. KENYERES IMRE

Válatok izig-vérig valódi bányásszá!

Hogyan segíti pártunk és kormányunk a kéttlakiság terhéől szabadulni akaró bányászokat?

Bányász dolgozóink egy rétegének munkája még ma is a bányamunka és a mezőgazdasági munka között oszlik meg. Rákosi elvtárs az 1950 november 26-án tartott országos bányászértekezleten a következőket mondta: „Az a föld, amely 15, vagy 20 évvel ezelőtt a szalmaszál volt, amelybe a földkő bányász kapaszkodott, most malomkő kezd lenni a bányász nyakán, amely feléle húzza őt...”

A kéttlakai dolgozó fellábal a földjén, fellábal a bányában áll és sem itt, sem ott nem tud eleget tenni kötelezettségének.

Mikor a bányában van, akkor a földjére gondol, amikor a földjén van, akkor ott kifárasztja magát, fáradtan megy a bányába,

ez aztán meglátszik teljesítményén, keresetén. Fáradt embert könnyebben éri baleset, általában a munkához való viszonyát komolyabban befolyásolja a kéttlakiság. A bányából sokszor közvetlenül a földjére siet, nem tud rendszeresen résztvenni az oktatásban, a szakmai képzésben elmarad.

Pártunk és kormányzatunk felismerte ezt a szocializmus építése szempontjából hátrányos kettőséget és segítségére siet a kéttlakai bányászoknak, hogy azok izig-vérig valódi bányásszokká válthassanak. A földfelajánlást — kizárólag csak szénbányászok számára — olyan kedvezményekkel teszik lehetővé, melyet egyetlen más iparág dolgozója sem kaphat.

Hogyan szabadulhat a bányász földje megművelésének gondjától?

A föld megművelésének gondjától a bányász kétféle módon mentesítheti magát. Éspedig: vagy valamely családtagja beviszi földjét a termelőszövetkezetbe, vagy kedvezményes feltételek mellett felajánlja az államnak, illetőleg lemond juttatott földjéről.

Milyen előnyöket biztosít a föld bevétele a tsz-be?

A legtöbb földdel rendelkező bányásznak vannak olyan családtagjai és hozzátartozói, akik otthon a házkörül dolgoznak és akik munkaejérének nagyobb részét eddig is a meglévő föld megművelése kötötte le. Az ilyen családtagok, például a feleség, a 16 éven felüli gyermekek, vagy más hozzátartozó, kérheti felvételét a termelőszövetkezetbe és beviheti a földet a közös, kollektív gazdálkodásba. A családtag beléphet a

földdel akkor is, ha ez telekkönyvileg nem az ő nevében áll, vagy ha az esetleg haszonbérbe van adva, vagy haszonbérlet föld.

A termelőszövetkezet közös terményeredményeiből a család természetbeni járandóságot kap. Több munkaesély esetén természetesen arányosan a család természetbeni és pénzbeli jövedelme. A bányászcsaládból belépett tag a termelőszövetkezet közös takarmánytermeléséből is részesül, ami lehetővé teszi számára a sertéshizlalást, vagy akár tehéntartást is. A III. típusú termelőszövetkezet ezenkívül a bevitt közös föld után földjáraadékokat is fizet. Nyilvánvaló, hogy a föld kollektív megművelése lényegesen megkönnyíti a bányászcsalád helyzetét. Meszabadítja a bányászt a föld megművelésével, a beszolgáltatással és az adózással járó gondoktól is.

Háztáji kert biztosítása

Sok bányásznak régen leadta volna már földjét, vagy bevitte volna azt családjával a szövetkezetbe, de a megszokás, a saját kert, sertéshizlalás stb. és nem utolsósorban az ellenség propagandája visszatartotta tőle. Ezen is segít a kormány intézkedése, amely háztáji gazdálkodás biztosításával lehetővé teszi olyan kapcsolatot megteremtését a földdel, amely nem hátráltatja a bányászt a bányamunkájában.

A termelőszövetkezetbe (esetleg a bányász családtagját megilleti az a jog, hogy a bevitt földjéből a családtagok számára viszonyítva 800—1200 négyzetméter területű szántót, gyümölcsösöt, szőlőt, vagy konyhakertet megtartson egyéni kezelésben, háztáji gazdálkodás céljára. Ezenkívül

tarthat egy tehenet, egy növendékmarhát, egy kocát szaporulatával, 5 juhot, vagy kecskét, korlátlan számú baromfit, háziyulát, méhet, továbbá a család szükségletéhez mérten egy-két hizosertést is.

(Folytatjuk.)

Üdülő dolgozóink írják

„A Magyar Népköztársaság Alkotmánya VIII. fejezet 46. §.

1. A Magyar Népköztársaság biztosítja a dolgozóknak a pihenéshez és üdüléshez való jogát.

2. E jogot a magyar népköztársaság törvényes munkaidő, a fizetési szabadság és a dolgozók üdülésének megszervezése útján valósítja meg.”

Előzékenyek, udvariasak az üdülő dolgozókkal az üdülők vezetőségei.

Ezt írják levelükben Mátrafüreden üdülő dolgozóink. Berkes Ottó levelében többek között ezeket írja:

„Július hó 5-től Mátrafüreden üdülök. A táj szépségét nem tudom leírni, de még rajzolni sem, mert nem vagyok oly nagy festői tehetség. Leírom azonban azt a szerető gondoskodást, kitünő ellátást, remek szórakozást, amelyben részünk van. Körülbelül 60 dolgozó üdül itt az 1-es

számú SzOT üdülőben, amit rendkívül tisztaság és kényelem jellemez. Az étkezési ellátás kitünő. Mindenki éppen annyit ehet, amennyit akar és amilyen étvágya van.

A felszolgáló elvtársak, de az üdülő összes dolgozó, a vezetőség a legmesszebbmenőkig kedvünkre járnak, előzékenyek és udvariasak. Tudják, hogy jó munkájukkal az ott üdülő elvtársak — egy évi jó munkájuk utáni megérdemelt — szabadságát teszik felelőtlenné.

Ez a gondoskodás, amely különösen szeretettel nyilvánul meg, legjobban felénk, bányatelepek dolgozóit felé irányul. Így most mi, komlói dolgozók is érezzük ezt és tapasztaljuk azt a nagy érdeklődést és figyelmet, amely első szocialista bányavárosunk felé irányul. Ebből azt láthatjuk, hogy az ország minden részében figyelik az elvtársak munkánkat és eredményeinket.

Hálával és szeretettel gondolunk Pártunkra, a szakszervezetre, hogy lehetővé tette számunkra ezt az üdülést és ígérjük, hogy még jobb munkával háláljuk meg szerető gondoskodását Pártunknak és népi demokráciánknak.”

BERKES OTTÓ.

Az MSZT új vezetősége harcoljon a hiányosságok felszámolásáért

Ötéves tervünk nélkülözhetetlen feltétele szénbányáink állandó fejlesztése s ezen keresztül széntermelési tervünk maradéktalan teljesítése, illetve túlteljesítése.

Ahhoz azonban, hogy rohamosan fejlődő iparunk szénszükségletét ki tudjuk elégíteni — hogy napról napra több szénat adhasson szénbányászatunk iparunknak, a munkafegyelem további megszilárdítása, ami egyben alapja a munkaverseny továbbfejlesztésének — a műszaki vezetők és a fizikai dolgozók eddiginél jobb kapcsolata szükséges.

A széntermelés megfelelő növelésének útjában álló akadályok elhárításához az MSZT-nek, mint tömegszervezetnek, s mint kultúrpropaganda szervezetnek a szovjet tapasztalatok még jobb, még szélesebbkörű ismertetésével, a szovjet bányászok fejlettsége, a szovjet bányászok munkamódszereit, tapasztalatait, hősi munkáját, életük példaként állításával kell hozzájárulnia.

Mit tett eddig az MSZT helyi szervezete

a feladatok sikeres és teljes mértékű megoldásáért?

— Meg kell mondanunk, hogy igen keveset — mondja Léhretter elvtárs, az MSZT városi szervezetének titkára, majd így folytatja: Hogy az MSZT helyi szervezete ténylegesen betöltte feladatát, feltétlenül szükséges — ami eddig súlyos mulasztás volt —, hogy a legsürgősebben felvegye kapcsolatait az üzemek pártbizottságaival, elsősorban a Városi Pártbizottsággal, a szakszervezetekkel és a többi tömegszervezetekkel.

Igen komoly hibája volt a szervezetnek az a tény is, hogy nem volt szoros kapcsolat a műszaki vezetőkkel — akik legelső terjesztői legyének a szovjet módszerek bevezetésének. Elmulasztotta az

MSZT helyi szervezete azt is, hogy a rendelkezésére álló brosurákat a műszaki dolgozókhöz eljuttatta volna.

Eddigi hibái közé tartozik a szervezetnek, hogy a munka a bányászok között csupán az időnkénti szervezésben és a tagsági bélyegek beragasztásában mutatkozott meg.

Az eddig fennállott hiányosságok felszámolásáért szerveztük

újja az MSZT városi szervezetének vezetőségét. A megtartott ülésen már számos felajánlás történt, amely azt bizonyítja, hogy dolgozóink szeretik és törődnek a Magyar-Szovjet Társaság munkájával, akarják a szovjet és magyar nép örök barátságát, Póra, Szedlár és Tóth elvtársak egy illetve két műszakot ajánlottak fel a hősi koreai nép megsegítésére.

Mik a további feladataink?

Elsősorban és legrövidebb időn belül beütemezett terv szerint fel kell ébresztenünk az „alvó” szervezetünket — legelső sorban a bányász szervezeteket — és minden üzemben jól dolgozó MSZT szervezeteket kell létrehozunk és munkába állítani.

Rendszeresítenünk kell az „Ismerd meg a Szovjetuniót” című előadásorozatokat. Könyvankétek szervezésével meg kell ismertetni dolgozóinkkal a szovjet bányászok, a szovjet emberek nagyszerű életét, harcát, a szocializ-

mus, a kommunizmus építésében és lelkesítenünk kell dolgozóinkat, műszaki vezetőinket a magasabb termelési eredmények elérésére. Ha ezeket a feladatokat megoldja szervezetünk, akkor mondhatjuk, hogy a magyar és szovjet nép barátsága örök és ez a barátság újabb hatalmas csapást mér az imperialisták fejére.

Előre a magyar-szovjet barátság elmélyítésével szocialista öt-éves tervünk döntő évének idő előtti teljesítéséért.

Szabó Antal.

Készül az 1120. lakás a komlói bányászváros kökönyö-i lakónegyedében

Egyszerre tizenkét nagy lakóépület alapozása, falazása, befejezése folyik a kökönyösi dombokon. Komló szocialista bányaváros négy éve épülő, új részén. Júliusban újabb 42 otthonba költöznek Komló legjobbjai, augusztusban pedig további száz család részére káznak át korszerű, tágas, egészséges, minden kényelemmel felszerelt lakást. A kökönyösi dombon — amelynek legmagasabb pontját a vándoriskola háromemeletes épületkolossza uralja — már zendül a fű az új ligetekben, nőnek, lombosodnak a nemrég ültetett fűcskák a hófehérre, vakító sárgára, szürkére vakolt épületek között. A kultúrházban ünnep-

naponként film, színház, költőféle előadások szórakoztatják az új város lakóit. A dolgozók jó ellátását — csupán ebben a lakónegyedben — hat üzlet biztosítja, négy áruház jellegű bolt építése most folyik, a közeljövőben pedig újabb három bolt nyílik Kökönyösben. Rövidesen hozzáfognak az orvosi rendelő, az iskola, óvoda és bőrcsöde megépítéséhez is.

Igy lesz külsejében, méreteiben is városrá Komló, ahol a hároméves terv utolsó esztendejében építették az első ötven új lakást s 1952, a döntő terv végére már 1120 korszerű, kényelmes új lakással jutalmazza a bányászok munkáját a dolgozók állama.

Együttműködés a fasizmussal — harc az öntudatos munkások ellen

A magyar szociáldemokrácia 1941-ben

„Rendszeresen meg kell mutatnunk a szociáldemokrácia áruló magatartását az osztályharc legkiélezettebb történelmi szakaszaiban: az 1917—18-as imperialista háború ügynökei, az 1919-es proletárforradalom orgyilkosai, Horthy fehérterrorjának segédcsapatjai, 1945 után a reakció általított szövetségesei, akiknek veszélyességét különösen fokozta, hogy a munkásosztályon belül vetették meg lábukat. Meg kell mutatnunk mai nemzetközi szerepüket az imperializmus támogatásában. Mindezt, elsősorban az ifjúság számára, amely alig ismeri tevékenységüket...”

HORVÁTH MARTON.

1941 JUNIUS 22-ÉN a hitleri fasiszta banda galádul hátbatámadta a Szovjetuniót. A magyar Horthy-fasizmus természetesen azonnal Hitler mellé állt és néhány nap múlva ugyancsak megtámadta a Szovjetuniót.

Milyen szerepet játszott akkor a magyar szociáldemokrácia? Két nappal a háború megindulása után, június 24-én a párt központi vezetősége már sietve szögezte le határozatában: „A párt tanúsítson világos, félreérthetetlen magatartást. A bolsevista és szociáldemokrata álláspont különbségét hangsúlyozni kell.”

A világos és félreérthetetlen magatartásról egyébként további lépésekben is gondoskodott. Erről részletesen beszámol bizalmas jelentésében a szociáldemokrata párt nagy pártfogója és védelmezője, Schweinitzer:

„Bizalmas úton a következőkről értesültünk: az SzDP vezetősége a június 26-i figyelmeztetés után, amelyben az agent provokátorok elleni ve-dekezésre szólítja fel a párttagságot, június 27-én újabb körrendekezést juttatott el a párt- és szakszervezeti titkároknak: A párttitkároknak kötelessége minden felelőtlen sztrájk-bújtatással szemben erőlyesen fellépni, mert a jelenlegi helyzet nem alkalmas bérkövetelések kiharcolására, még kevésbé a politikai követelésekre... A pártvezetés meg-élekiratet készít a kormány számára, amelyben a következőket fogja kimélni: a) A pártvezetés rohó nem támogatta a kommunistákat, ellen-

kezőleg, a kommunisták ellen állandó hadjáratot visel, emiatt a bolsevik sajtó pergőtűzét zúdította magára! b) ...nem csupán egyéni kizárásokkal küzdött a kommunisták térhódítása ellen, hanem szükség esetén még attól sem riadt vissza, hogy egész szervezetekkel megszakítsa a kapcsolatot. c) Hivatkozik a szociáldemokrácia a világháború alatt tett szolgálataira, amely mindenkor arról tanuskodott, hogy nemzeti viszály esetén a párt elsősorban az ország érdekeit tartja szemelőtt. d) Legvégül hivatkozik arra, hogy a szociáldemokrácia a német birodalom új rendszerével (értsd: fasizmus! a szerk.) is össze tudja egyeztetni törekvéseit, amint az a dán és svéd szociáldemokrata párt példájából is megállapítható.”

Magyarország hadbalépését a képviselőházban Bárdossy miniszterelnök jelentette be. S bár, ez a hadbalépés még az akkori fasiszta törvények szerint is szabálytalanul, törvényellenesen történt, a képviselőházban senki sem emelt ellene szót. A polgári „demokratikus” és szociáldemokrata képviselők ezzel a Bárdossyak cinkosai vá váltak, a Szovjetunió elleni rablóháború megindításában. De nemcsak ebben.

A SZOVJETUNIO megtámadása és Magyarország hadbalépése természetesen nagy izgalmat és nyugtalanságot váltott ki a dolgozók, elsősorban a munkásosztály soraiban. A Kommunisták Párt vezetése és irányítása alatt a munkásság készült a háború elleni harcra, a fasiszta hadviselés

minél erélyesebb akadályozására. A munkásság szervezetében mindenütt felléptek a forradalmi érzelmű és a kommunista munkások, hogy leleplezzék Horthy háborúját és megmutassák a dolgozók számára a helyes utat. Mit tettek erre Peyerék? Talán tölük telhető módon elősegítették ezt a felvilágosító, nemzetmentő tevékenységet? Vagy legalább hallgatólagosan szemet hunytak felette? Szó se róla. Peyerék a szervezetek legalitásának védelme ürügyén, egyszerűen denunciól-ták, kiszolgáltatták az ellenségnek a forradalmi érzelmű, a fasiszta háború ellen agitáló munkásokat. A Munkásmozgalmi Intézet múzeumában mindenki megtekintheti azt az eredeti, Peyer által sajátkezűleg aláírt 1941. július 1-én, tehát alig egy héttel a háború kitorése után kelt levelet, amely így szól:

„Méltóságos Boér Aladár államtitkár úrnak! Méltóságos uram! A vezetésem alatt álló szakszervezetek helyiségeiben az utóbbi napokban ismételen jelentek meg egyének, s az ott tartózkodó munkásokat különböző törvénybe ütköző cselekedetek elkövetésére kívánták bírni. A hozzá érkezett jelentéseket mellékelve van szerencsém tiszteltel felterjeszteni. Méltóságodnak őszinte tisztelője, Peyer Károly, főtitkár, országgyűlési képviselő.”

Az árulók vezére, aki 1919 januárjában, mint kormánybiztos lövette agyon a salgótarjáni bányászokat, aki a Tanácsköztársaság bukása után, mint belügyminiszter elfogott parancsot adott ki a menekülő forradalmárok ellen, aki a Bethlen—Peyer-paktumban az egész magyar munkásmozgalmat eladta az ellenforradalmi rendszernek, ismét kitétt magáért.

(Részletek Réti László „A magyar szocializmus története” című munkájából.)

PÁRTÉPÍTÉS

Utmutatóst nyújt a mindennapi pártmunkában

PÁRT ÉS PÁRTÉPÍTÉS *

Újabb segítség pártunk Központi Vezetőségétől

Pártunk Központi Vezetősége június 27-28-án ülést tartott, amely ülésén olyan alapvető kérdéseket tárgyaltak, mint „A párt felvilágosító munkája a tömegek között” és „A párt munkája az ifjúság között”. Horváth Márton és Farkas Mihály elvtársnak beszámolója konkrétan meghatározzák hosszú időre pártszervezeteink és DISZ szervezeteink feladatait. Ugyanakkor rávilágítanak eddigi munkájukra.

A Központi Vezetőség ülése hangsúlyozza, hogy minden eredmények között legjelentősebb: a dolgozó nép öntudatának fejlődése. Ezt a megállapítást, amely pártszervezeteink eddigi munkájának eredményességét hűzza alá a mi üzemünkben is napról-napra lemérhetjük abban, hogy üzemünk dolgozói mind nagyobb és nagyobb felelősséget éreznek munkájukért, a terv teljesítéséért. Ezt bizonyítják azok a szocialista versenyvállalások, amelyek elindultak az Anna-aknáknál, Tóbiás Ferencéknél, a Kossuth aknáknál a 27-es csapat dolgozóitól, a Bányagépjavító Vállalat legjobb vasesztérgályosától, Kenyeres elvtársától, a Fejtáró Vállalat Novotni és Tatai brigádjai között alkotmányunk megünneplésének tiszteletére. Igen nagy hiba lenne részünkről azonban az, ha azt

gondolnánk, hogy a munka legjavát már elvégeztük, ha úgy gondolnánk, hogy dolgozónk megérett a termeléshez való viszonya biztosított céljaink elérésére.

Horváth Márton elvtárs beszámolója után még inkább látni kell, hogy a politikai nevelő munka közel sem elégséges a mi dolgozóink között. A mi szocialista, épülő bányavárosunkban ez a kérdés különösképpen felvetődik, annál is inkább, mert oly hatalmas építő munkának vagyunk részei, amely hivatva lesz hazánk büszkeségét, Sztálin Vasművet kellő mennyiségű kokszzsírtól szénrel ellátni. Feladataink az évek folyamán megsokszorozódnak. A dolgozók száma is egyre nő és ez azt jelenti, hogy a dolgozók összetételében változás megy végbe, egyre több olyan dolgozó kerül üzemünkbe, akiknek politikai képzettsége legcsekélyebb. Eppen ezért növekvő feladatainkat csak akkor tudjuk megoldani: „Ha tudatosítjuk népünkben: mit és miért építünk” — ahogy ezt Horváth Márton elvtárs mondták a beszámolójában.

Az is kétségtelen, hogy üzemünk pártszervezetei nem egy esetben lebecsülték a politikai nevelő munka jelentőségét, s hogy ez így van, elsősorban a munkafegyelem kérdésénél

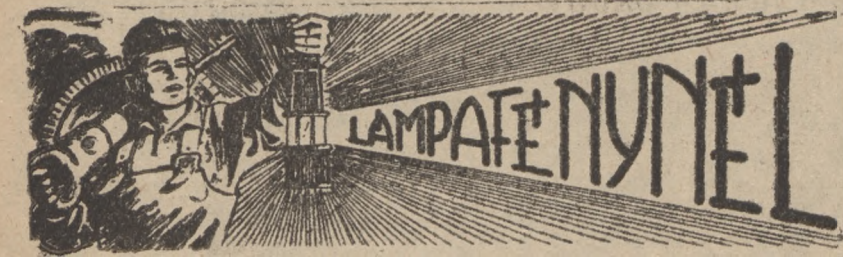
vetődik fel. Ezt bizonyítja az a tény is, hogy üzemünk alapszervezetei, pártvezetőségei, párttagjai és néppnevelői sok esetben megelégedtek azzal, hogy az üzemvezetőség a munkafegyelem ellen vétőket megbírságotlják, megbüntetik s nem fordítanak gondot arra, hogy a büntetés mellett megmagyarázzák: a mulasztások, telegyelmezések, hogy segítik az elleneséget és hogyan hátráltatják a mi munkánkat.

A politikai nevelő munka hiánya igen sok területen megnyilvánult. Ennek tanúi lehettünk akkor, amikor a Kossuth-aknáknál azt láthatuk, hogy a munkahelyek brigádjaik nagyrésze, egyáltalán nem használja ki a munkaidő 480 percét, amikor a munkahelyeken gondatlanul, nem törődnek a gépek kellő karbantartásával, ápolásával, hanem elhanyagolják őket. Ez azért iordult elő, mert keveset magyarázták még a dolgozóknak, hogy milyen fontos a gépesítés és milyen fontos a 480 perc kellő kihasználása. Nálunk is megvan még az a veszély, hogy a vezető egyszerű adminisztratív intézkedésekkel kíván harcolni a hibák ellen, ahelyett hogy szívós, politikai meggyőző munkával oltaná meg hatalmas feladataikat.

A pártszervezetek nálunk is egy igen fontos területen, igen gyengén alkalmazták a politikai felvilágosító munkát. Tudvalevő dolog az, hogy az elmúlt évben is és ebben az évben is a dolgozók százaft vetütk fel a szénbányához. Az ipari munkában eddig még járhatlan embereket toboroztunk. Ezeknek az új dolgozóknak jelentős részét nem tudtuk megtartani, azért mert nem végeztük köztük nevelő munkát, nem győztük meg őket új munkaterületük fontosságáról és nem igyekeztünk megszeretni velük a bányászatot. Ezért nem bizonyultak elégségesnek azok a kedvezmények, amelyek nyújtását pártunk, kormányunk lehetővé tették.

Ez különösen megmutatkozik az ifjúság körében, mert a toborozott dolgozók többsége ifjú munkás. Pártszervezeteink nem adtak elég segítséget a DISZ-nek, nem jöttek ki feladataikat az ifjúság között végzendő politikai munka terén. Ezért fordulhat elő az is, hogy az ellenséges elem hatására az új munkásaink egy része nem törődik az üzemmel, de sokszor saját magával sem. „Küzdünk kell a munkás ifjúság soráiban a telegyelmezéssel, a munkához való életlen viszony ellen.” — mondotta Farkas Mihály elvtárs beszámolójában. És ez az, ami nálunk is különösen élesen vetődik fel a telegyelmezéseken elhelyezett fiatalok között. Ezek a fiatalok olyan dolgozói és harcosai lesznek hazánknak, amilyenek mi neveljük őket. Ezen a téren súlyos mulasztásokat követtünk el, mert tért hagyunk azoknak az ellenséges elemeknek, akik beférkőztek ezekbe a szállásokba, előidézték az igazolatlan mulasztásokat, a telegyelmezést munkát. Ez azért is történt, mert a DISZ szervezetek nem fogták át eléggé az egész bánya ifjúságát, megelégedtek azzal, hogy csak a természetben életjáró fiatalokkal foglalkoznak, ugyanakkor elhanyagolták a többieket. Nem törődtek azzal, hogy az életjáró dolgozók létszámát egyre inkább növeljük a most bekerült és kinevelt új fiatal harcosokkal.

Ez néhány tanulság, amit a Központi Vezetőség ülésén elhangzott beszámolóiból levonhattunk. Horváth Márton és Farkas Mihály elvtársak beszámolója hosszú időre meghatározó feladatunkat. Azt kell megtanulnunk ezekből a beszámolókból, hogy előtérbe kell állítani a politikai nevelő munkát, fel kell világosítani dolgozóinkat és arra kell nevelnünk, hogy a termelés hazafias ügy és harcolnunk kell a lépten-nyomon felbukkanó szocialdemokratizmus ellen. Ezek a beszámolók hatalmas segítséget nyújtanak munkánkban, minden párttagnak, néppnevelőnek, DISZ tagnak meg kell tanulnia és meg kell szivlelnie ezeket a tanításokat, mert ahogy Horváth Márton elvtárs, a Központi Vezetőség ülésén hangsúlyozta: „Kívívott győzelmeinket nem fordíthatja visszajára semmi más csak, ha karba tesszük a kezünk, ha megpihenünk babérainkon, ha nem látjuk továbbra is elsőrendű harci és napi feladatainknak és kötelességünknek a tömegek megnyerését és mozgósítását.”

Ismét üreshiány van a bányában?!

Miért van üreshiány a bányában? — ezt kérdezik nap mint nap a dolgozó bányászok egymástól, a csapatvezetőtől, az üzemvezetőségtől és a szakszervezettől.

Megvizsgáltuk ezt a kérdést és valóban azt tapasztaltuk, hogy ezen a területen ismét súlyos hiányosságok vannak. A legnagyobb hiba az, hogy a szállítási üzem nem fektet kellő gondot az üres ellátás biztosítására és a termelő hiányosságok kelő leküzdésére. E hibákat megszüntetni nem nehéz feladat.

Javasoljuk a műszaki vezetőségek, hogy sürűben látogassanak el a palahányóra, ahol talátható éppen elég üres csille, felborogatva, kisebb nagyobb hibával, ami könnyen kiküszöbölhető lenne és enyhíteni lehetne az üres kérdését illetve meg lehetne szüntetni az üres hiányt.

anyag szállítására úgy a szénbánya az aknamélyítő, mint a felláró vállalat vezetőségei műszaki, felvigyázói és akkor elkerülhető lesz az, hogy a leadott anyag egyik munkahelyről, a másikra vándoroljon az egész bányába, mert nincs aki kirakja, avagy nincs szükség oda lenni oly nagy mennyiségű anyagra. Például 16 ón 10 csille deszka, 10 csille bordafa és kb. 8-10 csille 1.50 m-es fa jött egymás után a 20-as csapatra. Ennek egyrésze a deszka és bordafa oda lett irányítva s mivel nem volt üres csille délelőtt 9-10 órakor lefűtötték a csillétőlők a kaparót és rakták a deszkát, ahol épp hely volt, pontosan a bejárathoz, bemenni a csapatra ezután már nem lehetett. Ez az a bizonyos üres hiány! Ami nem más, mint tervszerűtlen munka. Ezt is meg lehet oldani úgy, hogy kevesebb anyagot adnak le egyszerre egy csapatra.

Lehet, vagy nem lehet?...

Ez volt a kérdés a 20-as csapaton, illetve ezen gondolkozott Fóris István, csapatvezető munkatárs a szállító csapáson keresztül futó kaparó mellett!

Mi is volt ott a helyzet? Az, hogy a kaparó rakat nemvolt rendben és ezáltal nem jött kifelé úgy a szén, mint ahogyan a bányászok fejtették, illetve szerették volna, hogy kijöjjön. Ugyanis a kaparó-lánc és a lapátok mintegy öt méteren keresztül — a kaparó-teknő lesüllyedése és vinklibe állása miatt — a levegőben haladt, természetesen otthagynva a szenet.

Mit is kellett volna itteni? Semmi egyebet, mint a rakat belső oldalán lévő 3-4 darab útban lévő faconkot kivágni, a rakatot kiemelni, hogy rendszeren a teknőben járjon a lánc, mindjárt megoldódott volna a probléma. De nem így Fóris elvtárs! Ő. Siránkozott, hogy így, hogy úgy, meg hát mint ahogyan mondotta — ez már három napja, hogy így van — vagyis úgy gondolja ráér még egy pár napig. A jó tanácsra pedig nem a legszívsebb választ adta.

A rakat, a gépek és az egész fejtes rendszerének a csapátvezető feladata és kötelessége, ezt tudja Fóris István elvtárs is és még sem úgy cselekedett. Ő is a másikra várt, ezértfelelős a frontmester, az aknász is, mert neki is észre kellett volna ezt a hiányosságot vennie.

Az újító mozgalommal a tervért

Az újító mozgalom szocialista gazdasági rendszerünk építésének egyik fő mozgató ereje és legfontosabb tényezője. A mozgalom fontosságának helyes felismerése nagyban elősegíti öt éves tervünk hatalmas célkitűzéseit.

A mozgalom fejlődése csak akkor ölthet még nagyobb arányokat, ha a lehetőségért mértben minél többen támogatjuk az újító mozgalmat és munkánk elvégzése közben gondolkodunk a kapot feladatokat minél célsebzűbb és gyorsabb megoldásán.

Ez magával hozza azt, hogy felismerjük a fontosságot a saját munkánk és a szocializmus építésének

hatalmas munkája között. A nép általa megbecsülést biztosít az újítónak és az újítási díjon keresztül biztosítja életszínvonalának emelését is.

Ezzel kapcsolódunk minél többen az újítók táborába, mert így tudjuk elérni azt, hogy tervünk idő előtti befejezésével gyorsabban felépítsük Komlót, az első szocialista bányaváros és lerakjuk alapját annak, hogy hazánk a békét szerető és védő Szovjetunió segítségével az acél és a vas országa legyen.

Újításokkal, többtermeléssel előre a koreai hónap sikeréért.

IFJ KENYERES IMRE. vasesztérgályos.

Alkotmányunk kimondja:

A Magyar Népköztársaságban minden hatalom a dolgozó népé

3. §. A Magyar Népköztársaság állama védi a magyar dolgozó nép szabadságát, hatalmát, az ország függetlenségét, harcol az ember kizsákmányolásának minden formája ellen, szervezi a társadalom erőt a szocialista építésre. A Magyar Népköztársaságban megvalósult a munkásság és a dolgozó parasztság szoros szövetsége, a munkásosztály vezetéseivel.

Ezt tudja és jól ismeri ma már Botos István vajúr elvtárs is és ennek szemelgett tartásával él, dolgozik, harcol a szocializmus építéséért. De nem így volt az ő élete, mint most és erről írt ő levelet, amely így hangzik:

„A mostani helyzetem pótolja sokat szenvedett multamat. Soha nem látott megbecsülésben részesülök, mint bányász, a becsületesen elvégzett munkám után és ma már tudom, hogy érdemes volt és érdemes továbbra is harcolni.

En 1906-ban születtem, apám is bányász volt és én magam is 15 éves koromtól kezdve a bányában dolgozom. Iskolát csak 3 elemű végezhettem, mert nem volt rá mód, hogy tanulhassak, meg az urak akkor azt mondták, nem is szükséges, hogy tanuljak, csak az a fontos, hogy dolgozzak. 19 éves koromban a csendőrök agyonkínóztak, mert rámbizonyult, — ami úgy is volt — hogy éjjel hordtam a rüplapokat, postát és az újságot az elvtársakhoz. A fogat-

mat is kiverték, a fületem behasították, piszkos kommunistának neveztek, az újjamat is összeszurkálták, mert nem voltam hajlandó megmondani, hogy hívták és kinek vittem üzenetet. Hiába vertek felismerhetetlenné és rugdostak belém eszmájukkal, akkor sem jutott eszembe megmondani, kinek vittem az üzenetet.

A multban az éhezöket, az éhbérett dolgozókat csak azzal vigasztalták a fekete reakció ügynökei, hogy „csak gyónj meg te bűnös lélek, mert akkor a menyországba kerülsz”. Nem volt az fontos részükre, hogyan él egy munkás, hanem csak azt értékelték, mennyire tudják kizsákmányolni.

A mi alkotmányunk 9. §-a kimondja, hogy „A Magyar Népköztársaság társadalmi rendjének alapja a munka és kimondja azt is, hogy minden munkaképes polgárnak joga, kötelessége és becsületbeli ügye képeségei szerinti dolgozni. De kimondja azt is, hogy a Magyar Népköztársaság biztosítja a végzett munka mennyiségének és minőségének megfelelő díjazását. Ezt ma mindannyian érezzük és ezt kell nekünk megbecsülni, szem előtt tartva a multat és harcolnunk a szocializmus megvalósításáért.

Ezért igyekszem én is hálámat úgy kifejezni, hogy még keményebben dolgozom az eddigieknél és barcolok a terv teljesítés valórváltásáért.

Botos István, vajúr.

Olvassunk, hogy tanulhassunk és taníthassunk

„Kedves Munkatársaim! A sajtóról szeretnék egy pár szót írni. Nincs köztünk senki, aki nap-nap után, de a nap minden órájában ne érezne és élvezne a szocializmust építő hazánk szép alkotását. Így szemünk előtt láthatjuk a mi fejlődő üzemünket. Valami új készül, születik, így érzi ezt mindneki, aki látja üzemünk fejlődését.

Mi lehet az az új, ami itt születik? A kollektív érzés, az egymásért való felelősség érzése. Mi hozta ezt létre? A kommunista tudás. Ezt azonban csak akkor tudjuk elérni, magunkévá tenni, százszázaléki meg is érteni, ha a párt-sajtót naponta olvassuk és ebből tanulunk, ebből tájékozódunk.

A párt sajtójából ismrethetjük meg a proletariátus nagy harcát,

melyet folytat szerte a világon az imperialista elnyomók ellen a szocializmus megvalósításáért. A párt-sajtóból tudhatjuk meg, hogyan építik fel a felszabadult népek a maguk szép életét. A párt-sajtóból tudhatjuk, hogyan kell harcolnunk a béke megőrzéséért, gyermekeink jövőjéért.

Ezért fontos ez: „olvassunk, hogy tanulhassunk és taníthassunk. Csak a tudás az, ami öntudatos teszi az embert, csak az öntudatos ember tud kiváló és maradandót alkotni. Csak öntudatos ember tud harcolni a békéért és harcolva építeni azt, amiért valamennyien dolgozunk, a szocializmust. Ezért fontos az, hogy ne legyen az üzemünkben senki, aki ne olvassná a párt sajtóját.

HERCZEG ISTVAN.

A koreai műszak eredménye a vasúton

Június 30-i röpgyűlésen határozták el a vasutas dolgozók, hogy a koreai műszakban megjavítják júliusi eredményeiket. A vállalatok teljesítése érdekében megalakult „Duclos” komplex brigád, összefogta a forgalmi, kereskedelmi és vontatási dolgozókat. A kánikulai meleg ellenére, amely igen nehézé teszi a szolgálatot, minden dolgozó megértette a nagy célt és teljes erővel harcolt a vállalások sikeréért.

Az eredménye nem is maradt el. A felajánlást tíz irányvonattal szemben 18 irányvonatot indítottunk az első 10 nap alatt, így 180 százalékra teljesítettük felajánlásunkat, ami főképpen a kőbánya dolgozói nagyszerű munkájának köszönhető. Dolgozóink közül kintünk munkájukban Gyimesi János sztahanovista forgalmi szolgálattevő, Riek Ferenc tolatásvezető és Rádkai Zoltán tervhivatalnok.

A koesi tartózkodási egységidőt csak 98 százalékra tudtuk teljesíteni, azért, mert a rakodó helyek túlszűfolttsága miatt az érdekelt vállalatok nem tudtak időben kirakodni.

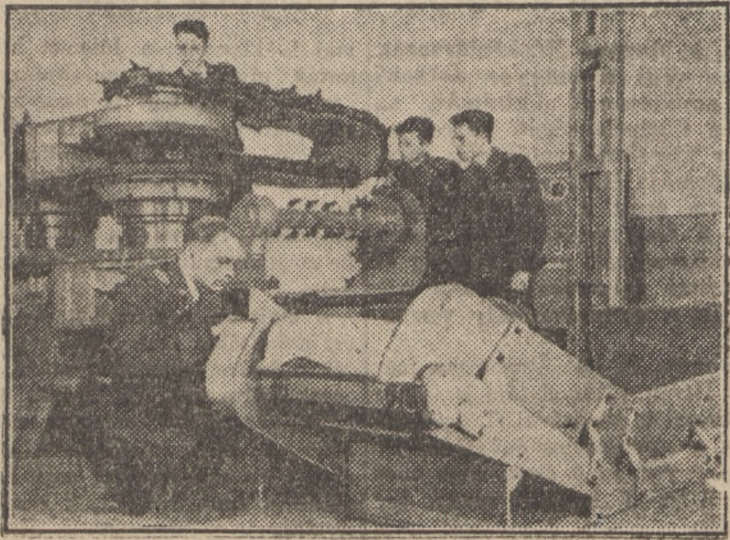
Külön ki kell emelni Keszei János mozdonyvezető kartársat, aki hazafias kötelességének tekinti a szállítási feladatok gyors és pontos teljesítését, bármilyen körülmények között is. Fűtője lebetegedett és így egyedül vállalta a 180 koesi megrendezését, majd 18 órai szolgálat után 1334 tonnás vonatot továbbított, ami kétszeres terhelésnek felel meg. Keszei János kartárs megértette, hogy odaadó munkájával Komló korszerű építését gyorsítja, egyben segíti a béke védelmét. Tőle sokan vehetnek példát a terv teljesítéséért folyó harcban.

Kövesdi Gusztáv levelező.

Megjelent magyar nyelven V. I. Lenin műveinek 25. köteté

Ez a kötet Leninnek a Nagy Októberi Szocialista Forradalom előkészítésének időszakában — 1917 júniusától szeptember közepéig — írt munkáit tartalmazza. Lenin ezekben a műveiben leplezi az ideiglenes kormány ellenforradalmi politikáját, az eszerek és a mensejkek árulását és kidolgozza a bolshevik párt harci programját a forradalom alapvető kérdéseinek megoldására, bebizonyítja, hogy csak a szocializmus lehet a hazánk számára békét, a munkásoknak kenyeret, a parasztnak földet adni. Ebben a kötetben jelenik meg az „Allam és a forradalom” Lenin zseniális műve, melyben továbbfejlesztette a marxista államelméletet és megvédte azt az opportunisták hamisításaitól.

A „Donbássz“ szénfejtő kombáj

A „Donbássz“ szénfejtő kombáj kezelése komoly technikai felkészültséget igényel. A képünkön a dnyepropetrovszki szénbánya technikáinak diákjai a „Donbássz“ szénfejtő kombáj szerkezetét tanulmányozzák. A bányászipari tanulók nemesak a kombáj kezelésének elméletét sajátítják el, hanem megtanulják a kombáj gyakorlati vezetését is.

Horváth Mihály:

FELE SE TRÉFA

A könyv a szerzőnek a Népszavában megjelent humoros riportjait, szatíráit tartalmazza. Bizonyítja, hogy a szocializmust építő ember vidámsága, új, megváltozott életükből, hanyagságból akadályozzák dolgozóitársaik munkáját. Az egyes írások egytől-egyig megtörtént eseményeket tartalmaznak és azt, hogy szerzője most könyvben kiadja, biztos, hogy nem csak a hiba elkövetőit, de az olvasók széles körét is hozzásegíti a termelés akadályainak felszámolásához. A szatírák alakjaiban sokan magukra ismerhetnek.

Részlet a könyvből:

HELYSZINI KOZVETITES

Kedves olvasónk! Itt vagyunk a Szövetiképzőgyár kapuja előtt és izgatottan várjuk az üzem dolgozóinak sporteseményét, a reggeli futóversenyt. Az óra mutatója nyugodtan, megfontoltan simogalja végig a körbe írt számokat. Közeledik a hét óra felé. Lélekszétviszfojtva várjuk a mutató ugrását a tizenkettesre. Végrel! Felszívít a gyári kiért. Rajta!! Üres az utca, de valahol a sarki villamos és az autóbussz megállója felől élénk lábdobogás jelzi, hogy megkezdődött a nagy sportesemény. Az épület sarkánál hirtelen feltűnik az első versenyző. Eljén, ő az! Rel-

kes Emil elvtárs, a fotóműhely dolgozója. Fürgén szedi lábait és táskájával nagy köröket ír le a levegőbe. Hurrá Retkes! Ne hagyd magad! Na még 10 méter, na még öt... hurrá! befutott!!!

Első Retkes elvtárs! Hét óra három perces eredménnyel! Alig van időnk a megratottaságtól könnyező szemekkel gratulálni a győztesnek, máris megjelenik a második futó, Mandli Gizella szaktársnő a bérelszámolóól. „Lehet, hogy én győztem volna, de közben bevásároltam a sarki boltban” mondja a verseny izgalmától kipirult arccal, miközben Langer Edít — a harmadik helyezett — nagy lendülettel hátbalöki. „A villamos az oka” — pihegi felindultan s akkorát üt a csengetőóra fogantyújára, hogy a mutatók is megreszketnek belé.

Nagy csoport érkezik pihegve, de olyan is akad, aki liheg közöttük. Fej-fej mellett futnak. Lajti Jutka a mérnöki irodából, Borus Sándor és Nyárfai Tivadar. Veszélyes versenytársuk a termelési osztály dolgozója, Koszonyi Odón. De hiába minden igyekezet, Retkes elvtárs az első! Ő a győztes, de a többiek is jól kitétek magukért. Vesztes nincs közöttük... Azaz hogy mégis van. A gyár minden dolgozója. Na dehát, ez igazán csekélyesség...

(Népszava kiadás)

Találkozás az Elbán

Az imperialisták céljai mindenütt ugyanazok maradnak, csak legfeljebb a célok elérésére alkalmazott eszközökben változnak, a szerint, hogy pillanatnyi érdekük mit kíván. Korea és Németország földrajzilag messze esnek ugyan egymástól, de az angol-amerikai imperializmus szoros keze Dél-Koreában ugyanúgy folytatja a békes koreai népet, mint ahogy fasiszta elnyomás alatt tartja Nyugat-Németország becsületes dolgozóit. Van egy hatalmas szovjet himnkötés, melynek színhelye egy a kétféleképpen Németország határára lévő kis német város. A film világosan bemutatja, hogy míg a szovjet zónában folyik a békes újjáépítés, ezalatt az angol-amerikai ovezében a fasiszta hadigépezet helyreállással új bázist készítenek elő a háfalgatók. Címe: „Találkozás az Elbán” és ismét egyik bizonyítéka annak, hogy a szovjet filmek maradandó értékűek, ma még többet mond a magyar dolgozóknak az Alténstadi-történet, mint az első, nagyszerű bemutatója, alkalmával. Ebből a filmből a dolgozók még mélyebben átérzik, hogy a Wall Street urai lángba akarják borítani az egész világot, olyan gyilkos háborúba sodorva a becsületesen dolgozó milliókat, amilyenbe Korea népét már belekényszerítették. A „Találko-

zás az Elbán” így újabb, erős fegyverré válik a béke védekezésében. Kifejezi milliók bekegyét és telepezi azokat, akik egymás elleni gyűlöletre uszítják a nepeket. Mindezt a film érdekes történet keretében mondja el, amelyből erőteljesen büntetkez ki Németország mai nevezete. Azzal kezdődik, hogy az óriási lendülettel előrenyomuló szovjet Hadisereg 1945 májusában az Elba két partján tekvő Alténstadi városánál találkozik az amerikai sereggel. Az első napokban mámorosan ünneplik egymást a két sereg. Hogyan tatarja meg Kuzmin, a szovjet zóna parancsnoka a kulesot a német nép szíve felé, és hogyan folytatják a fasisztusok a nyugati zónában az amerikaiak és hogyan nyomják el a német népet a tőkés. Ezt látjuk a filmben, amelyet fontosságára való tekintettel szinkronizálva játszanak ismét a filmszínházak.

A „Találkozás az Elbán” a legnépszerűbb rendezők egyikének, Alexandrovnak, műve. Forgatókönyvét a Tur-testvérek és Sejnyin írták.

ÜGYELTES ORVOS

1952. VII. 19-től VII. 21-ig: Dr. Merkel Keresztély. Lakás: Szabadság-utca.

SZERKESZTŐSÉG POSTÁJÁBÓL

Megértem mit jelent számomra a szabadság

Ezt írja hozzánk küldött levelében Mees János elvtárs: „En érzem és tudom mi a kötelességem a koreai testvéreinkkel szemben, nekem 9 gyermekem, öt fiú és négy leány, látom ezeknek jó sorsát és ismerem a koreai gyermekek sorsát is. Mi békeesen építjük szeretett hazánkat drága Rádgoki elvtársunk és pártunk vezetésével és hogy a koreai testvéreink sikerrel harcolhassanak, az a kötelességünk, állandóan emeljük a termelést, fokozzuk a harcot az ellenség ellen a jobb, az

eddiginél is fegyelmezettebb munkával.

Felajánlok és így egy műszakot a koreai nép megsegítésére, mert ők miértünk is harcolnak, a mi gyermekeink boldogságáért is folytassák a harcot az amerikai imperialista elnyomók és lakájkai ellen.

Ezt kell minden egyes dolgozóknak szem előtt tartania és ezért kell még jobban dolgoznia.

MEES JÁNOS
vájár

38 éves koromban sikerült életemben először üdü'ni

Ezt írja levelében Lovászi István, a Mélyfúró Vállalat dolgozója. Az üdülésről többek között így ír:

„Most látom csak, hogy minden dolgozóknak milyen nagy szüksége van a fárasztó munka után a pihenésre. En magam ehhez az üdüléshez életemben először csak most 38 éves koromban jutottam. Mindezt

azért, mert a régi rendszer nem adta meg a lehetőséget, hogy üdülhessenek. A felszabadulás, a dicsőséges Szovjet Hadisereg meghozta részünkre a szabadságot és alkotmányunk pedig a „dolgozó nép alkotmánya” biztosítja mindannyiunk részére az üdüléshez való jogot.

Köszönetet mondok pártunknak, szeretett Rákosi elvtársnak, szakszer-

vezet vezetésének, hogy lehetővé tette minden becsületes dolgozóknak az egész évi szorgalmas munkája után az üdülést. Egyben ígérem, hogy hazatérve még fokozottabban és nagyobb szorgalommal fogom végezni munkámat.”

Lovászi István.

Levél Mátrafüredről

Hazánk különböző vidékeiről itt üdülő dolgozók örömmel és nagy érdeklődéssel hallgatjuk, figyeljük komlói elvtársaink elbeszéléseit arról a hősi harcról, melyet az első szocialista bányaváros, szocialista hazánk felépítése érdekében folyt.

Kívánunk további sikereket jó munkájuk eredményeihez és reméljük, hogy bennük soha nem csaldunk. Kívánjuk azt is, hogy az elkövetkezendő évben még több komlói dolgozó elvtárral tölthessünk el ilyen két felejtethetlen szép hetet.

SCHOFFER MARGIT

a Kohó- és Gépipari
Minisztérium dolgozója.

Felfelé ivel a komlói vizilabdacsapat formája

Komlói Bányász—Pécsi Honvéd 13:0

Folyó hó 13-án este 8 órakor a villanyfényben ragyogó komlói uszoda ismét mérkőzésre csábította be a komlói dolgozókat. Néphadseregünk sportolói a pécsi Zrinyi Honvéd uszói és vizilabdázón vettek részt barátságos mérkőzésen a Komlói Bányással. A verseny úszószámokkal kezdődött és örvendetes meglepetés az, hogy minden úszószámot a komlóiak nyertek, még örvendetesebb azonban az, hogy jelentkezett az utánpótlás és népes mezőnyök indultak az rjone 35 egyharmados versenyekben. Persze az indulók mozgása még teljesen kezdetleges, de már nem egynek mozgásán meglátszik a slílusnak egy-egy eleme, úgy hogy kelő szorgalom mellett hamarosan versenyző válhat belőlük.

A vizilabdamerkőzés a Komlói Bányász nagyarányú győzelmét hozta, azt azonban tárgyilagosan meg kell állapítani, hogy a Zrinyi Honvéd sportszerűen küzdött és alapelőben edzési hiányának, gyenge erőnlétének köszönhető a 13:0 vereségét. A pécsi játékosok nem tudták tartani az állandó mozgásban levő komlóiakat, akik kihasználva szabad játékasukat, pontos passzok után egymás után szereztek góljaikat. Persze a komlóiak erőnléte is még mindig sok kívánnivalót hagy maga után és az a mérkőzésen csak azért nem ütözött ki, mert az ellenfél erőnléte még gyengébb volt.

Hiányosság még a komlói vizilabdacsapatban, hogy a csatárok gyakran tömörültek kapu előtt és túlzottan sokat játszottak a csapat középcsatárára, akinek egyébként

gólképessége örvendetesen javult. Itt-ott még a védelem könnyelműsködött és nem fogta az ellenfél játékosait, illetve a nagy gölchségben a labda leadása után nem usztak vissza és a váltások is nem egyszer késedelmeskedtek, ami erős ellenféllel szemben hamar kapott gólrá vezet.

A csapat következő vasárnap, s. hó 20-án már bajnoki mérkőzést játszik. Az összevont megyei bajnokság, amelyben Baranya, Somogy, Zala és Vas megye csapatai vesznek részt, vasárnap indul. A komlói csapat ellenfele a Nagykanizsai Lokomotív vizilabdaegyüttese. Az ellenfélről nem sokat tudunk, javarészt fiatal játékosokból áll, akiknek úszniudásait veszélyesen egészíti ki a csapat középcsatárának, Czulek Józsefnek közismert nagy lövőereje, így a mérkőzés teljesen nyílt, amennyiben a komlói csapat a bajnoki mérkőzés feszültebb légkörében is meg tudja tartani az utolsó két barátságos mérkőzésen helyesen alkalmazott taktikáját, nagyon komoly mérkőzésre, izgalmas küzdelemre van kilátásunk. Az eredményt megjósolni, tekintettel arra, hogy az ellenfél sem ismeri a komlói csapatot, szinte lehetetlen. Mi bízunk abban, hogy a komlói vizilabdázók a rendszeres edzés hatása alatt mind jobban javulni fognak, nem bízakodnak el a legutóbbi két mérkőzésen szerzett győzelmek hatása alatt és olyan játékokat nyújtanak, amilyent elvár tőlük a komlói dolgozóknak mind nagyobb számban növekvő szurkolótábor.

HALASZ LASZLO.

Komlói Bányász—Szekszárdi Dózsa (ökölvívó mérkőzés) 11:5

Ökölvívócsapatunk szép küzdelemben győzte le a jó erőt képviselő szekszárdi csapatot. Derekasan harcolt minden fiú. Mégis külön meg kell dicsérni a nagy technikájú Dancsot, a kitűnő győző Horváthot és az egyre jobban fejlődő Bódot. A fenti mérkőzésnek a visszavágója vasárnap, folyó hó 20-án délután 5 órai kezdettel lesz megrendezve Komlón. A Bányász Kupa mérkőzéseire lelkesen készülj az ökölvívóktól szép eredményt várunk.

SPORTHIREK

Vasárnap, folyó hó 13-án Pécsen a területi bányász sport koroknak értekezletus volt. A bányász sport körét H. Hohn János, Glázer György és Átzo Jenő elvtársak képviselték. Az értekezleten Dencze elvtárs tisztelettel ütközött, hogy folyó hó 20-án megindulnak a Bányász Kupa szeptemberi, melyeknek döntő szeptemberben látványos lesznek a „Bányász Napj” alkalmával.

Tíz sportágban indul meg a verseny Labdarúgás, atléтика, asztalitenisz, kézilabda, ökölvívás, torna, sakk és röplabdában a Komlói Bányász Sportkör is indul. A szakosztályokon belül már lazasan megindult az edzés, hogy ezen az országos bányászversenyen a komlói színek méltóan legyenek képviselve. Sikert várunk a kosaras fiúk és lányokkal meg erősített kézilabda csapatunktól, az ökölvívóktól, atlétiáktól és nem utol-

soiban a labdarúgóktól. Labdarúgók folyó hó 20-án Pécsűjhegyen a Pecsbanyásteleppel játszik. Utána a Pécsűjhegy a sajtótarján NB 1-es csapattal küzd a továbbjutásért. Ha a komlói fiúk győznek, akkor a következő vasárnap, folyó hó 27-én Durog jönne le Komlóra. Bízunk a formába lendült csapatunkban.

MHK testnevelési rendszer próbáinak letelele teljes erővel megindult. A KBKS vezetősége mozgó MHK-pályákat szervezett. Az első ilyen próbát Kékonyúson rendezte meg. Kíváncsi a bányászzenekar is. Bár a próbának mérsékelt eredménye lett, szokatlansága miatt, a vezetőség továbbra is tervebe vette ilyen mozgó próbák letételét.

Csütörtökön, 19-én a sportpályán rendez a KBKS vezetősége nagy MHK-napot. A vezetőség ezúton is felkér minden sportonni szerető dolgozót, hogy jöjjen el csütörtökön délután 5 órára a sportpályára és az MHK-próbák megkezdésével bioznítsa be a sport iránti szeretetét.

Kökonyúson megrendezett MHK-próbakon kitűnt Szám Dániel súlydobásban elért 10 méteres eredményével és Czukor sporttárs 5.80-os távolugrásával. Ebből a két eredményből is látható, hogy hány sporttelhetőség vesz el itt Komlón, s ezeknek a sporttelhetőségeknek a kibányászásában milyen nagy segítséget nyújt az MHK.

BÁNYÁSZ EST

július 26-án, szombaton este 8 órai kezdettel Bányász Est lesz a szabadtéri színpadon.

Fellépnek: Mészáros Agi, Grejuss Zoltán, Ráthonyi Róbert, Bo-

ros Géza, Hajdu Julia, Virizlay Mihály, Herzeg Jenő.

Jegyek válthatók a városi tanácsnál.

Megjelent a Társadalmi Szemle június és júliusi száma

A Társadalmi Szemle most megjelent június-július 2-6s száma közli a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége június 27—28 ülésén elhangzott beszédeknek Horváth Márton elvtárs „A párt felvilágosító munkája a tömegek között” és Farkas Mihály elvtárs „A párt munkája az ifjúság között” című beszámolójának teljes szövegét.

A folyóirat következő cikke Darvas József elvtársnak, a Magyar Dolgozók Pártja Politikai Akadémiáján május 16-án elhangzott előadása: „Hazaftas nevelés iskoláinkban”, Komor Imre elvtárs „A szocializmus felépítésének vezérfonala” című cikkében ismerteti Sztálin műveinek 15. kötetét.

Friss István elvtárs „A marxizmus-leninizmus alkotó alkalmazása” című cikkében Rákosi elvtársnak, az MDP Pártfőiskoláján február 29-én tartott „Népi demokráciánk útja” című előadását elemzi. A következő cikk Jacques Duclos elvtárs „Pinay kísérlete” című, a Democratie Nouvelle ez év júniusi számában megjelent cikkének fordítása.

Marx főműve a Tőke III. kötetéről Vörös Gyula elvtárs írt ismertést. Hanak Péter elvtárs cikke méltatja Marx „Louis Bonaparte brumaire 18-aja” című művét, megjelenésének 100. évfordulója alkalmából.

Közli a folyóirat O. J. Smidt szovjet akadémikusnak „A föld keletkezéséről szóló tudomány új eredményei” című, Bolsevikban megjelent cikkét.

KULTÚRHIREK

Július hó 20-án este 8 órai kezdettel nagyszabású kultúrest lesz a szabadtéri színpadon a hős koreai barcosok megsegítésére.

Szocialista városunk üzemének kultúrbrigádjai pécsi kultúrbrigádok k. replésével, lelkesen készülnek a 20. kultúrestre.

MOZI

Július 18—20-ig: UTÁZÁS A MESEK BIRODALMÁBAN. Színes szovjet rajzfilm.

Július 21—23-ig: TALÁLKOZÁS AZ ELBÁN. Szovjet film.

Július 25—28-ig: TÜZKERESZTSÉG. Magyar film.

ÚJ KOMLÓ

Felelős szerkesztő:

REIN JÁNOS

Felelős lapkiadó:

AMBRUS JENŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Komló, Városi Pártbizottság

Előfizetési díj: 1.20 forint.

Telefonszám: Komló, 58.

Baranyamegyei Szikra Nyomda

Nyomdaiért felel: Melles Rezső.

Új Komló

AZ MDP KOMLÓ VÁROSI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

II. ÉVFOLYAM, 30. SZÁM

ÁRA: 30 FILLÉR

PÉNTEK, 1952 JULIUS 25

Adjunk több szentet

Két és fél éve harcol dolgozó és tudja, hogy ma országunknak nagyobb szüksége van a szénre, mint valaha.

Elég volt már a szegyenkezésből, nekünk komlói bányászoknak, büszkén, az ötéves terv teljesítésének élharcosaként kell haladnunk. Ez azonban az eddiginél nemcsak sokkal jobb munkát, szilárdabb fegyelmet, áldozatkészséget, hanem a terv maradéktalan betartásához való szilárd ragaszkodást is megköveteli. A terv törvény a számunkra is s ezt meg kell értenie minden bányásznak, legyen az fiatal vagy öreg, női munkás vagy férfi, vajúr vagy esillés. A terv betartását azonban nemcsak dolgozóinktól, hanem műszaki vezetőinktől is meg kell követelni. Műszaki vezetőink döntő többsége harcolni akar az ötéves terv megvalósításáért, a magáénak érzi a tervet, de ez még nem elég. Ahhoz, hogy műszaki vezetőink, mérnökök, bányamester, aknászok, a termelés közvetlen parancsnokai jól harcoljanak a terv sikeréért, meg kell tanulniok szocialista módra vezetni. Mostani feladataink már olyan nagyok, hogy azokat a régi módszerekkel megoldani nem lehet. Nincs idő arra, hogy a bányaművelés régi módszereirehöz gőresösen ragaszkodva irányítsunk, mert iparunk szentet követel, egyre több és több szentet a komlói bányászoktól is. Felre kell tenni végre a gépek elleni ellen-szenvet, a bizonytalankodást, bátran kell alkalmazni ezeket, mert csak ez az egyetlen módja annak, hogy a termelés növekedjék.

De bátran kell nyulni a fejlett szovjet bányaművelési módszerekhez is, így elsősorban a ciklusos munkamódszer megvalósításához. A ciklusos munkamódszer bevezetése biztosítja az egyenletes termelés megvalósításának, de ugyanakkor megköveteli a termelés műszaki feltételeinek maradéktalan biztosítását. Párt-szervezeteinknek kell, hogy döntő feladata legyen, hogy műszaki vezetőinket úgy neveljék, hogy ne hátráljanak meg akkor, ha ezeknek a feltételeknek a biztosításáról van szó, hogy ne ijedjenek meg a fokozott követelményektől, hanem bátran, a párt segítségével induljanak harcra a hibák ellen, a termelés feltételeinek maradéktalan biztosításáért.

Az egész ország dolgozói készülnek alkotmányunk ünnepére, harcolnak a vállalásaik teljesítéséért. Nagy ünnepet jelent augusztus 20-án a komlói bányászoknak is. A munkához, a pihez, a kultúrához való jogot jelenti nekünk ez az alkotmány s csak akkor ünnepeljük méltóan, bányász becsülettel e nagy ünnepet, ha bátran, az új forradalmi munkamódszerek alkalmazásával behozzuk eddigi lemaradásunkat s teljesítjük azt, amit a terv ránk ró, amit a dolgozó nép tőlünk elvár.

Két és fél éve harcol dolgozó népünk s velük a komlói bányászok is az ötéves terv célkitűzéseinek a megvalósításáért. Ez alatt a két és fél év alatt a kis bányászokból várossá fejlődött Komló is, hatalmas épületek, a szénosztályozó, a bányászfürdő, a bányagépjavító, új aknáknak s a lakóházak százai épültek. Az a terv, amely tegnap még csak elképzelés volt ma már valósággá vált, éltető erővé, mely egyre előbbre viszi a fejlődésünket, közelebb hozza célunkat a szocializmust. Hogy ma Komló bányászváros s olyan fejlődés előtt áll, mely valaha elképzelhetetlennek tűnt, a magyar dolgozók áldozatos munkája eredményeként épült ez, a magyar dolgozó nép halhatatlan alkotóerejét juttatja kifejezésre. Ebben az országban Komlóért is küzd a Rákosi Mátyás művek esztétikája, a mohácsi téglagyár égetőmunkása, a gőri fonoda fonónője és valamennyi dolgozó, aki nap mint nap azért harcol, hogy biztosítsa a döntő tervét sikerét.

Komlón azonban a döntő évi terv sikeréért elsősorban nekünk, komlóiaknak kell harcolnunk. Ránk vár az a nagy megtisztelő feladat, hogy népünk személynének, a Sztálin Vasműnek biztosítsuk az éltető kenyereket, a szentet. A Sztálin Vasmű jövője, az, hogy elegendő acélt, vasat tud-e majd biztosítani az iparunk számára, rajtunk áll, a komlói bányászokon, építőmunkásokon, szerelőkön, ácsokon és segédmunkásokon. A legnagyobb feladat azonban mégis csak a bányászokra hárul, s ezt kell elsősorban megérteni s ennek megvalósításáért kell elsősorban harcolni. A mi bányászaink semmivel sem rosszabb bányászok, mint az ország többi bányáuzemének dolgozói. Épp oly lelkesen vettek részt ők a szénosztályozásban, mint a dorogiak, tatabányaiak, vagy pécsvidékiek, épp oly lelkesen harcoltak a hároméves terv valóra váltásáért s ma mégis azt kell elmondani róluk, hogy a döntő tervét második negyedévi tervét nem teljesítették, sőt jelenleg is a 100 százalék alatt termelnek.

Dolgozó népünk, mely napról-napra figyelemmel kíséri azt is, hogy mi történik Komlón, hogy a komlói bányászok hogy állják meg helyüket a termelés frontján, felfigyelt erre is s kérdően tekint a komlói bányászok felé. Nem egy komlói bányász hallgatót már lehajtott fejjel, amikor azt kérdezték tőle: „Ti miért nem teljesítitek a tervet?” Ma már nem elég azt válaszolni, hogy nehézségeink vannak, mert a nehézségek, az akadályok elleni szívós, kemény harcban születnek meg legértékesebb eredményeink, valószínűleg meg az ötéves terv célkitűzéseit. A nehézségek ellen harcolnak országunk többi bányászai is s tervüket nagy részük mégis becsületesen teljesíti, mert érzi

Versenyben az augusztus 20-i fogadalmunk valóra váltásáért, a harmadik negyedévi terv túlteljesítéséért

A komlói üzemekben, bányákban, építkezéseken lelkesen folyik a harc az alkotmány ünnepére tett vállalások teljesítéséért. Naponta adnak számot ezekből az üzemekből a termelés frontján elért kiváló eredményekről s ezek az eredmények mint egy kifejezői annak a határtalan hazuszeretelnek, amely a komlói dolgozóknak is él, amely még jobb munkára, a békéért folyó áthatatos harcra serkenti dolgozóinkat.

Komlói Feltároló Vállalat

A 204-es brigád Rostás József sztahanovista vajúr vezetésével vállalta, hogy az elmúlt havi 58 százalékos teljesítményét a 100 százalékos fölé emeli. A brigád tagjai lelkesen küzdenek a vállalat teljesítéséért. Igyekeznek mindig szervezettebbé, folyamatosabbá tenni a munkájukat, elsajátítani az élenjáró munkamódszereket. Ennek eredményeként az utóbbi időben jelentősen emelkedett a teljesítményünk: jelenleg már a 87 százaléknál tartanak.

A vállalat 253-as munkahelyének Kovács József (4) brigádja az alkotmány ünnepére tett ígéretében megfogadta, hogy 33 méter vágat feltárását végzi el. Jelenlegi teljesítményük 26,5 méter, amely az előírányt 140 százalékos teljesítésének felel meg.

Hasonló szép eredményekkel büszkélkedhetnek a többi brigádok is. A Tatai-brigád 199, a Novotni-brigád 144, a Schaff-brigád 141, a Felkő-brigád 129 százalékos eredményt ért el előírányzatát túlteljesítve.

Magyar Állam Vasutak

A komlói állomás dolgozói is lelkesen készülnek az alkotmány ünnepére s azt megelőző II. Vasutas Napra. A vasutas naptól már csak két hét választja el őket s úgy harcolnak a vállalásuk teljesítéséért, hogy

büszkén ünnepelhessek. Július hónapra napi egy irányvonat elindítása volt beütemezve, de a vasutasok áldozatkész munkájának eredményeként már a 32-ik irányvonat indult el Komlóra július 22-én. Jelentős eredményeket értek el a vonatok menetrendszerinti indítása terén is, a tehervonatok indításának megjavítására tett vállalásukat 105 százalékra teljesítették. A kocsi jobb kihasználására tett vállalást, hogy a 17,1 tonna tervszámot 105 százalékra teljesítik, valóra váltották, sőt a vállalásukat túlteljesítve, 110 százalékos eredményt értek el.

A három és félnapos kocsiforduló megvalósítása terén azonban még lemaradás mutatkozik s a komlói vasutasok, most fokozzák a verseny lendületét, hogy lemaradásukat a hátralévő két hét alatt behozzák, a vállalásuk túlteljesítésével köszöntésük a II. Vasutas Napot, az alkotmányunk évfordulóját.

Komlói Aknamélyítő Vállalat

Az aknamélyítő vállalat dolgozói az alkotmány ünnepére és a bányásznap tiszteletére megfogadták, hogy tervén felül 29 folyóméter aknamélyítést és 295 folyóméter vágatkihajlítást végeznek el. E nagyjelentőségű vállalás megvalósítása 1,485.000 forintot jelent a népgazdaságunk szá-

mára. A vállalat valamennyi dolgozója becsületbeli kötelességének tartja adotti szava valóra váltását. Ezt bizonyítja a tervteljesítésben elért 103 százalékos havi átlagteljesítmény is. Az aknamélyítő dolgozók vállalásukat már 95 százalékban teljesítették is. A vállalat teljesítéséért példamutatóan harcolnak a 100 méteres mozgalomban résztvevő Tóbiás Ferenc (2) brigádjának dolgozói, akik tervüket 258, Horváth József (2) brigádjának tagjai, akik tervüket 143 százalékra teljesítik.

Komlói Bányagépjavító Vállalat

Lelekesen folyik a verseny a bányagépjavító vállalatnál is s naponta születnek új versenyvállalások az alkotmány ünnepének tiszteletére. A felajánlást tett dolgozók száma a legutóbbi dekádban 43 százalékról 65 százalékra emelkedett. Az eddigi eredmények azt mutatják, hogy a bányagépjavító dolgozói teljesíteni fogják vállalásukat. Nincs közöttük egyetlen egy sem, aki a 100 százalék alatt teljesítene a tervét. A vállalások teljesítésében kitűntek a DISZ-fiatalok, akik a július 18-án vállalt 200 milliméter átmérőjű szívókocsarat két nappal előbb, július 16-án elkészítették.

Jól dolgoznak a Lenin-brigád tagjai is. Vállalásukban ígéretet tettek arra, hogy 155 százalékos eredményüket 150 százalékra fokozzák az alkotmány ünnepére tiszteletére. Jelenlegi átlagteljesítményük 140 százalék. A vállalat megvalósításáért folyó harcban a dolgozók nagy segítséget kapnak a műszaki vezetőktől is.

Kiemelkedő eredményeket értek el a Szerelőipari Vállalat dolgozói az alkotmány ünnepére tett vállalások teljesítésében

A Szerelőipari Vállalatnál az elmúlt napokban tovább fokozódott a versenylendület. Egymásután születtek meg a felajánlások alkotmányunk ünnepére, augusztus 20-ra. Az első nagy lendületet e hónap elején a koreai dekádban elért kiünő eredmények adták, amelyben vállalatunk a vállalások teljesítésére 120,1%-ra teljesítette előírányzatát.

E kialakult harcosszellemben folytatódott a további küzdelem nagy ígéretünk, a III. negyedévi terv 17 nappal a határidő előtti teljesítéséért.

A felajánlások terén különösen két üzemrészt, a villanyszerelő-üzemet és a vízvezeték-szerelők Dulos elvtársról elnevezett csoportját emelkedett ki.

A villanyszerelő-csoport

melynek teljesítménye a koreai műszakban 126,9% volt, izzóhangulatú röpggyűlésen tette meg felajánlását. Kun Lajos villanyszerelő brigádja nevében felajánlotta, hogy III. negyedévi tervét két nappal a határidő előtt, augusztus 1-re befejezi s ugyanakkor bányajelzőberendezések szerelésével kapcsolatos munkamódszereket munkatársainak átadja. Kun elvtárs ígéretét valóra is váltja. Vállalása teljesítésében eddig 90%-ot ért el, már 3 munkatársának adta át munkamódszerét, akik jelenleg még felügyelet alatt

dolgoznak, de hamarosan teljesen önállóan fogják végezni munkájukat.

Hogy felajánlásait teljesíteni tudják villanyszerelőink, annak előfeltétele, mégpedig fontos előfeltétele a jó műszaki vezetés. Csapó János üzemvezető ezt biztosítja is. Csapó elvtárs megígérte, hogy a Kossuth-aknai csoport munkaszervezését augusztus 20-ra befejezi, ezzel szemben ígéretet már munkája alapján augusztus 1-re teljesíti. Ugyancsak vállalta, hogy a negyedévi tervet egész üzem 2 héttel előbb hajtja végre a kitűzött határidőnél. — a jelek szerint ez is sikerülni fog.

A vízvezeték szerelők

is jól dolgoznak. Kovács László István sztahanovista főszelők belső vízvezeték-szerelő munkákat végző „Duclos”-csoportja a kőkőnyösi lakásépítkezéseknél és a 4.800 személyes bányászfürdő építésén harcol augusztus 20-ra tett vállalásai valóra váltásáért, a III. negyedévi tervteljesítésért.

Kristóf Lajos „Előre”-brigádja vállalta, hogy a II.25. épület elkészült összes szerelőmunkáival augusztus 20-án helyett, 5 nappal előbb, augusztus 15-én teljes egészében átadja. Kristóf elvtárs munkája nagyszerű ütemben halad előre: az elmúlt kedden pl. a napi átlagos 8 fűrdőszoba elkészítése helyett 12 fűrdőszoba szerelésével végzett, szombaton pedig még nagyszerűbb eredményt

ért el, 3 óra alatt 6 fűrdőszoba munkáival végzett a 25-ös épületen. Eppen ezért az „Előre”-brigád vállalta még, hogy a II.26. hockház alapozását és eternítozását szeptember 15-i határidő helyett már augusztus 20-ra elvégzi.

A fűtészerezők

Sárosi István-brigádja a bányászfürdő baloldali háromemeletes részének fűtészerezési munkáit szeptember 1-re elvégzi, teljesítményét 110%-ra emeli, csak minőségi munkát végez és igazolatlan műszakmunkát nem tűr meg.

A külsővízvezeték-szerelőknél Nagy Imre földmunkás-brigádja a havi 100 köbméteres földmozgatósi mozgalom indításával versenyre hívta ki a külső- és belső vízvezeték-szerelők földmunkás-brigádjait.

A lakatosüzem augusztus 20-ra 3000 Ft-os hulladékanyagfelhasználással készülő dolgozó népünk első alkotmányának ünnepére, az asztalosüzem 17 nappal előbb fejezi be tervét éppúgy, mint a vízvezeték-szerelő csoportok. Így készülnek dolgozóink alkotmányunk ünnepére a III. negyedévi terv határidő előtti teljesítésével.

Kiss József
versenyfelelős.

Mit je'ent a háboru a népeknek?

Könyveket és vért, özvegyeket és csavargó gyermekeket, szétűlt ót-honokat, elpusztult ifjúságot és meggyalázott öregseget, pusztaságot ott, ahol Európa él, fejlődött, virágzott. S az amerikai roblóknak? Megrendeléseket szállításokat, üzleti mérleget, osztalékot. A vérből aranyat tudnak kovácsolni, a leggyilkoltak számát a „fővelem” rovalban könyvelik el.

Az emberek előtt persze másról beszélnek. Vannak hívatások házudozóik, felesküdt torzítók. Ki állította, hogy orosz harckocsik indultak Teherán ellen és ki bukkant fel váratlanul Iránban? Ki mondta, hogy a Szovjet, unió meg akarja szerezni Bornholm dán szigetlet és ki kaparintotta meg a Nyugatban Grönlandot? Ki háborúzott fel, hogy a „vörösök” beavatkoznak a görögök dolaába és kik kormányoznak most Athénban?

(Ilja Erenburg)

Váljatok izzig-vérig valódi bányászai!

Hogyan segíti pártunk és kormányunk a kétlakiság terhétől szabadulni akaró bányászokat?

(2. folytatás.)

A háztáji jószág takarmány szükségletét részben a termelőszövetkezetben végzett munkaegységek mennyisége szerint, a termelőszövetkezet biztosítja, részben a háztáji területen tudja megtermelni.

fenntarthatja a kapcsolatot a földdel anélkül, hogy munkaejét és munkaidéjét kétfelé kellene megosztania és anélkül, hogy földjéről lemondana vagy azt felajánlana.

A termelőszövetkezeti csoportok fejlődése a bányavidékeken azt mutatja, hogy igen sok bányász megfogadta a párt és Rákosi elvtárs tanácsát és a termelőszövetkezeti csoportba vitte be földjét. A termelőszövetkezetek dolgozó parasztjai örömmel fogadták a bányászok családtagjait és a föld közös megművelésével szívesen segítik a bányászok és a szénészeket.

A bányászok felajánlás, lemondás utján mentesítik magukat

földjük megművelésének terhei alól. Sokszor volt akadálya a földtől való szabadulásnak, hogy a kétlakis bányász lakóhelyéhez közel nem volt életképes termelőszövetkezet, s így földjét nem tudta bevitetni.

A kormány 1951. decemberében rendelkezést adott ki a bányászok, ipari munkások és közlekedési alkalmazottak földfelajánlásának elfogadásáról. A rendelkezést lehetővé teszi, hogy a bányászok mezőgazdasági ingatlanukat megvételre felajánlhassák az államnak, vagy a földreform során kapott földjükről lemondjanak. Az állam e téren rendkívüli kedvezményeket biztosít a bányászok részére.

Milyen kedvezményes árat fizet az állam a felajánlott földért

Az állam a megvételre felajánlott föld adatszteri tiszta jövedelmének mintegy koronája után 80 forint vételárát fizeti. Ha például egy kataszteri hold tiszta jövedelme 20 korona, az ilyen felajánlott földért az állam 1600 forintot fizet. A vételár kifizetésére ez elég az volt a szabály, hogy azt két éven belül fél évenként egyenlő részletben utalják ki és az első részlet a föld átvétele után volt esedékes. Kormányzatunk méltányolta a bányászok kivételes és különleges helyzetét és ezért

összegeben feltüntetett egyéb tartozások levonásával — egy összegben egyszerűen fizeti ki. A vételár kiutalásáról az illetékes megyei tanács pénzügyi osztályának kell gondoskodnia a felajánlás elfogadásáról szóló határozat kézhezvételét követő 48 órán belül. Ez a kedvezmény csak a bányászokat illeti meg. Az ipari munkások és a közlekedési alkalmazottak továbbra is az ingatlan tényleges átvételét követő két éven belül fél évenként egyenlő részletekben kapják meg a föld vételárát.

a bányászok részére még kedvezőbb fizetési feltételeket biztosít.

Június hó közepétől kezdve az állam a bányászok által felajánlott ingatlanok vételárát — az esetleg fennálló költségek, vagy telekkönyvileg forint

A többi tulajdonosok például az egyéni dolgozó parasztok vételárként — amennyiben az állam földjüket egyáltalán megveszi — legfeljebb a kataszteri tiszta jövedelem 45-szörös szorzatát kaphatják és részükre az állam a vételárát 5 év alatt fizeti ki.

(Folytatjuk.)

PÁRT ÉS PÁRTÉPÍTÉS

A pártoktatás jelentősége Komlón

Komló, az egykori kis sáros falu, amelyben még a székerek sem tudtak esős idő esetén közlekedni, ma a korlátlan fejlődés előtt áll, egyre inkább és rohamosabban épül és válik szocialista bányászvárossá. Az építkezés és a fejlődés gyors üteme egyre több dolgos kezét követel. Az új dolgozók zöme faluról áramlik be az üzemi munkába.

vésszámban fordul meg Komlón. Ez a tudat kell még nagyobb lendületet adjon a pártszervezeteknek az előkészítés időszakában. Az előkészítő bizottságoknak éreznük kell azt, hogy az új, vagy rossz munkájától — a helyes kiválogatástól — függ a következő oktatási év sikere. Ezért foglalkozzon minden egyes alapszervezet vezetősége, titkára úgy ezzel a kérdéssel, mint Papp Imre elvtárs, a II/3. alapszervezet titkára, aki e munkánk megkezdése előtt az 1951-52. oktatási év befejezése után egyéni foglalkozással, beszélgetéssel neveli, szervezi az új oktatási évre a párttagokat és pártönkívüli dolgozókat.

kiválogatásnál szemelött tartásuk az oktatás, illetve a politikai iskolák elméleti színvonalának kérdéséről. Ez pedig úgy oldható meg, hogy megfelelő oktatási formában, megfelelő hallgatókat osztatnak be. Nem szabad annak előfordulnia, mint az elmúlt évben, hogy olyan hallgatót osztatnak középfokúra, ki még nem végezte el az alapfokú iskolát, vagy éppen ellenkezőleg.

A párt tagjainak kötelessége

A párttagságnak tudomásul kell venni azt, hogy a pártnak harcos, aktív, képzett tagságra van szüksége. Ezért feltétlen szükséges az, hogy minden egyes párttag tanulmányozza át részletesen a párt könyvében is meglévő szervezeti szabályzatot. Ha ezt megteszi, akkor minden párttag előtt teljesen világos lesz, hogy ki lehet a pártnak a tagja, mik a jogai és mik a kötelességei. Ha ez meglesz, akkor minden egyes párttag tudni fogja mire kötelezi őt a párttagság és meg fog változni viszonya az oktatás kérdésében. Észreveszi azt, hogy a szocializmus gyors ütemű fejlődése mellett messze lemarad elméleti kérdéssel a harcot tovább folytatni nem lehet és tanulni fog.

Huszár Sándor

Mindehhez azonban az szükséges, hogy a pártszervezet, a párttagság az eddiginél sokkal szívesebben, következetesebben harcoljon a feladatok végrehajtásáért. Hogy az eddigieknél világosabban láthassuk a párttagság feladatait és a végrehajtás módszereit, az szükséges, hogy a tagság növelje elméleti színvonalát és döntse meg azt a helytelen nézetet, hogy a bányászok nem szeretnek tanulni.

Az előkészítő bizottságok feladata

Megteremti azt a légkört, hogy a tanulási párttagoknak és a pártönkívüli dolgozóknak dicsőséget jelent. Feladatuk az is, hogy a

Egyrésztük nem szokta meg a nagyüzem munkafegyelmét. Ezeknek az új dolgozóknak a megnevelése szívós, kemény harcot és jó nevelő munkát kíván. E munkának nagyrésze a pártszervezetekre a párt tagságára hárul.

A Kossuth-aknai üzem egyre inkább bővül és ezért egyre nagyobb feladatok hárulnak a pártszervezetekre, a párttagokra. A megnövekedett feladatoknak csak megnövekedett tudással és felkészültséggel tudjuk sikeresen megoldani. Ezért szükséges az, hogy a pártszervezetek — elsősorban a bányász pártszervezetek — elmélyítsék a tanulást, a tudás jelentőségét, annak szükségességét, úgy a párttagok, mint a becsületes pártönkívüli dolgozók között.

Az elmúlt oktatási év tapasztalatai

azt mutatják, hogy azok a párttagok és pártönkívüli dolgozók, akik résztvettek a politikai oktatáson, sokkal világosabban látják a szocializmus építésének elvi és gyakorlati kérdéseit és következetesebben harcot folytatnak az osztályellenség ellen, amely nem ke-

Az alkotmány ünnepére tett vállalások teljesítésében új eredmények születtek Kossuth-aknán

Az alkotmány ünnepének tiszteletére a Kossuth-aknai dolgozók is tettek szocialista kötelezettségvállalást. A Kossuth-aknai dolgozók nagy része keményen harcol azért, hogy a lemaradást mielőbb behozzák, hogy biztosítsák a terv nap mint nap való teljesítését. A bányászknán már 28 brigád tett szocialista vállalást. A dolgozók a vállalások teljesítésében már eddig is érték el szép eredményeket. A hármas csapat dolgozói vállalták, hogy

140 méter helyett 180 métert haladnak előre naponta. Ezt a csapat dolgozói teljesítik is. Vállalásukba belefoglalták azt is, hogy 29 csillag helyett 35 csillag termeljenek. Vállalásuknak ezt a pontját 100,9 százalékra teljesítették.

A 10-es csapat Petőfi brigád tagjai arra tettek ígéretet, hogy a 12 csillag előirányzatuk helyett 16 csillag fognak termelni és a melegekényváltást betartják. A Petőfi-brigád vállalását már 101 százalékra teljesítette.

A kapitalizmus nem hal meg könnyen. Ez a szörnyű rendszer, mely már eddig több szenvedést okozott az emberiségnek, mint az előző társadalmak együttvéve, veszett ámokfutóként tántorog a szakadék felé. Már elérte a mélység, mely mindörökké elnyeli, de ő még tombol, gyilkol, akit elér. Egyestű magában az összes osztálytársadalmak uralkodó osztályainak sok ezeréves dühét a népek és főképpen azok legjobb fiaival. Bosszút akar állni előre a jövő győztesein.

Sallai Imre és Fürst Sándor vértanuhalálának 20. évfordulójára: „A proletáriátus bosszút áll értünk!”

büfőjét Sallai és Fürst elvtársaknak is. Recsegett-ropogott már akkor a tőkés Magyarország. A burzsoá világ válsága súlyosan érintette a Morganbankháznak kiárított magyar gazdasági életet. Horthy államának az volt a fűszere ebben az időben, hogy a válság terheit a dolgozó nép vállára nyomja át. Gyűlölettel álltak le és ontolták magukból az új és új munkanélküli tömeget. Akik munkában maradtak, legtöbbször kénytelenek voltak minden bértelenséget eltűrni, hogy pusztán létüket valahogy fenn tudják tartani, hogy legalább száraz kenyerük meglegyen. Peyer és a szociáldemokratá vezetésű csoportok készségesen szolgálták az ocsó judáspénzért az urakat. Horthy mindenkihez dörgölődött, aki közeli háborút ígért, mert csak egy új vérontásban látott kiutat a burzsoázia számára. A pusztulásra ítélt dolgozó magyar népnek egyetlen szószólója akadt csak: a Kommunista Magyarországi Pártja. A vesztüket érő urak elhalálozták, hogy leszámolnak a már tizenhárom éve illegitímába szorított kommunisztákkal. És megszületett bennük a biatorbágyi provokáció terve.

galta neki a merényletet. Hogy ki volt a „Leo”, az csakhamar kiderült: Horthy és miniszterelnöke, az öreg nagybirtokos, gróf Károlyi Gyula. Még a tárgyalás utáni is, utána is vad kommunistáellenes uszítóbeszédeket mondtak, a pártot vádolták a biatorbágyi rémlettel. Hiába bizonyosodott be, hogy az ő emberük Matulka, a statáriumnál a tárgyalás után is fenntartották. A sírgödör megvolt, csak akadót kellett akit befektessenek.

heteken át a koldusnak, utcacsöprőnek, postásnak, vagy házalónak öltözött nyomozóktól. Minden lépésüket figyelték. Július 15-én törtek rájuk a kopók. A kinok minden vállját végig kellett szenvedniök a nyomozások idején. Nem vallottak, Szilárdak maradtak az ütések, a perzsés, a mesterségesen előidézett magas láz idején is. Hívek maradtak népünkhez, pártunkhoz — önmagukhoz. Nem adták ki a pártot.

1931. szeptember 12-én a menetrendszerű vonat át akart döcögni a biatorbágyi viadukton. Mikor az építmény közepére ért szörnyű robbanás rázkódtatta meg a levegőt. A karsói viadukt összeomlott, a hosszú kocsi sor jórésze a mélységbe zuhant. Haszonhat ember pusztult el a romok alatt azért, hogy a kormány, a merénylet kitervezője, kihirdettesse a röptönítelő bíraskodást. A lübbegő rendőrség csakhamar elfogta a merénylőt, Matulka Szilvesztert, a fehérgárdista Ostenburg tisztiközlőmény tagját. Matulka a bíróság előtt elismerte szörnyű bűnét, de örültnek telette magát, azt vallotta, hogy „Leo szellem” su-

Igy jutottak 1932 nyarán Sallai és Fürst elvtársak nyomára. Mindketlen régi harcosai voltak már akkor az illegális kommunista mozgalomnak. Sallai a párt egyik alapítója volt, a Tanácsköztársaság idején az ellenforradalmi bandákkal való küzdelem irányítója, Korvin Ottó helyettese. A magyar kommun veresége után külföldre kényszerült, a Szovjetunióból tért haza a harc folytatására, mielőtt erre a párt engedélyt adott neki. Fürst Sándor annak a fiatal kommunista gárdának volt egyik legjobb képviselője, mely 1919 után lépett a lemezáróllatok és elzöttek helyébe és harcolt itthon tovább a második magyar proletárdiktatúráért. Sallai és Fürst is a párt vezetői közé tartoztak már akkor. Naponként találkoztak az illegális párt Thék Endre-utca 32. szám alatt levő titkárságán, megbeszélték a párt sornolevő feladatait, ügyeit, szerkesztették és írták a párt akkori központi lapját, a „Kommunistá”-t. Tudták, hogy a statárium elsősorban az ő személyük ellen irányul, megsemmiáltak le egy percére sem. Nem hagyhatták vezető nélkül a magyar népet. A bebörtönzött Rákosi elvtárs harcait kellett továbbvinniök.

Jött a statáriális tárgyalás ideje. A korai fasizmus sajtójától a Elerikális Uj Nemzedékig és a jobboldali szociáldemokraták szemlajpójáig egy vereszmias várakozás volt Horthy „közvéleménye”. Sírnak majd? Könyörgönek életükért? Megtagadják az élet reményében a pártot? Kiadják végre a tárgyaláson társaikat?

— Mi a kommunista elveket akaruk átplantálni a munkásságba, azt propagáltuk, hogy sorsuk javulását egyedül a kommunizmustól várhatjuk — vágta szemükbe büszkén Sallai.

— Mi volt Sallai tevékenysége? — kérdezte Törek bíró Fürstöt.

— Nem válaszolok — hangzott a felelet.

— Kinek számolt be tevékenységéről? — így Törek.

— Nem válaszolok — mondta Fürst. Acélfalba ütöztött az ellenség. Közben zúgott a pesti utca tüntetőktől, áradt a tiltakozó táviratözön a világ minden tájáról a kormányhoz. Horthynak gyorsan kellett cselekednie. Még a tárgyalás, a halálos ítélet napján, július 29-én.

Ma emléktábla jelzi a gyűlötfoghat udvarán a helyet, ahol az ítélet végrehajtották. Sallai nyugodtan ment a halálba, a pártot, a forradul-

mat eltelve. Fürst dulakodott hóhérral, ötén is alig bírtak vele. Megbűn-cselve cipelték a bitóhoz, ahol utolsó erejét összeszedve kiáltott megrettent gyilkosai felé:

— A proletáriátus bosszút áll értünk!

Néhány perc múlva örökre elnémult. Elföldelték őket a rákoskeresztúri temető árkába, azt hitték, végeztek velük. Fennhangon hirdették: a burzsoá uralom leggyőzhetellen. De Fürst Sándor szavai mégis ott csengtek a nagy zenebonában, hamis kaósszá változtatták Horthy legjobbnak hitt diadalénekét is. A bosszú is éltette a harcost, öntötte új reményt a csüggedőbe. „A könyörgésnek vége, nem alkuszunk mi többé már — Sallai és Fürst emlékez: proletár!” — hangzott a dal a helyükbe lépő fiatalok ajkán.

Horthy rémuralma tizenhárom évvel ezután onlott össze a Szovjet Had-sereg csapásai alatt. Egy szabaddá lett nép vette birtokába Sallai és Fürst dicsőséges hagyatékát: a párt, a nép, a szocializmus, a kommunizmus ügyének hűséges szolgálatát. Elkészeregett, de győzelmes harcban semmisítjük meg a magyar nép ezerszer átkozott elnyomóinak uralmát és hatalmát.

Minden újsíerükben ott van vértanuink, Sallai, Fürst elvtársak munkája is. Nehéz úton, de gyors iramban haladnak a végső győzelem felé. És ha majd végképpen leszámoltunk velük, ha teljesen megszüntettük az embernek ember által való kizsákmányolását, ha felépítettük a szocializmust, akkor majd újra elzarándokolunk sírjukhoz és megmondjuk nekik:

— Bosszút álltunk értetek, elvtársak. Tisztelettük végső akarataitokat!

Máthé György

Miért nincs versenyagitáció Kossuth-aknán

„A terv teljesítéséért és túlteljesítéséért folyó politikai tömegmozgósítás sikere mindenekelőtt versenyagitációnkon múlik.“
(Horváth Márton)

Ha ma valaki felveti a versenymozgalom, a versenyagitáció kérdését Kossuth-aknán, vagy kézzelintés, vagy mellébeszélés a válasz.

Kossuth-aknán a felolvasó teremben, de sehol az üzem területén nem találunk megfelelő versenyértéktést, nem találunk megfelelő versenyagitációt és nem láthatjuk a jól dolgozó, becsületesen harcoló bányászok munkájáról szóló villámhiradót. Néhány fekete tábla közül az egyetlen fehér krétával 5 brigád, illetve 3 jól dolgozó vajúr százléka van feltüntetve. Egy másik táblán régi három hónapos eredményeket látunk. Egyebet nem látunk és nem is hallunk. Nem tudják a dolgozók azt, hogy az egyes brigádok, köztük a 27-es csapat hol harcol a 100 folyóméter kihajtásáért és hogy ér el naponta szebbnél-szebb eredményeket.

A dolgozók véleménye

A versenyagitáció, a versenymozgalom, de az egész versenymozgalom rossz, nem megfelelő. Gépiesen és — úgyszólván minden szükséges előkészítés, — megbeszélés nélkül történik a versenyszervezők megkötése is. A bányászok, a csapatok ilyen körülmények között nem is érezhetik komoly felelősséget a feladatok teljesítéséért. Ahol ilyen rossz a versenyszervezés az ellenőrzés is hasonló. Egyezőtáblán papíron folyik a verseny!

— Mi a 20-as csapat dolgozói tettünk fogadalmat — mondja Talált János elvtárs — de nem tudjuk hol állunk vele, nem tudjuk mennyivel vagyunk még hátra, csak megyünk nap-nap után a fejtsébe és dolgozunk, senki nem törődik azzal, hogy betartjuk-e adott szavunkat. Az adott szó betartása pedig, melyet különösen a pártnak és Rákosi elvtársnak tettünk, valamennyiünk részére kötelező.

— Azt sem tudjuk, hol állunk évi tervükkel — mondja Kistarr János vajúr elvtárs. Nem tartjuk elégnak azt, hogy a versenyértékelés néhány kimagasló eredmény kiírásban befejeződjék, azt szeretnénk, ha a szakszervezet igazi gazdájává válna a versenymozgalomnak, törődne velünk és törődne a kötelezettségvállalások

teljesítésével. A versenymozgalom teljesen el van laposodva és ez a szakszervezet, az üzemi vezetés súlyos hibája.

Vannak dolgozók, akik már ezt sem mondják, hanem egyszerűen nem törődnek a versennyel. Az úgynevezett „versenytáblák“ mellett pedig egyszerűen csak elmennek.

Nincs gazdája a versenymozgalomnak Kossuth-aknán

A vállalati versenyaadminisztrátor, Fledrich György munkatárs nem tudja, hogy melyik brigád mit ajánlott fel, úgy mondja — ezt a szakszervezet intézi. Kiír néha egy-két eredményt, de csak a legjobbakat. De, hogy a szocialista versenyagitációt meggyűnyoló, régi eredmények kiírását kinek kellene megújítani, nem tudja pontosan.

— A szakszervezet foglalkozott ezzel egy darabig — mondja Fledrich munkatárs — de most nem ér rá Schulez munkatársnő, így én írom ki az eredményeket. Hogy hol tartanak a dolgozók a tervvel, azt nem tudja megmondani.

A szakszervezeti bizottság azon a véleményen van, hogy a munkaversenyért, a versenyagitációért Schusztler elvtárs, meg Fledrich munkatárs a felelős. Azt tudják, hogy a becsületesen dolgozó bányászok, a tervüket hősiesen teljesítők nincsenek kellően népszerűsítve. Tudják, azt is, hogy a műszakiaknak is kellene a versenyvel foglalkozniuk, de hogy foglalkozzanak vele, annak érdekében nem tesznek semmit.

Nem fektetnek kellő súlyt a versenyvállalások végrehajtásának ellenőrzésére.

Lebecsülik, nem érzik át jelentőségét a szocialista kötelezettségvállalások végrehajtásának.

A dolgozóknak teljesen igazuk van. Joggal követelnek jobb versenyszervezést ellenőrzést és versenyagitációt.

„Nemcsak a termelés és a tervteljesítés alapvető érdekeit, hanem e nagy nevelő munkánk eredményeit ássa alá, aki fölényesen, bizalmatlanul, bürokrata módjára kezeli a dolgozók felajánlásait, Rákosi elvtársnak tett termelési ígéreteit. A munkaverseny, melyet Sztálin elvtárs, a dolgozók „forradalmi önkritikájának“ nevez, elsőpri útjából a régi technikához tapadó aggályoskodást, a terv teljesítését illetően“.

— állapítja meg Horváth elvtárs a Központi Vezetőség június 27—28. ülésén.

Ez a megállapítás és a Kossuth-aknai bányászok véleménye teljes mértékben vonatkozik a szénbányánál fennálló jelenlegi állapotokra.

Ma az aknán az összes munkahelyen alszik a versenymozgalom azért, mert nincs jó versenyagitáció. S ezért elsősorban a szakszervezeti bizottságot terheli a felelősség.

De felelős ezért az aknai pártbizottság is, mert nem bírta elgégé a szakszervezetet, mert hagyta ellaposodni, kampányszerűvé válni a versenymozgalmat, a felbecsülhetetlen értékű versenyagitációt.

A versenymozgalom megújításának érdekében

Elsősorban arra kell törekedni, hogy a vállalatok teljesítésének értékelése legpontosabban történjen. Milyen legyen a jó versenyszervezés? A helyes módszer az, ha a brigád, a csapat, a front, az egész üzem dolgozó a legközelibb felméri: mit tehetnek, mit vállalhatnak a termelés emelése terén. A szívós, gondos politikai előkészítést kövesse minutt a bányászok tanácskozása. Üljenek össze a brigád, csapat, a front-csapat dolgozói és vitassák meg közös célkitűzésüket, együttesen határozzák meg a versenyszervezésbe foglalt kötelezettségeiket. Ugy szervezzék e fontos megbeszéléseket, hogy azokról ne hiányozzon egyetlen egy bányász sem. Mondják el maguk a bányászok, a dolgozók, hogy látják ők a munkát, milyen célokat tűznek maguk elé és milyen módon akarják megvalósítani ezeket.

Természetesen a megbeszélésekben mindenütt vegyenek részt a bányászok, a frontfejtés, a munkahelyek műszaki vezetői is.

Milyen legyen a versenyagitáció? Ha a versenynyilvánosság jó, ha a dolgozók meg tudják, hogy az előző harmad túlszárnyalta az ő teljesítményeiket, — ez még nagyobb lendületet serkent őket és minden erővel arra törekednek, hogy a versenyfutásuknál jobb eredményt érjenek el és meghódítsák az első helyet.

A termelés állandó egyenletes emeléséért harcoló bányászok versenyének élő, lüktető nyilvánosságát megteremtteni — nagyfontosságú kötelesség az üzemi bizottság és minden műszaki vezető számára.

Fel kell számolni a fennálló tarthatatlan helyzetet, hogy Kossuth-aknán a verseny nyilvánosságával senki sem törődik. S úgy gondolják, mindent megtettek azzal, hogy néhány jó eredményt kiírnak a versenytáblára. A feladat nem ebből áll!

A verseny nyilvánossága akkor válik valóban a versenyszellem állandó serkentőjévé, ha rendszeresen, műszakonként kiírják az eredményeket, tájékoztatják a bányászokat a verseny állásáról.

A versenytábla adjon hírt

a legfrissebb eredményekről: népszerűsítsék, állítsák példaképül a többi dolgozó elé az élenjárókat. Elsősorban azokat a bányászokat, akik vállalatukat becsülettel teljesítve a legnagyobb fejlődést érik el, akik a legkeményebben, legodaadóbban, legáldozatkészebben harcolnak a széntermelés szakadatlan fokozásáért.

Ha Kossuth-aknán a szakszervezet, a műszakiak megteremtik az egymással vetélkedő bányászok, csapatok versenyének jó nyilvánosságát — még nagyobb lendülettel ível tovább, még több szénben ölt testet a sok nagyszerű kezdeményezés.

E feladatok megoldásához kell azonnal hozzáfogni a szakszervezeti bizottságnak, a műszakiaknak és ebben a munkában kell nagyobb segítséget adjon az aknai pártbizottság, az állandó bíráló, nevelő munkájával.

Gábor Balázs

A Bányagépjavító Vállalat dolgozóinak távirata

A XV. olimpia magyar versenyzőinek

Otaniemi — Finnország.

Kedves Elvtársak Szeretettel üdvözölünk benneteket innen hazulról, a munka frontjáról. Diesőséges szereplétek után további sikereket és győzelmet kívánunk. Kérünk benneteket, soha egy pillanatra sem felejtsetek el, hogy ott a messze távolban ugyanazért az ügyért harcoltok, mint mi ide haza. Ez az ügy a Béke megvédésének ügye. Küzdjétek továbbra is teljes erőtökkel, mint ahogy mi is elkövetünk mindent eddig elért eredményeink túlszárnyalására. Bányászkiöntéssel jó szerencsét kívánunk és kérjük adjátok át szívből jövő jókívánságainkat a Szovjet és a népi demokratikus sportolóknak, szeretett testvéreinknek. Előre a biztos győzelem felé.

Komló Bányagépjavító Vállalat dolgozói.

A bányászfürdő műszaki vezetői és dolgozói újításokkal is gyorsítják az építkezés ütemét.

Nagyjelentőségű építkezésbe kezdtek egy évvel ezelőtt a Magasépítő Vállalat dolgozói. Az új szénosztályozóval szemben kellett felépíteni Közép-Európa legnagyobb és legmodernebb bányászfürdőjét. Az épületet 110 méter hosszúra tervezték s nem kevesebb, mint 4800 ember számára készült. A komló bánya hatalmas arányú fejlődése követelte ezt meg s az építőmunkások is úgy fogtak hozzá a munkához, hogy bebizonyítsák: ilyen nagy feladat megoldására is képesek.

Azóta sok idő telt el. A bányászfürdő építése a befejezéséhez közeledik, már a harmadik emelet betonozását végzik. Az elmúlt idő alatt azonban sok nehézséggel kellett megbirkózni úgy a műszaki vezetőknek, mint a fizikai dolgozóknak. Még az építkezés megkezdésekor, amikor a terveket megvizsgálták a műszaki vezetők, javaslatot tettek a tervek egyszerűsítésére megváltoztatására. Azt javasolták, hogy a tervezettnél egy méterrel magasabban kezdjék meg az építkezést, mert így sok földmunkát tudnak megtakarítani s ugyanakkor gyorsabban és olcsóbban végezhetik a munkát. A javaslatot el is fogadták, hisz ez körülbelül 80.000 forint megtakarítást jelentett. A műszaki vezetők később is állandóan azon gondolkodtak, hogy hogyan lehetne az építkezés ütemét meggyorsítani.

Amikor az első emelet falazását elkezdték, komoly akadályba ütköztek. Ahhoz, hogy a 110 méter hosszú és 17 méter széles épületet körülállva nyozzák, nagy mennyiségű faanyagra lett volna szükség, olyan nagy mennyiségre, melynek a biztosítása komoly nehézségekbe ütközött. A munkát azonban folytatni kellett, meghozták egyre gyorsabb ütemben. Az építkezés műszaki vezetői erre is hamarosan találtak megoldást. Olyan állványt szerkesztettek meg, mely lényegesen kevesebb faanyagból elkészíthető, melyet szétszedés nélkül fagorgókön oda lehet mozgatni, ahol éppen szükség van rá. A „mozgóállvány“ elkészítésével közel 180.000 forint megtakarítás mellett lehetővé tette az építkezés ütemének további fokozását, mert nemcsak az az előnye volt, hogy könnyen lehetett áthelyezni egyik helyről a másikra, hanem az építőanyag szállítására liftet

is szereltek bele. Az újítás hatalmas jelentőségét emeli az is, hogy nemcsak ezen, hanem a többi építkezéseken is alkalmazható.

Azokban nemcsak a műszaki vezetők igyekeztek állandó észszerűsítésekkel meggyorsítani a fürdőépítkezés munkáját, hanem a dolgozók is. A brigádok nap mint nap rendszeresen túlteljesítették a terveiket, de ez mellett még más megoldásokon is gondolkodtak. Szél Árpád elvtárs az ácsdolgók munkavezetője másfél hónappal ezelőtt nagyjelentőségű javaslatot tett. A harmadik emelet falazásához magasra kellett szállítani az anyagot s ezek közül is egyik legfontosabbat a betont. Ez a szállítás ilyen magasságra már nem megy transzportörrel, ide már daru szükséges. Daruja azonban csak egy volt az építkezésnek s ez nem biztosította az elegendő anyagot. Szél elvtárs javaslatára házilag készítették egy darut, mely nagyon ügyesen lett megszerkesztve. Az eddigi gyakorlattól eltérően ez a daru az épület belsejében van elhelyezve s bármilyen magasra képes felemelni a betonnal telet kocsikat. Könnyen áthelyezhető az épület bármely részére, s kezelése is könnyen elsajátítható.

Amint az eddigi néhány példa is bizonyította, a bányászfürdő dolgozói és műszaki vezetői új módon, a nehézségek elleni állandó harcban, a technika hátor felhasználásával igyekeznek megoldani nagy feladatukat. Másfél hónappal ezelőtt versenyre hívták a Építési Vállalat valamennyi építkezésének dolgozót, Ez a versenyfelhívás már tartalmazta az alkotmány ünnepére tett vállalásukat. A bányászfürdő építői az alkotmány ünnepének tiszteletére megfogadták, hogy a kitűzött augusztus 31-i határidő helyett augusztus 20-ára tétő alk „hozzák“ az épületet. A vállalás teljesítéséért folytatott lelkes versenyben a múlt hónapban az első helyet a verseny kezdeményezői, a bányászfürdő építői nyerték el 120 százelefeletti teljesítményükkel. Ebben a hónapban sem akarnak rosszabbul harcolni, hogy még egy távolabbi tervüket is megvalósíthassák. Az a céljuk, hogy az építkezést teljes egészében december 31-e helyett december 1-re befejezhessék.

Megkezdődött az altáróban a szénszállítás

Július 21-én reggel nagy örömmel készültek műszakra az Aknamélyítő Vállalat altáróban dolgozó brigádjai. Hogyne készülne nekik így nagy örömmel amikor ők lesznek az elsők, akik a „népes“ villamos mozdony vontatással utazhatnak munkahelyükre.

Az idő még csak reggel 5 óra 30 perc, de a dolgozók már ott tolonganak a „népes“ körül, köztük a legjobbak is, mint Horváth József XVIII. a 100 méteres mozdalomban résztvevő brigád vezetője. Az Ernszt brigád.

Valamennyiük arcán mosoly és büszke öntudat látható, az újabb győzelem véle. Meg is jegyzi Páncsics Mihály vajúr munkatárs:

— Pártunknak, Rákosi elvtársnak köszönhetjük, hogy most ezen a „népes“ utazhatunk a bányába, munkahelyünkre. Nem kell a munkaidő egy részét a munkahelyre való gyalogással tölteni. Nem fáradunk el és a munkahelyre érve friss erővel tudjuk megkezdeni a munkát.

— Pártunk szerető gondoskodását érezzük ebben, hogy most már a „népes“ villamos vontatású mozdony szállít a munkahelyünkre. Ezért mi még jobb munkával készülünk alkotmányunk ünnepére — szól közbe

Vince József vajúr munkatárs.

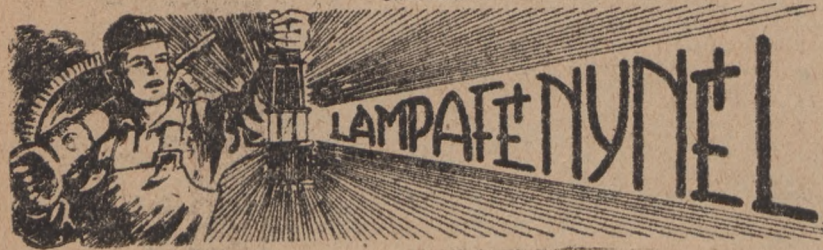
Az óra reggel 7/16.00 mutat, s már az izgatott dolgozók elfoglalták helyüket a „népes“ mintegy 70 ember készül a beszállításra.

Még egy kis igazítás a szerelvényen, a szerszámok elhelyezése a szerelvényen együtt futó üres esillébe — mert már azt sem kell valón bevenni — és 5 óra 50 perckor megindul a szerelvény. Mindenki örül, mindenki mosolyog, még nézők is akadnak. Fenn a domb oldalán, az új uton dolgozó útféltők egy pillanatra megállnak és nézik a villanymozdony vontatta „népes“ indulását. Mosolyogva integetnek, hangos kiáltással kívánnak jó szerencsét a bányába induló bányász elvtársoknak.

A „népes“ hat perc alatt a munkahelyen volt, így a brigádok pontosan hat órakor megkezdhetik a munkát. Több folyóméter kihajtást jelent ez is, eredményesebb harcot a tervért.

Délelőt folyamán már megindult a szénszállítás, megindult az új szénosztályozó is augusztus 20. versenylendület eredményeként.

Nagy örömmel volt ez a komló dolgozók számára.

Ki ezért a felelős?

Hankó elvtárs elutasít!...

Ez a panasz került fel Schönigh Győre s több elvtárs részéről hozzánk beküldött panaszos levélből. A levél így szól:

„... a becsületes dolgozó szemszögéből nézve kis hiba szüli a nagyot. Az úgy ott kezdődött, hogy a múlt héten Schönigh elvtárral beszélgettünk egy szakszervezeti bizalmival a felolvasóban. A bizalmi elvtárs azt mondotta, hogy 15-én átadja részünkre a szakszervezeti bélyegét. Mi nem rég jöttünk Komlóra, így a bizalmi elvtársat nem ismerjük. Hiába kerestük, nem találtuk. A bélyegre viszont szükségünk van s így elindultunk felkutatni, hogy vajjon hol kapjuk azt meg.“

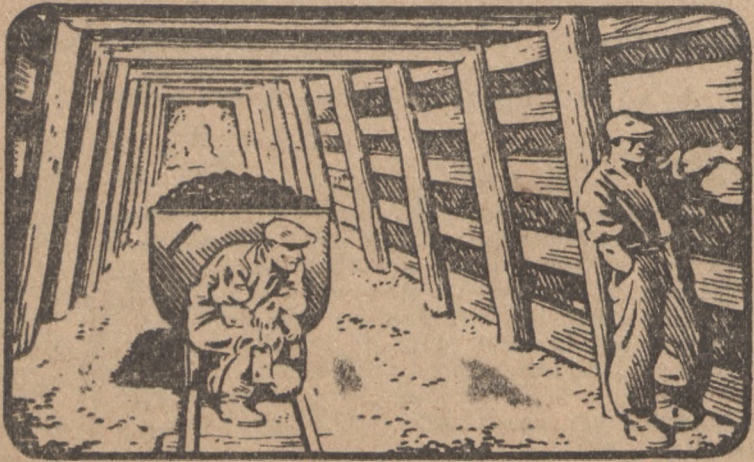
Igy jutottunk július 15-én a szakszervezetbe, ahol a fiktív helyettes elvtárs azt a felvilágosítást adta, hogy biztosan van már a mi csapatunkon is bizalmi és annál a bélyeg. Ez igaz és azt nem kaptunk tőle. Tölcsér István elvtárs mint bizalmi ezt mondotta: — teljesen helytelenül

— „most a pénz érdekel és nem a szakszervezeti bélyeg“. Így Schönigh elvtárral együtt elindultunk a munkahelyről családostan a fürdőbe azzal a reménnyel, hogy majd kifürdés után Hankó Mátyás elvtárról megkapjuk a bélyegét.

Azonban itt is csalódtunk! Hankó elvtárs ránk kiállott, hogy: „a hivatalos időnek vége, ő most számol nem ér rá. Különben volt elég idő július 1-től 15-ig a bélyeg megőntelére“. Így jutottunk oda, hogy hiába harcoltunk napokon keresztül, mert bélyegünk még most sincs“.

Eddig a levél egy része, mely ezt az ügyet tárgyalja. Az elvtársakon kívül még sokan panaszkodnak ezért. Jó lenne, ha a szakszervezeti bizottság végre megoldóná ezt a problémát. Jó harcos bizalmiak beállításával. A bizalmiak pedig ne csak bélyeg eladásakor keressék fel a dolgozókat, hanem naponta és állandóan foglalkozzanak azokkal.

Hankó elvtársék pedig foglalkozzanak odaadással és sokkal szívesebben a dolgozók problémáival.

Ha robbantást végzel és nem fed ezed magad megfelelően, akkor megsérülsz a szerterepülő kőzetdaraboktól!

Regények a tegnapról és a máról

A Szépirodalmi Könyvkiadónál számos klasszikus írók műve jelent meg az elmúlt hetekben. A klasszikusok népszerűsítése népi demokráciánk kultúrpolitikájának szerves része. Eötvös, Gárdonyi, Mikszáth, Móricz Zsigmond egy-egy regénye megismerteti olvasóközönségünkkel azt a kort, amelyben az író élt, amelyből éppen regénye tárgyát választotta. S az elmúlt korok feltárása, nemzeti múltunk megismertetése, e korok irodalmi termésének eljuttatása az olvasóközönséghez, szép feladat dicséretes cselekedet.

Most jelent meg Jókai Mór: a kiskirályok című regénye, amely először még a nagy író életében 1885-ben került kiadásra. A regény a feudális nagybirtokosok kíméletlen szatirja. Tanussy Decebál — már a neve is milyen groteszk — álmvilágban él, ősmagyarnak tartja magát, azt hiszi az a világ, amely körülveszi változatlan: vagyis a főúri nemeseknek, a feudális arisztokráciának az élete örök és megmészíthatatlan. Decebál családja, környezete, egyéni hóbortjai, kiskirályoskodása, a felbomlásra ítélt feudális rendi-társadalom tükörképe. Jókai színesen és sokoldalúan ábrázolja alakjaiban azt a kort, mely hozzánk ma már távol van, de derűs történetein a ma olvasója is elgondolkozhatik. A regény új kiadása klasszikus örökségünk megbecsülése.

Új kiadásban jelent meg Veres Péter: Pályamunkások című elbeszélése is, amelynek előszavában a Kossuth-díjas író kifejti a mű megírásának körülményeit. Nem önéletrajzi írás a Pályamunkások s nem is a Szolgasság című regénytrilógia folytatása. Az író, alakjaiban egy napszámos család hányódását, keserveit, nehéz és sanyarú életét tárja az olvasó elé. A Szolgasságban ismert Balogh-család hányódásait ismeri meg

az olvasó a Pályamunkásokból Történetesen azt az időt, amikor Balogh Jánosék vasúti munkások, mint ahogy a szegényparaszti élet nem helyhez kötött, a szegényember úgy élt a multban, ahogy tudott, alkalmi munkából, kisegítő munkából, meg-másból. Veres Péter könyvének ez a harmadik kiadása.

A felszabadulással a Veres Péter ábrázolta a szegény népek megváltozott az élete. A nagyúri birtokokon takaros, jólműködő termelőszervezeti csoportok alakultak, az életnek, a munkának megtalálta célját és értelmét a dolgozó parasztság. Egy határmenti szorosról szól Gergely Sándor: Forró nyár című regénye. Gergely fejlődésében, napi harciban ábrázolja a falu életét, küzdelmét az ellenséggel. S itt a határmentén különösen támad az ellenség, külföldi beavatkozásra Titó-bérencek aknamunkájára spekulál.

A csoport munkájában vannak eredmények, a még kívül álló egyéni dolgozó parasztok is elismerik ezt. A belső ellenség, az eredményeket rossz hírrel akarja befeketíteni. Elő jár ebben a rágalomhadjáratban a volt kulák, a sertészizlalda vezetője. A csoport segítségére az A. V. H. megérkezik a faluba, felgöngyölti a bünszervezetet és a bűnösök elnyerik méltó büntetésüket. Gergely Sándor regénye a ma regénye: fejlődő és egyre izmosodó termelőszervezeti mozgalmunk ábrázolása, irodalmi eszközökkel való feldolgozása szép írói feladat. Az olvasóközönség bizonyára örömmel veszi kézbe ezeket a regényeket, hogy szórakozzék, hogy megtanulja a regényben szereplők sorsa, cselekedet során a jövő képére formálni a mi mai világunkat.

Mindhárom könyvet a Szépirodalmi Könyvkiadó adta ki.

TŰZKERESZTSÉG

Férgesen világítanak a lámpások az esti sötétben. Szól a zene; vidáman táncolnak, forognak a párok. Nagy esemény történt a Két Október termelőszövetkezet életében: ma ünneplik Ható Ignác középparaszt és több társának tagfelvételét.

Nem könnyű 45 éves fejjel új életet kezdeni. Ható Ignác is sokat töprengett, tépelődött, míg rászánta magát a belépésre. Milyen is volt a multbeli élete? Látástól-vakulási görnyedt 16 holdján, s a nagy munkák idején vért eresztett a lába. Most végre emberibb életet élhet. Imre fia tanulhat, a megszakadástól mentette meg a szövetkezet.

Ható Ignácot azonban még visszahúzza a múlt: az egyéni gazda büszkesége, maradisága. Nehezen tanulja meg, hogy az „enyém”-et felölti a „mienk”. Köröm Sándor, a szövetkezet elnöke sem segíti leküzdeni a kezdeti nehézségeket. Köröm Sándor nem bízik a gazdáknak, azokban az új szövetkezet tagokban, akik nem ontották vérüket 19-ben, amikor ő szenvedett, akik nem uresítkeztek a szövetkezet földjén az első legnehezebb időkben. Bizalmatlansága sérti Ható büszkeségét és szembe kerül Köröm Sándorral.

Ezért sikerül Szijjártónak, Sónár Lidinek, a falu hírhedt kulákasszonyának odáig szítani az ellentéteket Ható Ignác és Köröm Sándor között, hogy Ható Ignác otthagynja a szövetkezetet. „Ha nem kellek, megyek én magamtól is” — kiáltja. „Eddig is megvoltunk, ezután is megleszünk gazduramék nélkül” — vágja rá Köröm Sándor. Nyugtalan felbolygatott a falu. Ható után kilép a többi gazda is, akik öt követték a belépésnél. S mindez a legnagyobb munkák idején, az őszi vetés előtt történt.

Szijjártóné mindenáron meg akarja hatni a gyereket, egy új kulák-szövetkezet létesítésére. Ható azonban sem mézes-mázos szava nem hatja meg, sem zsarolásától nem ijed meg. Felnyílik a szeme, rájön arra: mit jelent a „kulák barátsága”. „Már pedig kulák kapcsára nem leszek” — kiáltja Lidinek.

Végre rádöbbennek arra is, hogy büszkesége már-már a szövetkezet bomlását okozta és visszatér a szövetkezethez.

Legújabb magyar filmünk a TŰZKERESZTSÉG. Ható Ignácok és Köröm Sándorok, Bozinék és Sónár Lidik drámai összekötése. Első alakokat ismerünk meg, egygyórnak a film hőseivel. Megszeretjük Ható Ignácot és Bozinét, meggyűlöljük a képmutató, aljas kulákasszonyt, Sónár Lidit és cinkosait.

Rendezője Bán Frigyes, operatőrje Illés György, mindketten Kossuth díjasok. A főszerepeket: Köröm Sándort — Bihari József Kossuth díjas, Ható Ignácot — Deák Sándor, Bozinét — Pápai Klára alakítja. Rajtuk kívül még sok ismert és kedvelt művészt így pl. Maklár Zoltán és Gózon Gyula érdemes művészeket, Kiss Manjit, Tompa Sándort és Kelemen Évát látja közönségünk.

SZERKESZTŐSÉG POSTÁJÁBÓL

Ropoli István bányamester elvtárs segíti munkámat

Keveczki József vajúró elvtárs szerkesztőségünkhöz küldött levelében a műszaki vezetőktől segítségemre írt:

„A műszaki vezetéstől eddig még megkaptunk minden támogatást csapatunkon. Különösen ki kell emelnem Szilcz főbányamester és Ropoli István bányamester munkatársait, akik minden nehézségben megadják a kellő segítséget. A 50-as csapaton dolgozom közmunkán és bizony voltak nehézségeink. Először is az, hogy nem ismerem a helyi körviszonyokat és nem ismertem a helyes telepítést a fűrölőgépnek, a betörésnél. Ek-

kor segítségért fordultam Ropoli István bányamester elvtárhoz, aki azonnal segítségünkre sietett és egy komlói közmunkás vajúró adott mellénk. Így tudtuk emelni teljesítményünket és így érthettük el azt, hogy másfél métert haladhattunk előre. Arra kérem Ropoli elvtársat és a többi műszaki elvtársakat, hogy így segítsék munkánkat a továbbiak folyamán, dolgozzanak együtt velünk fizikai dolgozókkal, akkor eredményesebb munkát tudunk végezni.

KEVICZKI JÓZSEF vajúró

Vegyél részt az MHK mozgalomban

Ezzel versenyre hívom a vállalat összes dolgozót, akik a békét, az MHK tömeg sportmozgalom keretén megvédeni akarják: marisanak velem. Versenypontok: 1. Jelentkezem az MHK-ra. 2. Az edzéseken résztveszek és ott sportszerűen, öntudatos dolgozóhoz híven viselkedem. 3. MHK-próbát teszek. 4. Széles körben terjesztem az MHK tömegsportmozgalmat.

Előre az MHK tömegsportmozgalom sikeréért, a tartós békéért és a Népi Demokráciák győzelméért!

Rónaszéki Rezső

Bányagépjavító Vállalat dolgozója.

Bányászkupe mérkőzés Pécsbányatelepi Bányász—Komlói Bányász 2:1 (1:0)

Magyar, Kripl, Daum, Károlyi, Fáskesti, Pólinger, Kanizsai, Szám II., Kiss, Honkó felállítású komlói csapat megérdemelt vereséget szenvedett a friss, nagy lendülettel jászó pécsbányatelepi csapat ellen. A komlói csapat már nagyon meglétszett a fáradtság és a két heti pihenő nyoma. A hétközben megtartott egy edzés nem volt elég, hogy a komlói fiúk visszanyerjék a tavaszi bajnokság végén mutatott lendületüket. Az első félidőben még nagyobb tehetséggel a komlói csapat könnyen megverhette volna a mérkőzést, de a csatárok puhasága a legjobb helyzeteket is kiaknázatlanul hagyta. Később a fáradtság már a védelmet is meglétszött és így a frissebb Pécsbányatelep győzelme megérdemelt.

Bírálat: Magyar az első félidőben nagy kedvvel és bravúrosan védett, később a csatársor tehetetlensége az ő kedvét is elvette.

Védelmünk ezúttal sokkal bizonytalanabb volt, mint ahogy megszoktuk. Különösen feltűnt az utolsó mérkőzéseken jó formát mutató Daum bizonytalankodása. Széles körben nem tudta tartani. Kripl is gyengében mozgott a megszokottnál. A két félidő gyengébb játéka magával hozta Orosz gyengébb játékát is, aki nagy barcot vívott a nagy lendülettel játszó Hirczivel.

Két széles halfünk is messze maradt megcsokort teljesítményétől. Károlyi még az elején igyekezett, Fáskestinek nem ment senemi. Csatárorsorunk széteső, puha játéka egy pillanatra sem jelentett veszélyt, a nagy akarással küzdő pécsbányatelepi védőkre. Csatárorsorunkból egyedül Pólinger első félidőben mutatott igyekezete említhető meg. Később ő is visszasette. A többi csatár teljesen formán kívül van.

Vizilabda

Komlói Bányász—Nagykanizsai Lokomotív 3:3

Izgalmas küzdelemben döntetlenül végződött a Komlói Bányász és Nagykanizsai Lokomotív csapatainak találkozója. Vasárnap este megint vajányfényben ragyog a komlói uszoda és szép számban gyülekeznek a dolgozók, hogy megnezzék vizilabda csapatunk nagy eroprobját, az első bajnoki vizilabda mérkőzést a Nagykanizsai Lokomotív ellen.

Kevés, de jó úszószám vezeti be a versenyt, amelyek közül a nagykanizsai Szűcs László 33 1/3-os mell, Viola János 200 méteres mell, a Komlói Gyimesi Zsolt 66 2/3-os gyors és Jeszenszky Réka 33 1/3-os mellűző eredményei emelkednek ki, biztató jelként utánpótlásunk fejlődésében.

Utána Harcos, budapesti játékezővel sűrűjele feláll a két vizilabdacsapat. Mindkét félidő, de különösen a komlóiaknál erősen észrevehető, hogy idegesek, nagyobbat lát, mint az eddigi edzőmérkőzéseken. Nagy a küzdelem, szívvel-lélekkel küzd mindkét csapat, de pontatlanok a passzok, rendre ellenfélhez megy a labda. A nagykanizsaiak ebben az időszakban erőteljesen fejlődtek, mint a hazai csapat. Egy támadás során Czulek, a nagykanizsaiak középsőcsatára szabálytalanul elrúgja magát az öt fedező Jeszenszky dr-től és a kapuba lövi a labdát. A komlói csapat viharos ellenállással felel, ennek során Bauer a mezőnyben történt szabálytalanság miatt érvénytelen gólt dob. Röviddel utána Pálffy felismeri, hogy a kapus a komlói középsőcsatára helyezkedik és hirtelen lövéssel egyenlít. Az egyenlítés után a komlói csapat nyugodtabban kezd játszani, Bauer szép lövése megszerzi a vezetést is, amikor a játékező visszahúzásáért a nagykanizsai Bogniedert kiállítja. Félidőben tehát emberelőnyvel fordul a komlói csapat. Itt a komlói csapat súlyos taktikai hibát vét, az emberelőny ellenére nem igyekszik adózással kivenni az ellenfél erejét, hanem társágon beszorítják őket és a szélsők foglalko-

zatása helyett mindent az erősen lefedezett Bauerre játszanak, akire a hátvédnek, Bánhidra kívül váltásra készen még egy ember vigyáz. Így a komlói támadások rendre elakadnak a tömörülő védelemben, míg végül is Czulek messziről kapura ívelt váratlan labdája Csapó későn nyúl be és fejérel a kapuba pattan.

Egyenlítés után kiegészül a nagykanizsai csapat, mégis a komlóiak szerzik meg Bauer révén a vezetést, de Czulek és Bánhidra cseréjét a komlói védelem elnézi. Bánhidra eltolja magától Pozsai és Csapó felett a túlsó sarokba éjt. Óriási a küzdelem a győztes gólt, ez azonban egyik csapatnak sem sikerül. A komlói csapat támadása közben szőll meg az időmérő síjja. A komlói csapatból egyénileg Csapó vezéres lövéseket tett aratmalanná, de a két utolsó gólab benne volt. Jeszenszky teljesen semlegesítette a nagykanizsaiak szélsőjét. Czuleköt, igen jól harcolt, de Bánhidra gölyáján nem lett volna szabad előrelőnie. Pozsai nehezen fogta gyors embezt, de megbízhatatlan játszott, pontosan passzolt, de többször nem mert felülni, amikor erre alkalmas lett volna. Kővári jól küzdött, de passzái és felüszárai nem sikerültek. Pálffy sokat dolgozott. Öleletesen, jól játszott, kicsit sokat vitte a labdát, de így is egyik legjobb csapat volt. Bauer erősen fogták, nem kapott jó labdákat, de gólképessége így is érvényesült. Márkus II. sokat üszött, néha kicsit feleslegesen. Nem mert kapura húzni, headásai pontoságán is sokat javítani kell. Hasznos tagja a csapatnak.

A nagykanizsaiak lendületesen játszottak, az eredmény megfelel a két csapat erőviszonyainak, bár a kiállítás után a komlóiak kezében volt a győzelem lehetősége. Harcos az erős mérkőzést tökéletesen kézben tartotta, kiválóan bíraskodott, egyetlen hibája, hogy Czulek első gólja előtt tájnia kellett volna.

A néző szemszögéből

Az elmúlt vasárnap kb. 500 néző gyűlt össze a kellemes nyári estén a városi sportuszodában. A nyolc szömből álló úszóverseny után került sor a bajnoki vizilabdamezőre. Az eddigi jó eredmények esaltok ki a szépsémi közönséget, aki a Pécsi Honvéd elleni 13-0 győzelem után méltán várta a győzelmi sorozat folytatását. Csatlódtunk a vonatott rendezésben, az ülőhely hiányában, az is 4 forintot fizetett, aki állt, az is aki állt! Rossz volt az eredményjelzés is. Ezeket a hiányosságokat a fűrdőigazgatóság kiküszöbölheti, ha akarja. A csapat erőteljesen rutinján, pontos labdaadogatáson, gólképességen azonban csak a játékosok és

az edző segíthet. Az edző erőfeszítésén mulik, hogy a centerek krekkek ne legyenek. A center őszön és ne várja a fulladást küzdő társától a tálat labdát, melyet az akkor is kapura dob, ha az teljesen kila-tástan. Ha a mérkőzésen a center benzedi úszni a fodezetet s nem nyaral a kapu előtt, úgy az eredmény egészen más lett volna. A mérkőzés alatt a center 26 labdát kapott, ebből csak tí-et tudott kapura pócinteni és csak kettőt értékesíteni. Reméljük az edző nem írja meg a csapatban az önzöket s akkor Kaposvárról értékes győzelemmel térhetnek haza. Szurkolok

Az eredmények elérése elé nem szabhatunk határokat

Ezt írja levelében Molnár István sztahanovista vajúró elvtárs, ki jelenleg Néphadseregünk katonája. Hozzá küldött levelében többek között így ír: „Amikor bevonulásom előtt még megnéztem a régi munkahelyemet és végiggondoltam, hogy mi volt itt pár évvel ezelőtt és mily háttámasat alkotunk pár év alatt, eszembe jutott az is, hogy még nagy feladatok állnak előttünk. És ezt a feladatot maradéktalanul végre kell hajtjunk, meg kell való-sítani a szocialista 5 éves terv, hának, a vas és acél országának melő-bbi felépítése érdekében. A bányász a régi szerszámok, a csákány és kapu helyett ma mindinkább géppel dolgozik és érezheti nap-nap után, hogy hogyan segíti munkáját a gép. — majd így folytatja:

Fiatalt és öregebb elvtársakat! Ne hagyjátok azt a székelyt gyönyörűen épülő bányavárosunkon, amely jelenleg van, azért, mert nem teljesítettük a tervet. Teljesítsétek terveiteket, de ezen túlmenően túl is teljesítsétek, használjátok ki munkaidőtok minden percét és becsüljétek meg gépeiteket. Vegyetek példát azokról a dolgozókról akik fegyelméleten harcolnak a terv teljesítéséért, harcoljatok keményen a munkafegyelm minden fajta-megsértése ellen.

Ha követitek Tóbiás, Kerner, Csap-lár, Novotni és a többi brigád példáját, akkor eredményeitek nagyobbak lesznek, s ezzel súlyos csapat mérünk az imperialista háborús gyújtogatókra. A békétábor pedig erősödik.

Molnár István.

Bányász est

Július 26-án, szombaton este 8 órakor a Szabadtéri Színpadon a Városi Tanács rendezésében Bányász Est lesz. A Bányász Esten a prózát olyan kiváló művészek, mint Mészáros Ági Kossuth-díjas, a Magyar Népköztársaság érdemes művésze és Greguss Zoltán képviselik.

A humort Rátonyi Róbert, Boross Géza és Herczeg Jenő tolmácsolja. Az énekszámokat Páka Jolán és Kővecses Béla, a Magyar Állami Operaház tagjai előadásában hallhatjuk.

A zenészműveket Hajdu Julia zongora és Vilizlay Mihály gordonka számai képviselik. Konferál: Gács László.

A jegyeket a dolgozók az üzemi kultúrfelelősöknél és a Városi Tanács Népművelési osztályán igényelhetnek.

A Magyar Állami Népi Együttes hangversenyt ad Komlón

Augusztus 2-án, szombaton este 8 órakor a szovjetuniói és a kínai úttjáról hazatért 200 tagú Magyar Állami Népi Együttes ének, zene, és táncokra hangversenyt ad Komlón a szabadtéri színpadon.

Műsorra kerül: Kodály: Kállai kettős (Koreográfia: Rábai Miklós) Farkas Ferenc: Régi magyar táncok, Gulyás—Rábai: Fonó, Gulyás—Rábai: Úveges tánc, Farkas Ferenc: Túlsó soron (ének és zenekar), Bihari: Verbunk, Gulyás—Rábai: Völgysegi leánynéző, Svcsnyikov: Egyedül a pusztán, Muredelli: Ifjú békeharcosok indulója (ének és zenekar), Gulyás—Rábai: Pontoztánc, Lajtha—Gulyás: Széki muzsika, Maros—Rábai: Ecséri lakodalmas.

Jegyek a városi tanácsnál kaphatók.

— ÜGYELETES ORVOS: 1952. VII. 26—28-ig: dr. Boga Dezső. Lakcím: Kőkőnyös 18. épület.

ÚJ KOMLÓ

Feladós szerkesztő: REIN JÁNOS
Feladós lapkiadó: AMBRUS JENŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Komló, Városi Pártbizottság
Előfizetési díj: 1.20 forint.
Telefonszám: Komló. 58.

Baranyamegyei Szikra Nyomda
Nyomdaért felel: Melles Rezső.